

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 63

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

53. sējums
2010. gada 13. marts

Paziņojums Nr. Saturs Lappuse

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU, STRUKTŪRU, BIROJU UN AĢENTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Tiesa

2010/C 63/01 Tiesas pēdējā publikācija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* OV C 51, 27.2.2010. 1

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2010/C 63/02 Lieta C-444/07: Tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 21. janvāra spriedums (*Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ* (Polijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — maksātnespējas procedūrā, kas sāka pret *MG Probud Gdynia sp. z.o.o.* (Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (EK) Nr. 1346/2000 — Maksātnespējas procedūras — Dalībvalsts atteikums atzīt citas dalībvalsts kompetentās tiesas pieņemtu lēmumu par maksātnespējas procedūras uzsākšanu, kā arī lēmumus par šīs maksātnespējas procedūras norisi un izbeigšanu) 2

LV

Cena:
EUR 4

(Turpinājums nākamajā lappusē)

2010/C 63/03	Apvienotās lietas C-471 un C-427/07: Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 14. janvāra spriedums (<i>Conseil d'État</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Association générale de l'industrie du médicament</i> (AGIM) ASBL (C-471/07 un C-472/07), <i>Bayer SA</i> (C-471/07 un C-472/07), <i>Pfizer SA</i> (C-471/07 un C-472/07), <i>Servier Benelux SA</i> (C-471/07 un C-472/07), <i>Janssen Cilag SA</i> (C-471/07), <i>Sanofi-Aventis Belgium SA</i> , agrāk <i>Sanofi-Synthelabo SA</i> (C-472/07)/ <i>État belge</i> (Direktīva 89/105/EEK — Cilvēkiem paredzēto zāļu cenu reglamentējošu pasākumu pārskatāmība — 4. panta 1. punkts — Tieša iedarbība — Cenu iesaldēšana)	2
2010/C 63/04	Lieta C-546/07: Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 21. janvāra spriedums — Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — EKL 49. pants — Pievienošanās akta XII pielikums — Pievienošanās akta 24. pantā minētais saraksts: Polija — 2. nodaļas 13. punkts — Vācijas Federatīvās Republikas iespēja atkāpties no EKL 49. panta 1. punkta — “Atturēšanās no jebkādas darbības” klauzula — Vācijas Federatīvās Republikas valdības un Polijas Republikas valdības 1990. gada 31. janvāra nolīgums par Polijas uzņēmumu darba ņēmēju norīkošanu uzņēmuma līgumu izpildei — Citās dalībvalstīs dibinātu uzņēmumu iespējas slēgt uzņēmuma līgumus ar Polijas uzņēmumiem par būvdarbu veikšanu Vācijā izslēgšana — Pievienošanās līguma parakstīšanas dienā spēkā esošo Polijas darba ņēmēju ierobežojumu piekļūšanai Vācijas darba tirgum paplašināšana)	3
2010/C 63/05	Lieta C-555/07: Tiesas (virspalāta) 2010. gada 19. janvāra spriedums (<i>Landesarbeitsgericht Düsseldorf</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Seda Küçükdeveci/Swedex GmbH & Co. KG</i> (Nediskriminācijas vecuma dēļ princips — Direktīva 2000/78/EK — Valsts tiesību akti par atlaišanu, kuros, aprēķinot uzteikuma termiņu, netiek ņemts vērā pirms 25 gadu vecuma sasniegšanas nostrādātais laiks — Pasākuma pamatojums — Direktīvai neatbilstošs valsts tiesiskais regulējums — Valsts tiesas loma)	4
2010/C 63/06	Lieta C-118/08: Tiesas (virspalāta) 2010. gada 26. janvāra spriedums (<i>Tribunal Supremo</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Transportes Urbanos y Servicios Generales, SAL/Administración del Estado</i> (Dalībvalstu procesuālā autonomija — Līdzvērtības princips — Prasība sakarā ar valsts atbildību — Savienības tiesību pārkāpums — Konstitūcijas pārkāpums)	4
2010/C 63/07	Lieta C-226/08: Tiesas (otrā palāta) 2010. gada 14. janvāra spriedums (<i>Verwaltungsgericht Oldenburg</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Stadt Papenburg/Bundesrepublik Deutschland</i> (Direktīva 92/43/EEK — Dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzība — Attiecīgās dalībvalsts lēmums piekrist Komisijas izstrādātam Kopienā nozīmīgu teritoriju saraksta projektam — Intereses un viedokļi, kas ir jāņem vērā)	5
2010/C 63/08	Lieta C-229/08: Tiesas (virspalāta) 2010. gada 12. janvāra spriedums (<i>Verwaltungsgericht Frankfurt am Main</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Colin Wolf/Stadt Frankfurt am Main</i> (Direktīva 2000/78/EK — 4. panta 1. punkts — Diskriminācijas vecuma dēļ aizliegums — Valsts tiesību norma, kas nosaka 30 gadu maksimālā vecuma robežu pieņemšanai darbā par ierēdni ugunsdzēsēja amatā — Izvirzītais mērķis — “Īstas un izšķirīgas prasības” jēdziens)	6

2010/C 63/09	Lieta C-233/08: Tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 14. janvāra spriedums (<i>Nejvyšší správní soud</i> (Čehijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Milan Kyrián/Celní úřad Tábor</i> (Savstarpējā palīdzība prasījumu piedziņā — Direktīva 76/308/EEK — Lūguma saņēmējas iestādes dalībvalsts tiesu kontroles pilnvaras — Dokumenta, kas atļauj piedziņas izpildi, izpildu raksturs — Dokumenta atbilstīga paziņošana parādniekam — Paziņošana saņēmējam nesaprotamā valodā)	6
2010/C 63/10	Lieta C-264/08: Tiesas (otrā palāta) 2010. gada 28. janvāra spriedums (<i>Hof van Cassatie van België</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Belgische Staat/Direct Parcel Distribution Belgium NV</i> (Kopienas Muitas kodekss — Muitas parāds — Muitas nodokļa summa — 217. un 221. pants — Kopienas pašu resursi — Regula (EK, Euratom) Nr. 1150/2000 — 6. pants — Prasība iegrāmatot nodokļa summu pirms tās paziņošanas debitoram — Jēdziens “pēc likuma maksājama” summa)	7
2010/C 63/11	Lieta C-311/08: Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 21. janvāra spriedums (<i>Tribunal de première instance de Mons</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Société de Gestion Industrielle (SGI)/État belge</i> (Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Kapitāla brīva aprīte — Tiesībie nodokļi — Tiesību akti ienākuma nodokļa jomā — Sabiedrību ar nodokli apliekamo ienākumu noteikšana — Savstarpēji saistītas sabiedrības — Izņēmuma rakstura vai bezatlīdzības priekšrocība, ko sabiedrība rezidente piešķirusi citā dalībvalstī dibinātai sabiedrībai — Attiecīgās priekšrocības summas pieskaitīšana to piešķirušās sabiedrības rezidentes peļņai — Sabalansēts nodokļu ieturēšanas kompetenču sadalījums starp dalībvalstīm — Cīņa pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas — Samērīgums)	8
2010/C 63/12	Lieta C-333/08: Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 28. janvāra spriedums — Eiropas Komisija/Francijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Preču brīva aprīte — EKL 28. un 30. pants — Importa kvantitatīvie ierobežojumi — Pasākums ar līdzvērtīgu iedarbību — Iepriekšēja atļauju saņemšanas kārtība — Pārstrādes palīg līdzekļi un pārtikas produkti, kuru izgatavošanai tiek izmantoti no citām dalībvalstīm ievesti pārstrādes palīg līdzekļi, kas tiek likumīgi ražoti un/vai pārdoti šajās dalībvalstīs — Procedūra, kura saimnieciskās darbības subjektiem ļauj panākt šādu vielu iekļaušanu “pozitīvajā sarakstā” — Savstarpējās atzīšanas klauzula — Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru tiek radīta tiesiskās nedrošības situācija attiecībā pret tirgus dalībniekiem)	8
2010/C 63/13	Lieta C-343/08: Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 14. janvāra spriedums — Eiropas Komisija/Čehijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2003/41/EK — Papildpensijas [arodpensijas] kapitāla uzkrāšanas institūciju darbība un uzraudzība — Daļēja netransponēšana paredzētajā termiņā — Papildpensijas [arodpensijas] kapitāla uzkrāšanas institūciju neesamība valsts teritorijā — Dalībvalstu kompetence organizēt to valsts vecuma pensiju sistēmu)	9
2010/C 63/14	Lieta C-362/08 P: Tiesas (virspalāta) 2010. gada 26. janvāra spriedums — <i>Internationaler Hilfsfonds eV</i> /Eiropas Komisija (Apelācija — Piekļuve iestāžu dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Prasība atcelt tiesību aktu — “Apstrīdama akta” jēdziens EKL 230. panta izpratnē)	9
2010/C 63/15	Lieta C-398/08 P: Tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 21. janvāra spriedums — <i>Audi AG</i> /Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (Apelācija — Kopienas preču zīme — Regula (EK) Nr. 40/94 — 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 63. pants — Vārdiska preču zīme “Vorsprung durch Technik” — Preču zīmes, ko veido reklāmas saukļi — Atšķirtspēja — Preču zīmes reģistrācijas pieteikums attiecībā uz lielu skaitu preču un pakalpojumu — Konkrētās sabiedrības daļas — Vispārējais vērtējums un pamatojums — Jauni dokumenti)	10

2010/C 63/16	Lieta C-406/08: Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 28. janvāra spriedums (<i>High Court of Justice (Queen's Bench Division)</i> (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Uniplex (UK) Ltd/NHS Business Services Authority</i> (Direktīva 89/665/EEK — Pārsūdzības procedūras publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas jomā — Pārsūdzības termiņš — Datums, kurā sākas pārsūdzības termiņš)	11
2010/C 63/17	Apvienotās lietas C-430/08 un C-431/08: Tiesas (ceturtā palāta) 2010. gada 14. janvāra spriedums (<i>VAT and Duties Tribunal</i> , Edinburga (Apvienotā Karaliste), un <i>VAT and Duties Tribunal</i> , Ziemeļīrija (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Terex Equipment Ltd</i> (C-430/08), <i>FG Wilson (Engineering) Ltd</i> (C-431/08), <i>Caterpillar EPG Ltd</i> (C-431/08)/ <i>The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs</i> (Regula (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi — 78. un 203. pants — Regula (EEK) Nr. 2454/93 — 865. pants — Ievešanas pārstrādei režīms — Nepareizs muitas procedūras kods — Muitas parāda rašanās — Muitas deklarācijas pārskatīšana)	11
2010/C 63/18	Lieta C-456/08: Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 28. janvāra spriedums — Eiropas Komisija/Īrija (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 93/37/EEK — Būvdarbu publiskā iepirkuma līgums — Lēmumu par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu paziņošana kandidātiem un piedāvājumu iesniedzējiem — Direktīva 89/665/EEK — Pārsūdzības procedūras publiskā iepirkuma jomā — Termiņš prasības celšanai — Datums, kurā sākas pārsūdzības termiņš)	12
2010/C 63/19	Lieta C-462/08: Tiesas (otrā palāta) 2010. gada 21. janvāra spriedums (<i>Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Ümit Bekleyen/Land Berlin</i> (EEK un Turcijas Asociācijas līgums — Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 7. panta otrā daļa — Darba ņēmēja, kas ir Turcijas pilsonis, bērna tiesības pieņemt jebkuru darba piedāvājumu uzņemšanā dalībvalstī, kurā viņš ir ieguvis arodizglītību — Arod mācību uzsākšana pēc tam, kad vecāki pavisam pametuši šo dalībvalsti)	13
2010/C 63/20	Lieta C-470/08: Tiesas (piektā palāta) 2010. gada 21. janvāra spriedums (<i>Gerechtshof te Arnhem</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>K. van Dijk/Gemeente Kampen</i> (Kopējā lauksaimniecības politika — Integrēta pārvaldības un kontroles sistēma noteiktām atbalsta shēmām — Regula (EK) Nr. 1782/2003 — Vienreizējo maksājumu shēma — Tiesību uz maksājumu nodošana — Nomas līguma izbeigšanās — Nomnieka un iznomātāja pienākumi)	13
2010/C 63/21	Lieta C-472/08: Tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 21. janvāra spriedums (Augstākās tiesas Senāts (Latvijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Alstom Power Hydro</i> /Valsts ieņēmumu dienests (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sestā PVN direktīva — 18. panta 4. punkts — Valsts tiesību akti, kas paredz trīs gadu noilgumu pārmaksātā PVN atmaksāšanai)	14
2010/C 63/22	Lieta C-473/08: Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 28. janvāra spriedums (<i>Sächsisches Finanzgericht</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Ingenieurbüro Eulitz GbR Thomas und Marion Eulitz/Finanzamt Dresden I</i> (Sestā PVN direktīva — 13. panta A daļas 1. punkta j) apakšpunkts — Atbrīvojums no nodokļa — Mācības, ko skolotāji pasniedz privāti un kas aptver skolas vai universitātes mācību vielu — Pakalpojumi, ko patstāvīgi skolotājs ir sniedzis arod mācību kursā, kuru organizējusi trešā iestāde)	14

2010/C 63/23	Lieta C-22/09: Tiesas (astotā palāta) 2009. gada 29. oktobra spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste (Valsts pienākumu neizpilde — Politika enerģētikas jomā — Enerģijas ietaupījums — Direktīva 2002/91/EK — Ēku energoefektivitāte — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	15
2010/C 63/24	Lieta C-403/09 PPU: Tiesas (trešā palāta) 2009. gada 23. decembra spriedums (<i>Višje sodišče v Mariboru</i> (Slovēnijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Jasna Detiček/Maurizio Sgueglia</i> (Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Laulības lietas un vecāku atbildība — Regula (EK) Nr. 2201/2003 — Pagaidu noregulējuma pasākumi attiecībā uz aizgādības tiesībām — Dalībvalstī izpildāms nolēmums — Nelikumīga bērna aizvešana — Cita dalībvalsts — Cita tiesa — Bērna aizgādības piešķiršana otram vecākam — Jurisdikcija — Steidzamības prejudiciāla nolēmuma tiesvedība)	16
2010/C 63/25	Apvienotās lietas Nr. C-162/08 līdz C-164/08: Tiesas (sestā palāta) 2009. gada 23. novembra rīkojums (<i>Monomeles Protodikeio Rethymnis</i> (Grieķija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Georgios K. Lagoudakis/Kentro Anoiktis Prostatias Hlikiomenon Dimou Rethymnis</i> (C-162/08) un <i>Dimitrios G. Ladakis, Andr��as M. Birtas, Konstantinos G. Kyriakopoulos, Emmanouil V. Klamponis, Sofoklis E. Mastorakis/Dimos Geropotamou</i> (C-163/08) un <i>Michail Zacharioudakis/Dimos Lampis</i> (C-164/08) (Reglamenta 104. panta 3. punkta pirmā daļa — Sociālā politika — Direktīva 1999/70/EK — Pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku 5. un 8. klauzula — Darba līgumi uz noteiktu laiku publiskajā sektorā — Pirmais vai vienīgais līgums — Secīgi līgumi — Attiecīgs tiesisks pasākums — Vispārējā darba ņēmēju aizsardzības līmeņa pazemināšana — Pasākumi ar mērķi novērst ļaunprātīgu izmantošanu — Sodī — Absolūts aizliegums darba līgumus uz noteiktu laiku pārveidot par darba līgumiem uz nenoteiktu laiku publiskajā sektorā — Direktīvas nepareizas transponēšanas sekas — Atbilstīga interpretācija)	16
2010/C 63/26	Lieta C-444/08: Tiesas 2009. gada 26. novembra rīkojums — <i>Região autónoma dos Açores</i> /Eiropas Savienības Padome, Eiropas Kopienų Komisija, Spānijas Karaliste, <i>Seas at Risk</i> VZW, agrāk — <i>Stichting Seas at Risk Federation, WWF — World Wide Fund for Nature, Stichting Greenpeace Council</i> (Apelācija — Reglamenta 119. pants — Regula (EK) Nr. 1954/2003 — Prasība atcelt tiesību aktu — Nepieņemamība — Reģionālā vai vietējā iestāde — Akti, kas šo iestādi skar tieši un individuāli — Apelācijas sūdzība, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un acīmredzami nepamatota)	18
2010/C 63/27	Apvienotās lietas C-488/08 P un C-489/08 P: Tiesas (sestā palāta) 2009. gada 4. decembra rīkojums — <i>Matthias Rath</i> /Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), <i>Dr. Grandel GmbH</i> (Apelācija — Kopienas preču zīme — Regula (EK) Nr. 40/94 — 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Vārdiskas preču zīmes “Epican” un “Epican Forte” — Kopienas vārdiskas preču zīmes “EPIGRAN” īpašnieka iebildumi — Sajaukšanas iespēja — Daļējs reģistrācijas atteikums — Acīmredzami nepieņemama apelācijas sūdzība)	18
2010/C 63/28	Lieta C-494/08 P: Tiesas (piektā palāta) 2009. gada 9. decembra rīkojums — <i>Prana Haus GmbH</i> /Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (Apelācija — Reglamenta 119. pants — Kopienas preču zīme — Vārdiska preču zīme “PRANAHAUS” — Regula (EK) Nr. 40/94 — Absolūts atteikuma pamatojums — Aprakstošs raksturs — Apelācijas sūdzība, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota)	19

2010/C 63/29	Lieta C-497/08: Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 12. janvāra rīkojums (<i>Amtsgericht Charlottenburg</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Amiraike Berlin GmbH</i> (Brīvprātīgā piekritība — Sabiedrības likvidatora iecelšana — Tiesas kompetences neesamība) 19	19
2010/C 63/30	Lieta C-112/09 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instance tiesas (septītā palāta) 2009. gada 13. janvāra spriedumu lietā T-456/08 <i>Sociedad General de Autores y Editores de España</i> /Eiropas Kopienų Komisija 2009. gada 24. martā iesniedza <i>Sociedad General de Autores y Editores de España</i> 19	19
2010/C 63/31	Lieta C-463/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 25. novembrī iesniedza <i>Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha</i> (Spānija) — <i>CLECE, S.A./María Socorro Martín Valor un Ayuntamiento de Cobisa</i> 20	20
2010/C 63/32	Lieta C-487/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 30. novembrī iesniedza <i>Tribunal Supremo</i> (Spānija) — <i>INMOGOLF SA/Administración General del Estado</i> 20	20
2010/C 63/33	Lieta C-488/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 30. novembrī iesniedza <i>Tribunal Supremo</i> (Spānija) — <i>Asociación de Transporte por Carretera/Administración General del Estado</i> 21	21
2010/C 63/34	Lieta C-497/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 3. decembrī iesniedza <i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) — <i>Finanzamt Burgdorf/Manfred Bog</i> 21	21
2010/C 63/35	Lieta C-499/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 3. decembrī iesniedza <i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) — <i>Hans-Joachim Flebbe Filmtheater GmbH & Co. KG/Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst</i> 22	22
2010/C 63/36	Lieta C-501/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 3. decembrī iesniedza <i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) — <i>Lothar Lohmeyer/Finanzamt Minden</i> 22	22
2010/C 63/37	Lieta C-502/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 3. decembrī iesniedza <i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) — <i>Fleischerei Nier GmbH & Co. KG/Finanzamt Detmold</i> 23	23
2010/C 63/38	Lieta C-505/09 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (septītā palāta) 2009. gada 23. septembra spriedumu lietā T-263/07 Igaunija/Komisija 2009. gada 4. decembrī iesniedza Eiropas Komisija 23	23
2010/C 63/39	Lieta C-506/09 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (septītā palāta) 2009. gada 23. septembra spriedumu lietā T-385/05 <i>Transnautica</i> — <i>Transportes e Navegação SA</i> /Komisija 2009. gada 7. decembrī iesniedza Portugāles Republika 24	24
2010/C 63/40	Lieta C-515/09: Prasība, kas celta 2009. gada 11. decembrī — Eiropas Komisija/Igaunijas Republika 25	25

<u>Paziņojums Nr.</u>	<u>Saturs (turpinājums)</u>	<u>Lappuse</u>
2010/C 63/41	Lieta C-516/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 11. decembrī iesniedza <i>Obersten Gerichtshofs</i> (Austrija) — <i>Tanja Borger/Tiroler Gebietskrankenkasse</i>	25
2010/C 63/42	Lieta C-523/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 15. decembrī iesniedza <i>Tartu Ringkonnakohus</i> (Igaunijas Republika) — <i>AS Rakvere Piim, AS Maag Piimatööstus/Veterinaar- ja Toiduamet</i>	25
2010/C 63/43	Lieta C-527/09: Prasība, kas celta 2009. gada 17. decembrī — Eiropas Kopienu Komisija/Igaunijas Republika	26
2010/C 63/44	Lieta C-528/09: Prasība, kas celta 2009. gada 17. decembrī — Eiropas Komisija/Igaunijas Republika	26
2010/C 63/45	Lieta C-530/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 18. decembrī iesniedza <i>Woje-wódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu</i> (Polijas Republika) — <i>Inter-Mark Group Sp. z o.o., Sp. komandy-towa/Minister Finansów</i>	27
2010/C 63/46	Lieta C-535/09 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 2. oktobra spriedumu lietā T-324/05 Igaunija/Komisija 2009. gada 18. decembrī iesniedza Igaunijas Republika	28
2010/C 63/47	Lieta C-536/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 21. decembrī iesniedza <i>Upravno sodišče Republike Slovenije</i> (Slovēnijas Republika) — <i>Marija Omejc/Republika Slovenija</i>	28
2010/C 63/48	Lieta C-537/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 21. decembrī iesniedza <i>Upper Tribunal</i> (Apvienotā Karaliste) — <i>Ralph James Bartlett, Natalio Gonzalez Ramos, Jason Michael Taylor/Sec-retary of State for Work and Pensions</i>	29
2010/C 63/49	Lieta C-541/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 17. decembrī iesniedza <i>Giudice di pace di Varese</i> (Itālija) — <i>Siddiquee Mohammed Mohiuddin/Azienda Sanitaria Locale Provincia di Varese</i>	30
2010/C 63/50	Lieta C-542/09: Prasība, kas celta 2009. gada 18. decembrī — Eiropas Komisija/Nīderlandes Karaliste	31
2010/C 63/51	Lieta C-545/09: Prasība, kas celta 2009. gada 22. decembrī — Eiropas Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste	31
2010/C 63/52	Lieta C-551/09: Prasība, kas celta 2009. gada 23. decembrī — Eiropas Komisija/Austrijas Republika	32
2010/C 63/53	Lieta C-1/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 4. janvāris iesniedza <i>Audiencia provincial de Tarragona</i> (Spānija) — Kriminālprocess pret <i>Valentín Salmerón Sánchez</i>	32

2010/C 63/54	Lieta C-2/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 4. janvārī iesniedza Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Itālija) — Azienda Agro-Zootecnica Franchini s.r.l. un Eolica di Altamura s.r.l./Regione Puglia	33
2010/C 63/55	Lieta C-3/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 5. janvārī iesniedza Tribunale di Rossano (Itālija) — Franco Affatato/Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza, Azienda Sanitaria n. 3 di Rossano	34
2010/C 63/56	Lieta C-4/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 5. janvārī iesniedza Korkein hallinto-oikeus (Somija) — Bureau National Interprofessionnel du Cognac	36
2010/C 63/57	Lieta C-5/10 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2009. gada 19. novembra spriedumu lietā T-234/06 Torresan/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) un Klosterbrauerei Weissenohe GmbH & Co. KG 2010. gada 6. janvārī iesniedza Giampietro Torresan	36
2010/C 63/58	Lieta C-7/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 8. janvārī iesniedza Raad van State (Nīderlande) — Staatssecretaris van Justitie/T. Kahveci	37
2010/C 63/59	Lieta C-9/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 8. janvārī iesniedza Raad van State (Nīderlande) — Staatssecretaris van Justitie/O. Inan	37
2010/C 63/60	Lieta C-10/10: Prasība, kas celta 2010. gada 8. janvārī — Eiropas Komisija/Austrijas Republika	38
2010/C 63/61	Lieta C-14/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 11. janvārī iesniedza High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Nickel Institute/Secretary of State for Work and Pensions	38
2010/C 63/62	Lieta C-15/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 11. janvārī iesniedza High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Etimine SA/Secretary of State for Work and Pensions	39
2010/C 63/63	Lieta C-16/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 11. janvārī iesniedza Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — The Number Ltd, Conduit Enterprises Ltd/Office of Communications and British Telecommunications PLC	40
2010/C 63/64	Lieta C-24/10: Prasība, kas celta 2010. gada 14. janvārī — Eiropas Komisija/Grieķijas Republika	41
2010/C 63/65	Lieta C-27/10: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 18. janvārī iesniedza Korkein hallinto-oikeus (Somija) — Bureau National Interprofessionnel du Cognac/Oy Gust. Ranin, Patentti- ja rekisterihallituksen valituslautakunta	41
2010/C 63/66	Lieta C-39/10: Prasība, kas celta 2010. gada 22. janvārī — Eiropas Komisija/Igaunijas Republika	42

2010/C 63/67	Lieta C-110/08: Tiesas ceturtās palātas priekšsēdētāja 2009. gada 10. decembra rīkojums — Eiropas Komisija/Austrijas Republika	43
2010/C 63/68	Lieta C-452/08: Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 21. oktobra rīkojums (<i>Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Emilia Flores Fanega/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS), Bolumburu S.A.</i>	43
2010/C 63/69	Lieta C-516/08: Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 17. decembra rīkojums — Eiropas Komisija/Polija Republika	43
2010/C 63/70	Lieta C-530/08: Tiesas sestās palātas priekšsēdētāja 2009. gada 12. novembra rīkojums — Eiropas Kopienų Komisija/Ungārijas Republika	43
2010/C 63/71	Lieta C-44/09: Tiesas astotās palātas priekšsēdētāja 2009. gada 12. novembra rīkojums — Eiropas Kopienų Komisija/Grieķijas Republika	44
2010/C 63/72	Lieta C-46/09: Tiesas septītās palātas priekšsēdētāja 2009. gada 4. decembra rīkojums — Eiropas Komisija/Igaunijas Republika	44
2010/C 63/73	Lieta C-121/09: Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 24. novembra rīkojums — Eiropas Kopienų Komisija/Itālijas Republika	44
2010/C 63/74	Lieta C-126/09: Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 12. novembra rīkojums — Eiropas Kopienų Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste	44
2010/C 63/75	Lieta C-139/09: Tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 11. janvāra rīkojums — Eiropas Komisija/Belģijas Karaliste	44
2010/C 63/76	Lieta C-141/09: Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 15. decembra rīkojums — Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste	44
2010/C 63/77	Lieta C-149/09: Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 17. decembra rīkojums — Eiropas Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste	44
2010/C 63/78	Lieta C-280/09: Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 15. decembra rīkojums — Eiropas Komisija/Portugāles Republika	45
2010/C 63/79	Lieta C-297/09: Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 5. novembra rīkojums (<i>Gerechtshof te Amsterdam</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — kriminālprocess pret X	45

Vispārējā tiesa

2010/C 63/80	Lieta T-34/07: Vispārējās tiesas 2010. gada 21. janvāra spriedums — <i>Goncharov/ITSB — DSB</i> ("DSBW") (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes "DSBW" reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme "DSB" — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))	46
2010/C 63/81	Lieta T-309/08: Vispārējās tiesas 2010. gada 21. janvāra spriedums — <i>G-Star Raw Denim/ITSB — ESGW</i> ("G Stor") (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes "G Stor" reģistrācijas pieteikums — Valsts un Kopienas agrākas vārdiskas un grafiskas preču zīmes "G-STAR" un "G-STAR RAW DENIM" — Relatīvs atteikuma pamatojums — Preču zīmju līdzības neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 5. punkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 5. punkts))	46
2010/C 63/82	Lieta T-331/08: Vispārējās tiesas 2010. gada 27. janvāra spriedums — <i>REWE-Zentral/ITSB — Grupo Corporativo Teyte</i> ("Solfrutta") (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes "Solfrutta" reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme "FRUTISOL" — Relatīvi atteikuma pamatojumi — Sajaukšanas iespēja — Daļējs reģistrācijas atteikums — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))	47
2010/C 63/83	Lieta T-443/09 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 20. janvāra rīkojums — <i>Agriconsulting Europe/Komisija</i> (Pagaidu noregulējums — Publiskā iepirkuma līgumi — Uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu procedūra — Piedāvājuma noraidīšana — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu un pagaidu pasākumu noteikšanu — Iespējas zaudējums — Būtiska un neatgriezeniska kaitējuma neesamība — Steidzamības neesamība)	47
2010/C 63/84	Lieta T-474/09: Prasība, kas celta 2009. gada 30. novembrī — <i>Fercal — Consultadoria e Serviços/ITSB — Jacson of Scandinavia</i> ("JACKSON SHOES")	47
2010/C 63/85	Lieta T-1/10: Prasība, kas celta 2010. gada 4. janvārī — <i>PPG un SNF/ECHA</i>	48
2010/C 63/86	Lieta T-12/10 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2009. gada 29. oktobra rīkojumu lietā F-94/08 <i>Marcuccio/Komisija</i> 2010. gada 15. janvārī iesniedza <i>Luigi Marcuccio</i>	49
2010/C 63/87	Lieta T-16/10: Prasība, kas celta 2010. gada 22. janvārī — <i>Alisei/Komisija</i>	49
2010/C 63/88	Lieta T-11/98: Vispārējās tiesas 2010. gada 7. janvāra rīkojums — <i>van Hest/Padome un Komisija</i>	50
2010/C 63/89	Lieta T-348/03: Vispārējās tiesas 2010. gada 14. janvāra rīkojums — <i>Koninklijke Friesland Campina/Komisija</i>	51

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU, STRUKTŪRU, BIROJU UN AĢENTŪRU
SNIEGTI PAZIŅOJUMI

TIESA

(2010/C 63/01)

Tiesas pēdējā publikācija Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī

OV C 51, 27.2.2010.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 37, 13.2.2010.

OV C 24, 30.1.2010.

OV C 11, 16.1.2010.

OV C 312, 19.12.2009.

OV C 297, 5.12.2009.

OV C 282, 21.11.2009.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 21. janvāra spriedums (*Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ* (Polijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — maksātnespējas procedūrā, kas sāka pret *MG Probud Gdynia sp. z.o.o.*

(Lieta C-444/07) ⁽¹⁾

(Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (EK) Nr. 1346/2000 — Maksātnespējas procedūras — Dalībvalsts atteikums atzīt citas dalībvalsts kompetentās tiesas pieņemtu lēmumu par maksātnespējas procedūras uzsākšanu, kā arī lēmumus par šīs maksātnespējas procedūras norisi un izbeigšanu)

(2010/C 63/02)

Tiesvedības valoda — poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *MG Probud Gdynia sp. z.o.o.*Atbildētājs: *Główny Urząd Celny w Saarbrücken*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku* — Padomes 2000. gada 29. maija Regulas (EK) Nr. 1346/2000 par maksātnespējas procedūrām (OV L 160, 1. lpp.) 3., 4., 16., 17. un 25. panta interpretācija — Sabiedrības finansiālo līdzekļu bankas kontā apķīlāšana pēc maksātnespējas uzsākšanas pret šo sabiedrību citā dalībvalstī nevis tajā, kuras iestādes veikušas minēto apķīlāšanu, neņemot vērā sākšanas valsts tiesību normas — Dalībvalsts atteikums atzīt maksātnespējas procedūru, ko uzsāka citas dalībvalsts tiesa, jo attiecīgajā valstī netika uzsākta sekundāra maksātnespējas procedūra

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2000. gada 29. maija Regula (EK) Nr. 1346/2000 par maksātnespējas procedūrām, it īpaši tās 3., 4., 16., 17. un 25. pants, ir jāinterpretē tādējādi, ka tādā gadījumā, kāds ir pamata lietā, pēc galvenās maksātnespējas procedūras sākšanas vienā dalībvalstī citas dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā nav sāta sekundārā maksātnespējas procedūra, ir pienākums, ja vien nav piemērojams kāds no Regulas 25. panta 3. punktā un 26. pantā minētajiem neatzīšanas iemesliem, atzīt un izpildīt visus saistībā ar šo galveno maksātnespējas procedūru pieņemtos nolēmumus un tādējādi tām nav tiesību, atsaucoties uz šīs citas dalībvalsts tiesību aktiem, uzdot veikt izpildes pasākumus attiecībā uz šīs citas dalībvalsts teritorijā esošajiem par maksātnespējīgu atzītā parādnieka aktīviem, ja to nepieļauj procedūras sākšanas valsts tiesību akti un ja nav izpildīti nosacījumi, kuri ir jāievēro, lai piemērotu minētās regulas 5. un 10. pantu.

⁽¹⁾ OV C 283, 24.11.2007.

Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 14. janvāra spriedums (*Conseil d'État* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Association générale de l'industrie du médicament* (AGIM) ASBL (C-471/07 un C-472/07), *Bayer SA* (C-471/07 un C-472/07), *Pfizer SA* (C-471/07 un C-472/07), *Servier Benelux SA* (C-471/07 un C-472/07), *Janssen Cilag SA* (C-471/07), *Sanofi-Aventis Belgium SA*, agrāk *Sanofi-Synthelabo SA* (C-472/07)/*État belge*

(Apvienotās lietas C-471 un C-472/07) ⁽¹⁾

(Direktīva 89/105/EEK — Cilvēkiem paredzēto zāļu cenu reglamentējošu pasākumu pārskatāmība — 4. panta 1. punkts — Tieša iedarbība — Cenu iesaldēšana)

(2010/C 63/03)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Association générale de l'industrie du médicament (AGIM) ASBL (C-471/07 un C-472/07), Bayer SA (C-471/07 un C-472/07), Pfizer SA (C-471/07 un C-472/07), Servier Benelux SA (C-471/07 un C-472/07), Janssen Cilag SA (C-471/07), Sanofi-Aventis Belgium SA, iepriekš Sanofi-Synthelabo SA (C-472/07)

Atbildētāja: État belge

Piedaloties: Sanofi-Aventis Belgium SA (C-471/07)

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Conseil d'État (Beļģija) — Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvas 89/105/EEK par to pasākumu pārskatāmību, kas reglamentē cilvēkiem paredzēto zāļu cenas un to iekļaušanu valstu veselības apdrošināšanas sistēmās (OV L 40, 8. lpp.) 4. panta 1. punkta interpretācija — Dalībvalsts kompetento iestāžu noteikta zāļu cenu blokāde — Dalībvalsts pienākuma vismaz reizi gada pārbaudīt, vai “makroekonomisko apstākļi” pamato šīs blokādes saglabāšanu, apjoms — Pārbaude, kurā izvērtē tikai sabiedrības veselības izdevumu pārvaldības spēju, vai arī tajā ir jāņem vērā arī cenu blokādes makroekonomiskās sekas farmācijas rūpniecībā

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvas 89/105/EEK par to pasākumu pārskatāmību, kas reglamentē cilvēkiem paredzēto zāļu cenas un to iekļaušanu valstu veselības apdrošināšanas sistēmās, 4. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai tiktu ievērots direktīvā paredzētais pārskatāmības mērķis, kā arī minētajā tiesību normā noteiktās prasības, dalībvalstu ziņā ir noteikt kritērijus, uz kuru pamata ir jāveic šajā tiesību normā paredzēto makroekonomisko apstākļu pārbaude ar nosacījumu, ka šie kritēriji ir balstīti uz objektīviem un pārbaudāmiem apstākļiem;
- 2) Direktīvas 89/105 4. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, ņemot vērā tā saturu, tas nav uzskatāms par tādu, kas ir pietiekami precīzs, lai privātpersona to varētu izvirzīt valsts tiesā pret dalībvalsti;
- 3) Direktīvas 89/105 4. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pēc 18 mēnešu pārtraukuma atsākot vispārēji iesaldēt kompensējamo zāļu cenas, kas bijušas iesaldētas 8 gadus, dalībvalsts, iesaldēšanu atsākot, tiek atbrīvota no pienākuma pārbaudīt šajā tiesību normā paredzētos makroekonomiskos apstākļus.

(¹) OV C 22, 26.01.2008.

Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 21. janvāra spriedums — Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-546/07) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — EKL 49. pants — Pievienošanās akta XII pielikums — Pievienošanās akta 24. pantā minētais saraksts: Polija — 2. nodaļas 13. punkts — Vācijas Federatīvās Republikas iespēja atkāpties no EKL 49. panta 1. punkta — “Atturēšanās no jebkādas darbības” klauzula — Vācijas Federatīvās Republikas valdības un Polijas Republikas valdības 1990. gada 31. janvāra nolīgums par Polijas uzņēmumu darba ņēmēju norīkošanu uzņēmuma līgumu izpildei — Citās dalībvalstīs dibinātu uzņēmumu iespējas slēgt uzņēmuma līgumus ar Polijas uzņēmumiem par būvdarbu veikšanu Vācijā izslēgšana — Pievienošanās līguma parakstīšanas dienā spēkā esošo Polijas darba ņēmēju ierobežojumu piekļūšanai Vācijas darba tirgum paplašināšana)

(2010/C 63/04)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — E. Traversa un P. Dejmek)

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji — J. Möller, M. Lumma un C. Blaschke)

Persona, kas iestājusies lietā prasītājas atbalstam: Polijas Republika (pārstāvis — M. Dowgielewicz)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — EKL 49. panta un Akta par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovēnijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem Līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā (OV 2003, L 236, 875. lpp.), XII pielikuma (Pievienošanās akta 24. pantā norādītais saraksts — Polija) 2. nodaļas (Personu brīva pārvietošanās) 13. punkta pārkāpums — Valsts pārvaldes iestāžu Vācijas Federatīvās Republikas valdības un Polijas Republikas valdības 1990. gada 31. janvāra nolīguma par Polijas uzņēmumu darbinieku nosūtīšanu uzņēmuma līgumu izpildei interpretācija un piemērošana — Citās dalībvalstīs dibinātu uzņēmumu iespējas slēgt uzņēmuma līgumus ar Polijas uzņēmumiem par būvdarbu veikšanu Vācijā izslēgšana — Pievienošanās līguma parakstīšanas dienā spēkā esošo Polijas darba ņēmēju ar

līgumu uz noteiktu laiku ("Werkvertragsarbeitnehmer") ierobežojumu piekļūšanai Vācijas darba tirgum paplašināšana

Rezolutīvā daļa:

- 1) Vācijas Federatīvās Republikas valdības un Polijas Republikas valdības 1990. gada 31. janvāra nolīguma par Polijas uzņēmumu darbinieku norīkošanu uzņēmuma līgumu izpildei, kurā grozījumi izdarīti 1993. gada 1. martā un 30. aprīlī, 1. panta 1. punktā minēto jēdzienu "otras puses uzņēmums" administratīvajā praksē interpretējot kā "Vācijas uzņēmumu", Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi tai EKL 49. pantā paredzētos pienākumus;
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) Eiropas Komisija un Vācijas Federatīvā Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas;
- 4) Polijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 64, 08.03.2008.

Tiesas (virspalāta) 2010. gada 19. janvāra spriedums (Landesarbeitsgericht Düsseldorf (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Seda Küçükdeveci/Swedex GmbH & Co. KG

(Lieta C-555/07) (¹)

(Nediskriminācijas vecuma dēļ princips — Direktīva 2000/78/EK — Valsts tiesību akti par atļaušanu, kuros, aprēķinot uzteikuma termiņu, netiek ņemts vērā pirms 25 gadu vecuma sasniegšanas nostrādātais laiks — Pasākuma pamatojums — Direktīvai neatbilstošs valsts tiesiskais regulējums — Valsts tiesas loma)

(2010/C 63/05)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Landesarbeitsgericht Düsseldorf

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Seda Küçükdeveci

Atbildētājs: Swedex GmbH & Co. KG

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Landesarbeitsgericht Düsseldorf (Vācija) — Nediskriminācijas vecuma dēļ principa un Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (OV L 303, 16. lpp.) interpretācija — Valsts tiesiskais regulējums par atļaušanu, kurā tiek noteikti uzteikuma termiņi, kas, nodarbinātības laikam pagarinoties, pakāpeniski pagarinās, tomēr neņemot vērā darba ņēmēja pirms 25 gadu vecuma sasniegšanas nostrādāto laiku

Rezolutīvā daļa:

- 1) Savienības tiesības un it īpaši nediskriminācijas vecuma dēļ princips, kas ir precizēts Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvā 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, ir interpretējams tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds tiek aplūkots pamata prāvā un kurā ir paredzēts, ka, aprēķinot uzteikuma termiņu, netiek ņemts vērā pirms 25 gadu vecuma sasniegšanas nostrādātais laiks;
- 2) valsts tiesai, kas izskata strīdu starp privātpersonām, ir jānodrošina Direktīvā 2000/78 precizētā nediskriminācijas vecuma dēļ principa ievērošana, vajadzības gadījumā nepiemērojot jebkuru pretēju valsts tiesisko regulējumu, neatkarīgi no tā, vai tā izmanto savu iespēju LESD 267. panta otrajā daļā paredzētajos gadījumos uzdot Eiropas Savienības Tiesai prejudiciālus jautājumus par šī principa interpretāciju.

(¹) OV C 79, 29.03.2008.

Tiesas (virspalāta) 2010. gada 26. janvāra spriedums (Tribunal Supremo (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Transportes Urbanos y Servicios Generales, SAL/Administración del Estado

(Lieta C-118/08) (¹)

(Dalībvalstu procesuālā autonomija — Līdzvērtības princips — Prasība sakarā ar valsts atbildību — Savienības tiesību pārkāpums — Konstitūcijas pārkāpums)

(2010/C 63/06)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Transportes Urbanos y Servicios Generales, SAL*

Atbildētāja: *Administración del Estado*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Tribunal Supremo* (Spānija) — Dalībvalsts izdarīts indivīdiem Kopienas tiesībās piešķirto tiesību pārkāpums — Pienākums atļūdzināt zaudējumus — Dalībvalsts konstitūcijai pretrunā esošs akts un Kopienas tiesībām pretrunā esošs akts — Līdzvērtības un efektivitātes principi

Rezolutīvā daļa:

Savienības tiesības ir pretrunā tādas dalībvalsts tiesību normas piemērošanai, ar kuru prasība sakarā ar valsts atbildību, kas pamatota ar Savienības tiesību pārkāpumu, kurš izdarīts ar valsts tiesību aktu un kurš konstatēts ar Tiesas spriedumu atbilstoši EKL 226. pantam, var tikt apmierināta tikai tadā gadījumā, ja prasītājs iepriekš ir izmantojis visus valsts tiesību aizsardzības līdzekļus, kas vērsti uz administratīvā akta, kas rada kaitējumu un kas pieņemts, pamatojoties uz šo tiesību aktu, spēkā esamības apstrīdēšanu, ja šāds pats noteikums nav piemērojams prasībai sakarā ar valsts atbildību, kas pamatota ar Konstitūcijas pārkāpumu, kurš izdarīts ar šo pašu tiesību aktu un kuru konstatējusi kompetentā valsts tiesa.

(¹) OV C 128, 24.05.2008.

Tiesas (otrā palāta) 2010. gada 14. janvāra spriedums (*Verwaltungsgericht Oldenburg* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Stadt Papenburg/Bundesrepublik Deutschland*

(Lieta C-226/08) (¹)

(Direktīva 92/43/EEK — Dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzība — Attiecīgās dalībvalsts lēmums piekrist Komisijas izstrādātam Kopienā nozīmīgu teritoriju saraksta projektam — Intereses un viedokļi, kas ir jāņem vērā)

(2010/C 63/07)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Oldenburg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Stadt Papenburg*

Atbildētājs: *Bundesrepublik Deutschland*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Verwaltungsgericht Oldenburg* — Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 7. lpp.) 2. panta 3. punkta, 4. panta 2. punkta pirmās daļas, kā arī 6. panta 3. un 4. punkta interpretācija — Pašvaldības intereses kuģu ceļa izmantošanā, kas aizsargātas ar konstitūciju, kuras var tikt ietekmētas ilgtermiņā, ja attiecīgo teritoriju atzīst par Kopienai nozīmīgu teritoriju — Intereses un viedokļi, kas attiecīgajai dalībvalstij ir jāņem vērā, pieņemot lēmumu par akceptu Komisijas izveidotajam Kopienai nozīmīgo teritoriju sarakstam

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību, kas grozīta ar Padomes 2006. gada 20. novembra Direktīvu 2006/105/EK, 4. panta 2. punkta pirmā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tā neļauj dalībvalstij atteikt sniegt savu piekrišanu par vienas vai vairāku teritoriju iekļaušanu Eiropas Komisijas sagatavotā Kopienā nozīmīgu teritoriju saraksta projektā citu, nevis vides aizsardzības iemeslu dēļ;
- 2) Direktīvas 92/43, kas grozīta ar Direktīvu 2006/105, 6. panta 3. un 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka nepārtrauktiem uzturēšanas pasākumiem, kas tiek veikti estuāra kuģu ceļā, kas nav saistīti ar teritoriju vai nav vajadzīgi tās apsaimniekošanai un kam atļauja atbilstoši valsts tiesībām tika dota jau pirms Direktīvas 92/43, kas grozīta ar Direktīvu 2006/105, transponēšanas termiņa beigām, tiktāl, ciktāl tie ir uzskatāmi par projektu un var būtiski ietekmēt attiecīgo teritoriju, ir jāveic to ietekmes uz teritoriju novērtējums, piemērojot minētās tiesību normas gadījumā, ja šie pasākumi tiek turpināti pēc teritorijas iekļaušanas Kopienā nozīmīgu teritoriju sarakstā atbilstoši šīs direktīvas 4. panta 2. punkta trešajai daļai.

Ja, ņemot vērā minēto pasākumu atkārtēšanu, raksturu vai izpildes nosacījumus, tie var tikt uzskatīti par tādiem, kas rada vienotu darbību, īpaši, ja to mērķis ir uzturēt kārtībā noteikta dziļuma kuģu ceļu, šajā sakarā veicot regulāras un nepieciešamas bagarēšanas darbības, šie uzturēšanas pasākumi var tikt uzskatīti par vienu un to pašu projektu Direktīvas 92/43, kas grozīta ar Direktīvu 2006/105, izpratnē.

(¹) OV C 209, 15.08.2008.

Tiesas (virspalāta) 2010. gada 12. janvāra spriedums (*Verwaltungsgericht Frankfurt am Main* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Colin Wolf/Stadt Frankfurt am Main*

(Lieta C-229/08) ⁽¹⁾

(Direktīva 2000/78/EK — 4. panta 1. punkts — Diskriminācijas vecuma dēļ aizliegums — Valsts tiesību norma, kas nosaka 30 gadu maksimālā vecuma robežu pieņemšanai darbā par ierēdni ugunsdzēsēja amatā — Izvirzītais mērķis — “Īstas un izšķirīgas prasības” jēdziens)

(2010/C 63/08)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Colin Wolf

Atbildētāja: Stadt Frankfurt am Main

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *Verwaltungsgericht Frankfurt am Main* (Vācija) — Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (OV L 303, 16. lpp.) 6. panta 1. punkta un 17. panta interpretācija — Diskriminācijas vecuma dēļ aizliegums — “Objektīvi un saprātīgi pamatotas” nevienlīdzīgas attieksmes vecuma dēļ, kā arī “saprātīga nodarbinātības laikposma pirms aiziešanas pensijā vajadzības” jēdzieni — Valsts tiesību norma, ar kuru maksimālais vecums, lai pieņemtu darbā par ugunsdzēsības dienesta ierēdni, ir noteikts 30 gadi

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, 4. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neaizliedz tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ir pamata lietā, saskaņā ar kuru 30 gadi tiek noteikti par maksimālo vecumu, lai pieņemtu darbā ugunsdzēsības tehniskā vidējā līmeņa dienestā.

⁽¹⁾ OV C 223, 30.08.2008.

Tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 14. janvāra spriedums (*Nejvyšší správní soud* (Čehijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Milan Kyrian/Celní úřad Tábor*

(Lieta C-233/08) ⁽¹⁾

(Savstarpējā palīdzība prasījumu piedziņā — Direktīva 76/308/EEK — Lūguma saņēmējas iestādes dalībvalsts tiesu kontroles pilnvaras — Dokumenta, kas atļauj piedziņas izpildi, izpildu raksturs — Dokumenta atbilstīga paziņošana parādniekam — Paziņošana saņēmējam nesaprotamā valodā)

(2010/C 63/09)

Tiesvedības valoda — čehu

Iesniedzējtiesa

Nejvyšší správní soud

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Milan Kyrian

Atbildētājs: Celní úřad Tábor

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Nejvyšší správní soud* (Čehijas Republika) — Lūgums interpretēt tiesību uz taisnīgu tiesu, labas pārvaldības un likuma varas vispārējos tiesību principus, kā arī Padomes 1976. gada 15. marta Direktīvas 76/308/EEK par savstarpējo palīdzību prasījumu piedziņā saistībā ar noteiktiem maksājumiem, nodokļiem un citiem pasākumiem 12. panta 3. punktu redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 1979. gada 6. decembra Direktīvu 79/1071/EEK par grozījumiem Direktīvā 76/308/EEK par savstarpēju palīdzību prasījumu, kas radušies no darbībām, kuras ir daļa no Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda finansēšanas sistēmas, kā arī lauksaimniecības un muitas nodokļu piedziņā (OV L 331, 10. lpp.), kā arī ar Padomes 2001. gada 15. jūnija Direktīvu 2001/44/EK, ar ko groza Direktīvu 76/308/EEK par savstarpēju palīdzību prasījumu piedziņā, kas radušies no darbībām, kas pieder pie Eiropas Lauksaimniecības vadības un garantiju fonda finansēšanas sistēmas, kā arī lauksaimniecības maksājumu un muitas nodokļu piedziņā un attiecībā uz pievienotās vērtības nodokļa un dažu akcīzes nodokļu piedzīšanu (OV L 175, 17. lpp.) — Saņēmējas iestādes dalībvalsts tiesu iespēja saskaņā ar šajā valstī spēkā esošajiem normatīviem un administratīviem aktiem pārbaudīt izpildes akta izpildāmību un to, vai šis akts ir atbilstoši paziņots tā, lai varētu tikt atgūts parāds — Izpildes akts, kurā nav norādīts parādnieka dzimšanas datums un kas ir noformēts valodā, ko parādnieks nesaprot un kas nav saņēmējas dalībvalsts oficiālā valoda

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1976. gada 15. marta Direktīvas 76/308/EEK par savstarpējo palīdzību prasījumu piedziņā attiecībā uz zināmiem nodokļiem un citiem pasākumiem, kas grozīta ar Padomes 2001. gada 15. jūnija Direktīvu 2001/44/EK, 12. panta 3. punkts ir interpretējams tādējādi, ka lūguma saņēmējas iestādes dalībvalsts tiesu kompetencē principā neietilpst pārbaudīt dokumenta, kas atļauj piedziņas izpildi, izpildu raksturu. Turpretim gadījumā, ja kādai no šīs dalībvalsts tiesām ir jālemj par tādu izpildes pasākumu kā dokumenta, kas atļauj piedziņas izpildi, paziņošanas spēkā esamība vai likumība, šai tiesai ir tiesības pārbaudīt, vai šie pasākumi atbilstoši minētās dalībvalsts normatīviem un administratīviem aktiem ir veikti pienācīgi;
- 2) ar Direktīvu 76/308 izveidotās savstarpējās palīdzības sistēmas ietvaros dokumenta, kas atļauj piedziņas izpildi, adresātam, lai viņš varētu aizstāvēt savas tiesības, ir jāsaņem paziņojums lūguma saņēmējas iestādes dalībvalsts oficiālajā valodā. Lai nodrošinātu šo tiesību ievērošanu, valsts tiesai ir jāpiemēro valsts tiesību normas, raugoties, lai efektīvi tiktu izpildītas Kopienas tiesību normas.

(¹) OV C 209, 15.08.2008.

Tiesas (otrā palāta) 2010. gada 28. janvāra spriedums (Hof van Cassatie van België (Belģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Belgische Staat/Direct Parcel Distribution Belgium NV

(Lieta C-264/08) (¹)

(Kopienas Muitas kodekss — Muitas parāds — Muitas nodokļa summa — 217. un 221. pants — Kopienas pašu resursi — Regula (EK, Euratom) Nr. 1150/2000 — 6. pants — Prasība iegrāmatot nodokļa summu pirms tās paziņošanas debitoram — Jēdziens “pēc likuma maksājama” summa)

(2010/C 63/10)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van Cassatie van België

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Belgische Staat

Atbildētāja: Direct Parcel Distribution Belgium NV

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Hof van Cassatie van België — Lūgums interpretēt 217. panta 1. punktu un 221. panta 1. punktu Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulā (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (1992. gadā spēkā esošā redakcijā) (OV L 302, 1. lpp.) un 6. pantu Padomes 2000. gada 22. maija Regulā (EK, Euratom) Nr. 1150/2000, ar ko īsteno Lēmumu 94/728/EK, Euratom par Kopienas pašu resursu sistēmu (OV L 130, 1. lpp.) — Ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa vēlāka piedziņa — Prasība par nodokļa summas iegrāmatošanu pirms tās paziņošanas parādniekam — Jēdziens “ierakstīšana uzskaites dokumentos vai jebkurā citā līdzvērtīgā dokumentā” — Nepamatotu maksājumu atgūšana

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi 221. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā minētā piedzenamās nodokļa summas “iegrāmatošana” ir šīs summas “iegrāmatošana”, kā tā ir noteikta šīs regulas 217. panta 1. punktā;
- 2) “iegrāmatošana” Regulas Nr. 2913/92 217. panta 1. punkta nozīmē ir jānoskaidro no konstatētās nodokļa summas ierakstīšanas pašu resursu kontos, kas ir noteikta Padomes 2000. gada 22. maija Regulas (EK, Euratom) Nr. 1150/2000, ar ko īsteno Lēmumu 94/728/EK, Euratom par Kopienas pašu resursu sistēmu, 6. pantā. Tā kā Regulas Nr. 2913/92 217. pants neparedz ne “iegrāmatošanas” praktisku kārtību šī noteikuma izpratnē, ne attiecīgi tehniskas vai formas minimālās prasības, šāda iegrāmatošana ir jāveic tā, lai nodrošinātu kompetento muiņas iestāžu precīzu ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas, kas izriet no muiņas parāda, ierakstu uzskaites dokumentos vai jebkurā citā līdzvērtīgā dokumentā, lai attiecīgo summu iegrāmatošana tiktu veikta skaidri, tostarp arī attiecībā uz parādnieku;
- 3) Regulas Nr. 2913/92 221. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka muiņas iestāžu paziņojumu debitoram par maksājamo ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu saskaņā ar attiecīgajām procedūrām var likumīgi izdot tikai tad, ja minētās iestādes šo nodokļa summu iepriekš ir iegrāmatojušas. Dalībvalstīm nav pienākuma pieņemt īpašas procesuālās normas attiecībā uz kārtību, saskaņā ar kuru ir veicama minētās nodokļa summas paziņošana parādniekam, tāpēc ka šādam paziņojumam var piemērot vispārpiemērojamas valsts procesuālās tiesību normas, ar kurām tiek garantēta atbilstoša parādnieka informētība un kuras ļauj tam, pilnībā apzinoties lietas apstākļus, nodrošināt savu tiesību aizstāvību;

- 4) Kopienas tiesībām nav pretrunā tas, ka valsts tiesa saistībā ar muitas iestāžu deklarāciju pamatojas uz pieņēmumu, ka ieviešanas vai izvešanas nodokļa summas "iegrāmatošana" Regulas Nr. 2913/92 217. panta nozīmē ir veikta pirms šīs summas paziņošanas debitoram, ja vien tiek ievēroti efektivitātes un līdzvērtības principi;
- 5) Regulas Nr. 2913/92 221. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pirms piedzenamās nodokļa summas paziņojuma attiecīgās dalībvalsts muitas iestādēm šī summa ir jāiegrāmato un ka, ja šī summa nav iegrāmatota saskaņā ar Regulas Nr. 2913/92 217. panta 1. punktu, šīs iestādes to nevar piedzīt, tomēr tās saglabā iespēju izdot jaunu paziņojumu par šo pašu summu, ievērojot Regulas Nr. 2913/92 221. panta 1. punktā paredzētos nosacījumus un noilguma noteikumus, kas ir spēkā datumā, kad radies muitas parāds;
- 6) lai arī ieviešanas vai izvešanas nodokļa summa Regulas Nr. 2913/92 236. panta 1. punkta pirmās daļas nozīmē ir "pēc likuma maksājama", pat ja šī summa ir tikusi paziņota parādniekam, iepriekš to neiegrāmatojot atbilstoši šīs regulas 221. panta 1. punktam, tomēr spēkā ir fakts, ka, ja šāda paziņošana vairs nav iespējama šīs regulas 221. panta 3. punktā noteiktā termiņa izbeigšanās dēļ, minētajam parādniekam principā ir jābūt iespējai saņemt šīs summas atmaksu no dalībvalsts, kas to iekasējusi.

(¹) OV C 247, 27.09.2008.

Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 21. janvāra spriedums (Tribunal de première instance de Mons (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Société de Gestion Industrielle (SGI)/État belge*

(Lieta C-311/08) (¹)

(Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Kapitāla brīva aprīte — Tiešie nodokļi — Tiesību akti ienākuma nodokļa jomā — Sabiedrību ar nodokli apliekamo ienākumu noteikšana — Savstarpēji saistītas sabiedrības — Izņēmuma rakstura vai bezatlīdzības priekšrocība, ko sabiedrība rezidente piešķirusi citā dalībvalstī dibinātai sabiedrībai — Attiecīgās priekšrocības summas pieskaitīšana to piešķirušās sabiedrības rezidentes peļņai — Sabalansēts nodokļu ieturēšanas kompetenču sadalījums starp dalībvalstīm — Cīņa pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas — Samērīgums)

(2010/C 63/11)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de première instance de Mons

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Société de Gestion Industrielle (SGI)*

Atbildētāja: *État belge*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tribunal de Première Instance de Mons (Beļģija) — EKL 12., 43., 48. un 56. panta interpretācija — Tāda valsts tiesiskā regulējuma pieļaujamība, kurā paredzēts piemērot nodokli par izņēmuma rakstura vai bezatlīdzības priekšrocībām sabiedrībai rezidentei, kas ir piešķirusi šādas priekšrocības sabiedrībai nerezidentei, ar kuru tā ir savstarpēji saistīta, taču nav paredzēts, ka šāds nodoklis jāmaksā, ja šādas priekšrocības piešķirtas sabiedrībai rezidentei

Rezolutīvā daļa:

EKL 43. pants, lasot to kopā ar EKL 48. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas principā pieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu kā pamata lietā, kas paredz piemērot nodokli sabiedrībai rezidentei, kura piešķirusi izņēmuma rakstura vai bezatlīdzības priekšrocību citā dalībvalstī dibinātai sabiedrībai, ar ko tā ir tieši vai netieši savstarpēji saistīta, kamēr tādos pašos apstākļos sabiedrībai rezidentei nevar piemērot nodokli par šādu priekšrocību, ja tā ir piešķirta citai sabiedrībai rezidentei, ar kuru šī sabiedrība ir tieši vai netieši savstarpēji saistīta. Tomēr iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai pamata lietā izskatāmais tiesiskais regulējums nepārsniedz to, kas nepieciešams visu tajā paredzēto mērķu sasniegšanai.

(¹) OV C 260, 11.10.2008.

Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 28. janvāra spriedums — Eiropas Komisija/Francijas Republika

(Lieta C-333/08) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Preču brīva aprīte — EKL 28. un 30. pants — Importa kvantitatīvie ierobežojumi — Pasākums ar līdzvērtīgu iedarbību — Iepriekšēja atļauju saņemšanas kārtība — Pārstrādes palīgīdzekļi un pārtikas produkti, kuru izgatavošanai tiek izmantoti no citām dalībvalstīm ievesti pārstrādes palīgīdzekļi, kas tiek likumīgi ražoti un/vai pārdoti šajās dalībvalstīs — Procedūra, kura saimnieciskās darbības subjektiem ļauj panākt šādu vielu iekļaušanu "pozitīvajā sarakstā" — Savstarpējās atzīšanas klauzula — Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru tiek radīta tiesiskās nedrošības situācija attiecībā pret tirgus dalībniekiem)

(2010/C 63/12)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvis — B. Stromsky)

Atbildētāja: Francijas Republika (pārstāvji — G. de Bergues un R. Loosli-Surrans)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — EKL 28. panta pārkāpums — Iepriekšēja atļauju saņemšanas kārtība, kas noteikta tehnoloģiskajam palīgaprīkojumam un pārtikas precēm, kuru izgatavošanai tiek izmantots no citām dalībvalstīm ievests tehnoloģiskais palīgaprīkojums, kas tiek likumīgi ražots un/vai pārdots šajās dalībvalstīs — Pamatojuma neesamība un/vai samērīguma principa neievērošana

Rezolutīvā daļa:

1) nosakot pārstrādes palīg līdzekļiem un pārtikas produktiem, kuru izgatavošanai tiek izmantoti no citām dalībvalstīm ievesti pārstrādes palīg līdzekļi, kas tiek likumīgi ražoti un/vai pārdoti šajās dalībvalstīs, iepriekšējas atļaujas saņemšanas kārtību, kurā netiek ievērots samērīguma princips, Francijas Republika nav izpildījusi EKL 28. pantā paredzētos pienākumus;

2) Francijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 285, 08.11.2008.

Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 14. janvāra spriedums — Eiropas Komisija/Čehijas Republika

(Lieta C-343/08) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2003/41/EK — Papildpensijas [arodpensijas] kapitāla uzkrāšanas institūciju darbība un uzraudzība — Daļēja netransponēšana paredzētajā termiņā — Papildpensijas [arodpensijas] kapitāla uzkrāšanas institūciju neesamība valsts teritorijā — Dalībvalstu kompetence organizēt to valsts vecuma pensiju sistēmu)

(2010/C 63/13)

Tiesvedības valoda — čehu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāves — M. Šimerdová un N. Yerrell)

Atbildētāja: Čehijas Republika (pārstāvis — M. Smolek)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Visu tiesību aktu, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 3. jūnija Direktīvas 2003/41/EK par papildpensijas [arodpensijas] kapitāla uzkrāšanas institūciju darbību un uzraudzību (OV L 234, 10. lpp.) prasības, nepieņemšana noteiktajā termiņā

Rezolutīvā daļa:

1) noteiktajā termiņā nepieņemot normatīvos un administratīvos aktus, kas nepieciešami, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 3. jūnija Direktīvas 2003/41/EK par papildpensijas [arodpensijas] kapitāla uzkrāšanas institūciju darbību un uzraudzību 8., 9., 13., 15.–18. pantu un 20. panta 2.–4. punkta prasības, Čehijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas paredzēti šīs direktīvas 22. panta 1. punktā;

2) pārējā daļā prasību noraidīt;

3) Čehijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 272, 25.10.2008.

Tiesas (virspalāta) 2010. gada 26. janvāra spriedums — Internationaler Hilfsfonds eV/Eiropas Komisija

(Lieta C-362/08 P) (¹)

(Apelācija — Piekļuve iestāžu dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Prasība atcelt tiesību aktu — “Apstrīdama akta” jēdziens EKL 230. panta izpratnē)

(2010/C 63/14)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Internationaler Hilfsfonds eV (pārstāvji — H. Kaltenecker un R. Karpenstein, Rechtsanwälte)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Komisija (pārstāvji — P. Costa de Oliveira, S. Fries un T. Scharf)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2008. gada 5. jūnija spriedumu lietā T-141/05 Internationaler Hilfsfonds/Komisija, ar ko Pirmās instances tiesa kā nepieņemamu noraidīja prasību atcelt iespējamo lēmumu, kas esot bijis iekļauts Komisijas 2005. gada 14. februāra vēstulē, ar kuru prasītājam tika atteikta piekļuve noteiktiem dokumentiem lietā attiecībā uz līgumu LIEN 97-2011 par Kazahstānā organizētas medicīniskās palīdzības programmas līdzfinansēšanu — Prasības atcelt tiesību aktu, kas ir celta par aktu, ar ko vienīgi apstiprina agrāku noteiktajā termiņā neapstrīdētu lēmumu, nepieņemamība — Apstrīdētā akta nepareiza kvalifikācija — Prasības atcelt tiesību aktu, kas celta par aktu, kas uzskatāms par sākotnējo atbildi Regulas Nr. 1049/2001 7. panta 1. punkta izpratnē, nepieņemamība — Regulas Nr. 1049/2001 7. panta 2. punkta kļūdaina interpretācija

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2008. gada 5. jūnija spriedumu lietā T-141/05 *Internationaler Hilfsfonds/Komisija*;
- 2) noraidīt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā Eiropas Kopienu Komisijas izvirzīto iebildi par nepieņemamību;
- 3) nosūtīt lietu Eiropas Savienības Vispārējai tiesai, lai tā taisītu spriedumu par *Internationaler Hilfsfonds eV* prasību atcelt Eiropas Kopienu Komisijas 2005. gada 14. februāra lēmumu, ar kuru tai tika atteikta piekļuve dažiem Komisijas rīcībā esošajiem dokumentiem;
- 4) Eiropas Komisija atlīdzina šīs instances tiesāšanās izdevumus, kā arī tos pirmās instances tiesāšanās izdevumus, kas ir saistīti ar iebildi par nepieņemamību;
- 5) atlikt lēmuma pieņemšanu par pārējiem tiesāšanās izdevumiem.

(¹) OV C 272, 25.10.2008.

Tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 21. janvāra spriedums — Audi AG/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

(Lieta C-398/08 P) (¹)

(Apelācija — Kopienas preču zīme — Regula (EK) Nr. 40/94 — 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 63. pants — Vārdiska preču zīme “Vorsprung durch Technik” — Preču zīmes, ko veido reklāmas saukļi — Atšķirtspēja — Preču zīmes reģistrācijas pieteikums attiecībā uz lielu skaitu preču un pakalpojumu — Konkrētās sabiedrības daļas — Vispārējais vērtējums un pamatojums — Jauni dokumenti)

(2010/C 63/15)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Audi AG (pārstāvji — S. O. Gillert un F. Schiwek, Rechtsanwälte)

Pretējā puse procesā: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — G. Schneider)

Priekšmets:

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (ceturtā palāta) 2008. gada 9. jūlija spriedumu lietā T-70/06 *Audi/ITSB*, ar kuru Pirmās instances tiesa noraidīja prasību atcelt ITSB Apelāciju otrās padomes 2005. gada 16. decembra lēmumu, ar kuru tika daļēji noraidīta apelāciju sūdzība par pārbaudītāja lēmumu, kurš atteica vārdiskās preču zīmes “Vorsprung durch Technik” reģistrāciju attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 12., 14., 25., 28., 37.–40. un 42. klasē — Preču zīmes, ko veido reklāmas saukļi — Atšķirtspēja — Īpašu vērtēšanas kritēriju piemērošana — Nepietiekams pamatojums saistībā ar vērā ņemamās sabiedrības noteikšanu — Pamatu, kas pirmo reizi iesniegti tiesvedībā Pirmās instances tiesā, ņemšana vērā

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2008. gada 9. jūlija spriedumu lietā T-70/06 *Audi/ITSB* (“Vorsprung durch Technik”) tiktāl, ciktāl Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesa ir nospriedusi, ka, pieņemot savu 2005. gada 16. decembra lēmumu lietā R 237/2005-2, Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju otrā padome nav pārkāpusi Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi, kurā grozījumi ir izdarīti ar Padomes 1994. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 3288/94, 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu;
- 2) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju otrās padomes 2005. gada 16. decembra lēmumu lietā R 237/2005-2 tiktāl, ciktāl ar to, pamatojoties uz Regulu Nr. 40/94, kurā grozījumi ir izdarīti ar Regulu Nr. 3288/94, 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu, tika daļēji noraidīts preču zīmes “Vorsprung durch Technik” reģistrācijas pieteikums;
- 3) piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

(¹) OV C 301, 22.11.2008.

Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 28. janvāra spriedums (High Court of Justice (Queen's Bench Division) (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Uniplex (UK) Ltd/NHS Business Services Authority

(Lieta C-406/08) ⁽¹⁾

(Direktīva 89/665/EEK — Pārsūdzības procedūras publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas jomā — Pārsūdzības termiņš — Datums, kurā sākas pārsūdzības termiņš)

(2010/C 63/16)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Justice (Queen's Bench Division)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Uniplex (UK) Ltd

Atbildētāja: NHS Business Services Authority

Priekšmets

Padomes 1989. gada 21. decembra Direktīvas 89/665/EEK par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām [piegādes publiskā iepirkuma un uzņēmuma līgumu slēgšanas tiesības] (OV L 395, 33. lpp.), 1. un 2. panta interpretāciju — Valsts tiesību akti, kuros prasības celšanai ir noteikts trīs mēnešu termiņš — Datums, no kura sākas termiņš — Datums, kurā tika pārkāpti Kopienas noteikumi publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas jomā vai kurā prasības iesniedzējs uzzināja par šo pārkāpumu

Rezolutīvā daļa:

1) Padomes 1989. gada 21. decembra Direktīvas 89/665/EEK par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas [pārsūdzības] procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām [piegāžu un būvdarbu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesības], kas grozīta ar Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīvu 92/50/EEK, 1. panta 1. punktā tiek prasīts, ka termiņam, lai iesniegtu pārsūdzību ar mērķi konstatēt publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas noteikumu pārkāpumu vai saņemt zaudējumu atlīdzību par šo noteikumu pārkāpumu, ir jāsākas no datuma, kurā prasītājs uzzināja vai viņam vajadzēja uzzināt par šādu pārkāpumu;

2) Direktīvas 89/665, kas grozīta ar Direktīvu 92/50, 1. panta 1. punkts nepieļauj tādu valsts tiesību normu, kāda ir pamata lietā, saskaņā ar kuru valsts tiesa kā novēlotu var noraidīt pārsūdzību, kuras mērķis ir konstatēt noteikumu par publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu pārkāpumu vai saņemt zaudējumu atlīdzību par šo noteikumu pārkāpumu, pamatojoties uz diskrecionārā veidā novērtētu kritēriju, saskaņā ar kuru šādas pārsūdzības ir jāiesniedz nekavējoties;

3) ar Direktīvu 89/665, kas grozīta ar Direktīvu 92/50, valsts tiesai tiek paredzēts pienākums, izmantojot tās diskrecionāro varu, pagarināt pārsūdzības termiņu, lai nodrošinātu prasītājam termiņu, kas atbilst termiņam, kāds viņam būtu bijis, ja piemērojamajā valsts tiesiskajā regulējumā paredzētais termiņš sāktos no datuma, kad viņš uzzināja vai viņam vajadzēja uzzināt par noteikumu, kas regulē publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu, pārkāpumu. Ja valsts tiesību normas, kas attiecas uz pārsūdzības termiņu, nebūtu iespējams interpretēt tā, lai šī interpretācija atbilstu Direktīvai 89/665, valsts tiesai, lai pilnībā varētu piemērot Kopienas tiesības un aizsargāt tiesības, ko tās piešķir privātpersonām, būtu jāatturas no to piemērošanas.

⁽¹⁾ OV C 301, 22.11.2008.

Tiesas (ceturtā palāta) 2010. gada 14. janvāra spriedums (VAT and Duties Tribunal, Edinburga (Apvienotā Karaliste), un VAT and Duties Tribunal, Ziemeļīrija (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Terex Equipment Ltd (C-430/08), FG Wilson (Engineering) Ltd (C-431/08), Caterpillar EPG Ltd (C-431/08)/The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Apvienotās lietas C-430/08 un C-431/08) ⁽¹⁾

(Regula (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi — 78. un 203. pants — Regula (EEK) Nr. 2454/93 — 865. pants — Ievešanas pārstrādei režīms — Nepareizs muitas procedūras kods — Muitas parāda rašanās — Muitas deklarācijas pārskatīšana)

(2010/C 63/17)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

VAT and Duties Tribunal, Edinburga (Apvienotā Karaliste), un VAT and Duties Tribunal, Ziemeļīrija (Apvienotā Karaliste)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Terex Equipment Ltd (C-430/08), FG Wilson (Engineering) Ltd (C-431/08), Caterpillar EPG Ltd (C-431/08)

Atbildētāji: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.) 78., 203. un 239. panta interpretācija — Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 253, 1. lpp.), 865. panta interpretācija — Preces, kas ievestas Eiropas Kopienā saskaņā ar režīmu ievēšanai pārstrādei — Kļūdaina muitas procedūras koda (MPK) izmantošana deklarācijās, kas iesniegtas sakarā ar preču atkalizvešanu no Kopienas, šīs preces identificējot kā “pastāvīgu izvešanu, nevis kā atkalizvešanu” — Iespēja labot deklarāciju, lai izlabotu MPK un neregulētu situāciju

Rezolutīvā daļa:

- 1) tas, ka eksporta deklarācijās ticis izmantots muitas procedūras kods 10 00, ar kuru tiek apzīmēts Kopienas preču eksports, tā vietā, lai izmantotu kodu 31 51, kas tiek izmantots saistībā ar precēm, kurām netiek uzlikts nodoklis saskaņā ar ievēšanas pārstrādei režīmu, rada muitas parādu saskaņā ar Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi 203. panta 1. punktu un Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Regulai Nr. 2913/92, kas grozīta ar Komisijas 1998. gada 29. jūlija Regulu (EK) Nr. 1677/98, 865. panta pirmo daļu;
- 2) Regulas Nr. 2913/92 78. pants ļauj pārskatīt preču eksporta deklarāciju, lai izlabotu deklarētāja norādīto muitas procedūras kodu, un muitas iestādēm, pirmkārt, ir jāizvērtē, vai tiesību normas, kas nosaka attiecīgo muitas procedūru, nav piemērotas, pamatojoties uz nepatiesu vai nepilnīgu informāciju, un vai ievēšanas pārstrādei režīma mērķi nav tikuši apdraudēti, it īpaši tajā ziņā, vai preces, uz kurām tiek attiecināts attiecīgais režīms, patiešām ir tikušas atkalizvestas, kā arī, otrkārt, ir jāveic pasākumi, kas nepieciešami, lai neregulētu situāciju, ņemot vērā tām pieejamo jauno informāciju.

(¹) OV C 327, 20.12.2008.

Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 28. janvāra spriedums — Eiropas Komisija/Irija

(Lieta C-456/08) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 93/37/EEK — Būvdarbu publiskā iepirkuma līgums — Lēmumu par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu paziņošana kandidātiem un piedāvājumu iesniedzējiem — Direktīva 89/665/EEK — Pārsūdzības procedūras publiskā iepirkuma jomā — Termiņš prasības celšanai — Datums, kurā sākas pārsūdzības termiņš)

(2010/C 63/18)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — G. Zavvos, M. Konstantinidis un E. White)

Atbildētāja: Īrija (pārstāvji — D. O'Hagan, pārstāvis, A. Collins, SC)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 1989. gada 21. decembra Direktīvas 89/665/EEK par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām (OV L 395, 33. lpp.), 1. panta 1. punkta pārkāpums — Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvas 93/37/EEK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu piešķiršanas procedūras (OV L 199, 54. lpp.), 8. panta 2. punkta pārkāpums — Lēmuma par publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu paziņošana — Pienākums skaidri noteikt termiņu prasības celšanai par lēmumu par publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu

Rezolutīvā daļa:

1) Īrija

— tādēļ, ka National Roads Authority noraidīto pretendentu neinformēja par savu lēmumu par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu par Dandolkas rietumu apvedceļa automaģistrāles plānošanu, būvniecību, finansēšanu un apsaimniekošanu un

— paturot spēkā Augstāko tiesu reglamenta (Rules of the Superior Courts) 84.A panta 4. punktu redakcijā, kas izriet no Statutory Instrument Nr. 374/1998, tiktāl, ciktāl ar to tiek radīta neskaidrība par lēmumu, kuru var pārsūdzēt, un šādi pārsūdzībā piemērojamiem termiņiem,

attiecībā uz pirmo iebildumu nav izpildījusi Padomes 1989. gada 21. decembra Direktīvas 89/665/EEK par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām [publisko piegāžu un uzņēmuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanai], kas grozīta ar Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīvu 95/50/EEK, 1. panta 1. punktā, kā arī Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvas 93/37/EEK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu piešķiršanas procedūras [būvdarbu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras], kura grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 13. oktobra Direktīvu 97/52/EK, 8. panta 2. punktā paredzētos pienākumus, un attiecībā uz otro iebildumu — Direktīvas 89/665, kas grozīta ar Direktīvu 92/50, 1. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;

2) Īrija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 313, 06.12.2008.

Tiesas (otrā palāta) 2010. gada 21. janvāra spriedums (Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Ūmit Bekleyen/Land Berlin

(Lieta C-462/08) (¹)

(EEK un Turcijas Asociācijas līgums — Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 7. panta otrā daļa — Darba ņēmēja, kas ir Turcijas pilsonis, bērna tiesības pieņemt jebkuru darba piedāvājumu uzņēmumā dalībvalstī, kurā viņš ir ieguvis arodizglītību — Arodmacību uzsākšana pēc tam, kad vecāki pavisam pametuši šo dalībvalsti)

(2010/C 63/19)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prašītāja: Ūmit Bekleyen

Atbildētāja: Land Berlin

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg — EEK-Turcijas Asociācijas padomes

Lēmuma Nr. 1/80 7. panta otrās daļas interpretācija — Uzņēmumā valstī dzimis Turcijas pilsonis, kurš ar savu ģimeni bija atgriezies kopīgajā dzimtenē, pēc desmit gadiem viens pats atgriežas uzņēmumā dalībvalstī, kurā viņa vecāki agrāk bija legāli strādājuši vairāk kā trīs gadus, lai iegūtu arodizglītību — Šī Turcijas pilsoņa pieeja darba tirgum un ar to saistītās uzturēšanās tiesības pēc arodizglītības iegūšanas uzņēmumā dalībvalstī

Rezolutīvā daļa:

Asociācijas padomes, kas izveidota ar līgumu, ar kuru izveido asociāciju starp Eiropas Ekonomikas Kopienas un Turciju, 1980. gada 19. septembrī pieņemtā Lēmuma Nr. 1/80 par asociācijas izveidi 7. panta otrā daļa jāinterpretē tādejādi, ka tāda darba ņēmēja, kas ir Turcijas pilsonis, kurš ir bijis legāli nodarbināts uzņēmumā dalībvalstī vismaz trīs gadus, bērs šajā dalībvalstī pēc arodizglītības iegūšanas tajā var atsaukties uz tiesībām piekļūt darba tirgum un no tām izrietošajām uzturēšanās tiesībām pat tad, ja pēc atgriešanās izcelsmes valstī kopā ar saviem vecākiem viņš viens pats atgriežas minētajā dalībvalstī, lai uzsāktu šīs mācības.

(¹) OV C 19, 24.01.2009

Tiesas (piektā palāta) 2010. gada 21. janvāra spriedums (Gerechtshof te Arnhem (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — K. van Dijk/Gemeente Kampen

(Lieta C-470/08) (¹)

(Kopējā lauksaimniecības politika — Integrēta pārvaldības un kontroles sistēma noteiktām atbalsta shēmām — Regula (EK) Nr. 1782/2003 — Vienreizējo maksājumu shēma — Tiesību uz maksājumu nodošana — Nomas līguma izbeigšanās — Nomnieka un iznomātāja pienākumi)

(2010/C 63/20)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Gerechtshof te Arnhem

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prašītājs: K. van Dijk

Atbildētāja: Gemeente Kampen

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Gerechthof te Arnhem* — Padomes 2003. gada 29. septembra Regulas (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un groza Regulas (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001, (EK) Nr. 1454/2001, (EK) Nr. 1868/94, (EK) Nr. 1251/1999, (EK) Nr. 1254/1999, (EK) Nr. 1673/2000, (EEK) Nr. 2358/71 un (EK) Nr. 2529/2001 (OV L 270, 1. lpp.), un Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regulas (EK) Nr. 795/2004, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā īstenot vienreizējo maksājumu shēmu, kura paredzēta Padomes Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem (OV L 141, 1. lpp.) interpretācija — Integrētā pārvaldes un kontroles sistēma saistībā ar dažām atbalsta shēmām — Vienreizēja maksājuma shēma — Tiesību uz maksājumu nodošana — Nomnieka un iznomātāja pienākumi

Rezolutīvā daļa:

Kopienā tiesībās nav noteikts, ka, beidzoties nomas līgumam, nomniekam ir jāatdod atpakaļ iznomātā zeme kopā ar uz tās vai sakarā ar to iegūtajām tiesībām uz maksājumu, ne arī, ka iznomātājam ir maksājama kompensācija.

⁽¹⁾ OV C 6, 10.01.2009.

Tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 21. janvāra spriedums (Augstākās tiesas Senāts (Latvijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Alstom Power Hydro/Valsts ieņēmumu dienests*

(Lieta C-472/08) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sestā PVN direktīva — 18. panta 4. punkts — Valsts tiesību akti, kas paredz trīs gadu noilgumu pārmaksātā PVN atmaksāšanai)

(2010/C 63/21)

Tiesvedības valoda — latviešu

Iesniedzējtiesa

Augstākās tiesas Senāts

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Alstom Power Hydro

Atbildētājs: Valsts ieņēmumu dienests

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Augstākās tiesas Senāts — Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.), 18. panta 4. punkta interpretācija — Valsts tiesību akti, kas paredz trīs gadu termiņu pieprasījuma par pārmaksātā nodokļa atmaksāšanu iesniegšanai

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, 18. panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, kāds ir piemērojams pamata lietā, kas paredz trīs gadu noilguma termiņu, lai iesniegtu prasību atmaksāt pārmaksāto pievienotās vērtības nodokli, ko iekasējusi šīs valsts nodokļu administrācija.

⁽¹⁾ OV C 327, 20.12.2008.

Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 28. janvāra spriedums (*Sächsisches Finanzgericht* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Ingenieurbüro Eulitz GbR Thomas und Marion Eulitz/Finanzamt Dresden I*

(Lieta C-473/08) ⁽¹⁾

(Sestā PVN direktīva — 13. panta A daļas 1. punkta j) apakšpunkts — Atbrīvojums no nodokļa — Mācības, ko skolotāji pasniedz privāti un kas aptver skolas vai universitātes mācību vielu — Pakalpojumi, ko patstāvīgs skolotājs ir sniedzis arod mācību kursā, kuru organizējusi trešā iestāde)

(2010/C 63/22)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Sächsisches Finanzgericht

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Ingenieurbüro Eulitz GbR Thomas und Marion Eulitz*

Atbildētāja: *Finanzamt Dresden I*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Sächsisches Finanzgericht* — Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.) 13. panta A daļas 1. punkta j) apakšpunkta interpretācija — “Mācību, ko skolotājs pasniedz privāti un kas aptver skolas vai universitātes mācību vielu” atbrīvojums no nodokļa — Mācību un eksaminācijas pakalpojumi, kuru diplomēts inženieris sniedz privātā mācību iestādē tālākizglītības programmā un kuras mērķis ir pēcuniversitātes kvalifikācijas iegūšana ugunsdrošības jomā inženieriem un arhitektiem — Ilgstoša mācību pakalpojumu sniegšana un vienlaicīga atsevišķi mācību kursu organizatoriskā vadība — Samaksas saņemšana arī mācību kursa atcelšanas apmeklētāju trūkuma dēļ gadījumā

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, 13. panta A daļas 1. punkta j) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka uz pasniedzēja pakalpojumiem, ko ir sniedzis diplomēts inženieris mācību iestādē, kam ir privāttiesiskas apvienības statuss, mācību programmu, kas tiek pabeigta ar eksāmenu, ietvaros, kuras ir paredzētas dalībniekiem, kam jau ir vismaz augstākās mācību iestādes izdots arhitekta vai inženiera diploms vai līdzvērtīga izglītība, var attiecināt jēdzienu “mācības, [...] kas aptver skolas vai universitātes mācību vielu” šīs tiesību normas izpratnē. Arī citas darbības, kas nav pasniegšana šaurā nozīmē, var būt šādas mācības, ja vien šīs darbības būtībā tiek veiktas, nododot pasniedzēja zināšanas un kompetences skolēniem vai studentiem, kuras aptver skolas vai universitātes mācību vielu. Ciktāl nepieciešams, iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai visas pamata prāvā aplūkotās darbības ir “mācības”, kas aptver “skolas vai universitātes mācību vielu” minētās tiesību normas izpratnē;
- 2) šīs direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta j) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādos apstākļos, kādi ir pamata lietā, nevar uzskatīt, ka tāda persona, kāda ir Eulitz, kas ir prasītājas pamata lietā biedrs, kurš ir sniedzis pakalpojumus kā pasniedzējs trešās iestādes piedāvātu mācību kursu ietvaros, ir lasījis lekcijas “privāti” šī tiesību normas izpratnē.

Tiesas (astotā palāta) 2009. gada 29. oktobra spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste

(Lieta C-22/09) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Politika enerģētikas jomā — Enerģijas ietaupījums — Direktīva 2002/91/EK — Ēku energoefektivitāte — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2010/C 63/23)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — B. Schima un L. de Schietere de Lophem)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste (pārstāvis — C. Schiltz)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Tādu aktu nepieņemšana vai nepaziņošana paredzētajā termiņā, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 16. decembra Direktīvas 2002/91/EK par ēku energoefektivitāti (OV L 1, 65. lpp.) prasības

Rezolutīvā daļa:

- 1) paredzētajā termiņā nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 16. decembra Direktīvas 2002/91/EK par ēku energoefektivitāti prasības, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi šīs direktīvas 15. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;
- 2) Luksemburgas Lielhercogiste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 44, 21.02.2009.

⁽¹⁾ OV C 82, 04.04.2009.

Tiesas (trešā palāta) 2009. gada 23. decembra spriedums (*Višje sodišče v Mariboru* (Slovēnijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Jasna Detiček/Maurizio Sgueglia*

(Lieta C-403/09 PPU) ⁽¹⁾

(Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — *Laulības lietas un vecāku atbildība* — Regula (EK) Nr. 2201/2003 — *Pagaidu noregulējuma pasākumi attiecībā uz aizgādības tiesībām* — *Dalībvalstī izpildāms nolēmums* — *Nelikumīga bērna aizvešana* — *Cita dalībvalsts* — *Cita tiesa* — *Bērna aizgādības piešķiršana otram vecākam* — *Jurisdikcija* — *Steidzamības prejudiciāla nolēmuma tiesvedība*)

(2010/C 63/24)

Tiesvedības valoda — slovēņu

Iesniedzējtiesa

Višje sodišče v Mariboru

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Jasna Detiček*

Atbildētājs: *Maurizio Sgueglia*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Padomes 2003. gada 27. novembra Regulas (EK) Nr. 2201/2003 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu (OV L 338, 1. lpp.) 20. panta interpretācija — *Pagaidu un drošības pasākumi* — A dalībvalsts tiesas jurisdikcija pieņemt pagaidu nolēmumu par prasību atjaunot bērna aizgādības tiesības, ja lietu pēc būtības izskata B dalībvalsts tiesa (kurā notiek laulības šķiršanas process)

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2003. gada 27. novembra Regulas (EK) Nr. 2201/2003 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu 20. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tādos apstākļos, kādi ir pamata lietā, tas neatļauj dalībvalsts tiesai noteikt pagaidu noregulējuma pasākumu attiecībā uz vecāku atbildību, ar kuru bērna, kurš atrodas šīs dalībvalsts teritorijā, aizgādība tiek piešķirta vienam vecākam, ja citas dalībvalsts tiesa, kam saskaņā ar minēto regulu ir kompetence izskatīt pēc būtības strīdu par bērna aizgādību, ir jau pieņēmusi nolēmumu, ar kuru pagaidām šī bērna aizgādība tiek piešķirta otram vecākam, un ja šis nolēmums ir atzīts par izpildāmu pirmās dalībvalsts teritorijā.

⁽¹⁾ OV C 312, 19.12.2009.

Tiesas (sestā palāta) 2009. gada 23. novembra rīkojums (*Monomeles Protodikeio Rethymnis* (Grieķija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Geórgios K. Lagoudakis/Kentro Anoiktis Prostatias Hlikiomenon Dimou Rethymnis* (C-162/08) un *Dimitrios G. Ladakis, Andréas M. Birtas, Konstantinos G. Kyriakopoulos, Emmanouil V. Klamponis, Sofoklis E. Mastorakis/Dimos Geropotamou* (C-163/08) un *Michail Zacharioudakis/Dimos Lampis* (C-164/08)

(Apvienotās lietas Nr. C-162/08 līdz C-164/08) ⁽¹⁾

(Reglamenta 104. panta 3. punkta pirmā daļa — *Sociālā politika* — *Direktīva 1999/70/EK* — *Pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku* 5. un 8. klauzula — *Darba līgumi uz noteiktu laiku publiskajā sektorā* — *Pirmais vai vienīgais līgums* — *Secīgi līgumi* — *Attiecīgs tiesisks pasākums* — *Vispārējā darba ņēmēju aizsardzības līmeņa pazemināšana* — *Pasākumi ar mērķi novērst ļaunprātīgu izmantošanu* — *Sodi* — *Absolūts aizliegums darba līgumus uz noteiktu laiku pārveidot par darba līgumiem uz nenoteiktu laiku publiskajā sektorā* — *Direktīvas nepareizas transponēšanas sekas* — *Atbilstīga interpretācija*)

(2010/C 63/25)

Tiesvedības valoda — grieķu

Iesniedzējtiesa

Monomeles Protodikeio Rethymnis

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Geórgios K. Lagoudakis* (C-162/08), *Dimitrios G. Ladakis*, *Andréas M. Birtas*, *Konstantinos G. Kyriakopoulos*, *Emmanouil V. Klamponis*, *Sofoklis E. Mastorakis* (C-163/08), *Michail Zacharioudakis* (C-164/08)

Atbildētāji: *Kentro Anoiktis Prostatias Hlikiomenon Dimou Rethymnis* (C-162/08), *Dimos Geropotamou* (C-163/08), *Dimos Lampis* (C-164/08)

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Monomeles Protodikeio Rethymnis* — Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīvas 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku (OV L 175, 43. lpp.) pielikuma 5. klauzulas 1. un 3. punkta interpretācija — *Aizliegums pieņemt valsts tiesību aktus, ar kuriem tiek transponēta direktīva, ja tiesiskajā regulējumā jau pirms direktīvas spēkā stāšanās pastāvēja tiesību normas, kuras ir tādas pašas kā direktīvas 5. klauzulas 1. punkts, un ja ar jaunajiem tiesību aktiem tiek samazināts vispārējais darba ņēmēju, kuriem ir noslēgts līgums uz noteiktu laiku, aizsardzības līmenis*

Rezolutīvā daļa:

- 1) pamat nolīguma par darbu uz noteiktu laiku, kas noslēgts 1999. gada 18. martā un pievienots Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīvas 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamat nolīgumu par darbu uz noteiktu laiku pielikumā, 5. klauzulas 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neaizliedz dalībvalstij pieņemt tādu valsts tiesisko regulējumu kā Prezidenta dekrēts 164/2004 par noteikumiem attiecībā uz darbiniekiem, kuri pieņemti darbā publiskajā sektorā, pamatojoties uz noteiktu laiku noslēgta līguma, kas, ar mērķi transponēt konkrēti Direktīvu 1999/70, lai tās noteikumus piemērotu publiskajā sektorā, paredz īstenot preventīvus pasākumus pret secīgu līgumu vai darba attiecību uz noteiktu laiku ļaunprātīgu izmantošanu, kas uzskaitīti šīs klauzulas 1. punkta no a) līdz c) apakšpunktā, ja valsts tiesībās jau ir paredzēts — kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai — “attiecīgs tiesisks pasākums” minētās klauzulas izpratnē, proti, Likuma Nr. 2112/1920 par privātā sektora darbinieku darba līgumu obligātu izbeigšanu 8. panta 3. punkts, taču ar nosacījumu, ka minētais tiesiskais regulējums, pirmkārt, neietekmē preventīvo pasākumu pret līgumu vai darba attiecību uz noteiktu laiku ļaunprātīgu izmantošanu efektivitāti, kas izriet no minētā attiecīgā tiesiskā pasākuma, un, otrkārt, ir saderīgs ar Kopienas tiesībām un it īpaši minētā nolīguma 8. klauzulas 3. punktu;
- 2) pamat nolīguma par darbu uz noteiktu laiku 5. klauzulas 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neaizliedz, ka tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamata lietā attiecīgās dalībvalsts iestādes piemēro tādējādi, ka secīgu darba līgumu uz noteiktu laiku atjaunošana publiskajā sektorā tiek uzskatīta par pamatotu “objektīvu iemeslu” dēļ minētās klauzulas izpratnē tikai tāpēc, ka šie līgumi ir pamatoti ar tiesību normām, kas ļauj to atjaunošanu, lai apmierinātu noteiktas pagaidu vajadzības, kaut arī realitātē minētās vajadzības ir pastāvīgas un ilgstošas. Turpretim šī klauzula nav piemērojama, noslēdzot līgumu pirmo vai vienīgo reizi vai attiecībā uz darba attiecībām uz noteiktu laiku;
- 3) pamat nolīguma par darbu uz noteiktu laiku 8. klauzulas 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā klauzulā paredzētā “sazināšana” ir jāizvērtē salīdzinājumā ar vispārējo aizsardzības līmeni, kas attiecīgajā dalībvalstī bija piemērojams gan attiecībā uz darba ņēmējiem, kas nolēdza secīgus darba līgumus uz noteiktu laiku, gan darba ņēmējiem, kas noslēdza līgumu uz noteiktu laiku pirmo vai vienīgo reizi;
- 4) pamat nolīguma par darbu uz noteiktu laiku 8. klauzulas 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neaizliedz tādu valsts tiesisko regulējumu kā Prezidenta dekrēts 164/1999, kas, atšķirībā no agrākās valsts tiesību normas, tādās kā Likuma Nr. 2112/1920 8. panta 3. punkts, pirmkārt, neparedz gadījumā, ja tika ļaunprātīgi izmantoti publiskajā sektorā noslēgtie darba līgumi uz noteiktu laiku, pēdējo minēto pārkvalifikāciju par līgumiem uz nenoteiktu laiku vai tiem piemērot noteiktus kumulatīvus un ierobežotus nosacījumus, un, otrkārt, izslēdz tajā paredzēto aizsardzības pasākumu izmantošanas iespēju darba ņēmējiem, kas noslēguši līgumu pirmo vai vienīgo reizi uz noteiktu laiku, jo šādi grozījumi — kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai — attiecas uz ierobežotu darba ņēmēju kategoriju, kas noslēguši darba līgumu uz noteiktu laiku, vai tiek kompensēti ar preventīvo pasākumu pieņemšanu attiecībā uz darba līgumu uz noteiktu laiku ļaunprātīgu izmantošanu minētā pamat nolīguma 5. klauzulas 1. punkta izpratnē;
- 5) tomēr, tas, ka tādā valsts tiesiskajā regulējumā kā Prezidenta dekrēts 164/2004 ir paredzēta pamat nolīguma īstenošana, nenozīmē, ka aizsardzība, kas agrāk bija piemērojama valsts tiesību sistēmā darba ņēmējiem, kas noslēguši līgumu uz noteiktu laiku, tiek paredzēta zemākā līmenī nekā tas ir noteikts noteikumos par minimālo aizsardzību, kas paredzēti šajā pašā pamat nolīgumā. It īpaši minētā pamat nolīguma 5. klauzulas 1. punkta ievērošana prasa, lai šāds tiesiskais regulējums, ciktāl tas attiecas uz secīgu darba līgumu uz noteiktu laiku ļaunprātīgu izmantošanu, paredz efektīvus un obligātus preventīvus pasākumus attiecībā pret šādu ļaunprātīgu izmantošanu, kā arī sodus, kuriem ir pietiekami efektīvs un preventīvs raksturs, lai nodrošinātu šādu preventīvo pasākumu pilnīgu efektivitāti. Šādā gadījumā iesniedzējtiesai ir jāizvērtē, vai ir izpildīti šie nosacījumi;
- 6) tādos apstākļos, kādi ir pamata lietās, pamat nolīgums par darbu uz noteiktu laiku ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja attiecīgās dalībvalsts tiesību sistēmā attiecīgajā sektorā ir paredzēti citi efektīvi pasākumi, lai izvairītos un vajadzības gadījumā sodītu par secīgu darba līgumu uz noteiktu laiku ļaunprātīgu izmantošanu šī nolīguma 5. klauzulas 1. punkta izpratnē, netiek kavēta tādas valsts tiesību normas piemērošana publiskajā sektorā, kas pilnībā aizliedz pārvēidot par darba līgumu uz nenoteiktu laiku secīgus darba līgumus uz noteiktu laiku, kas, lai atbilstu pastāvīgām un ilgstošām darba devēja vajadzībām, ir jāuzskata par ļaunprātīgiem. Tomēr iesniedzējtiesai ir jāizvērtē, kādā mērā piemērošanas nosacījumi, kā arī atbilstošo valsts tiesību normu efektīva piemērošana ir uzskatāma par atbilstošu pasākumu, lai izvairītos un vajadzības gadījumā sodītu par secīgu darba līgumu vai attiecību uz noteiktu laiku ļaunprātīgu izmantošanu no valsts pārvaldes puses;
- 7) turpretim, tā kā minētā pamat nolīguma 5. klauzulas 1. punkts nebija piemērojams darba ņēmējiem, kas bija noslēguši darba līgumu uz noteiktu laiku pirmo vai vienīgo reizi, tad šī tiesību norma neuzliek pienākumu dalībvalstīm paredzēt sodus, ja šāda līguma mērķis patiesībā ir izpildīt darba devēja pastāvīgas un ilgstošas vajadzības;

8) iesniedzējtiesai ir jāinterpretē attiecīgās valsts tiesību normas pēc iespējas atbilstošāk pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku 5. klauzulas 1. punktam un 8. klauzulas 3. punktam, kā arī jānosaka šajā sakarā, vai "attiecīgs tiesisks pasākums" pirmās no šīm klauzulām izpratnē, kāds ir paredzēts Likuma Nr. 2112/1920 8. panta 3. punktā, ir jāpiemēro strīdiem pamata lietā noteiktu citu valsts noteikumu vietā.

(¹) OV C 171, 05.07.2008.

Tiesas 2009. gada 26. novembra rīkojums — *Região autónoma dos Açores*/Eiropas Savienības Padome, Eiropas Kopienų Komisija, Spānijas Karaliste, *Seas at Risk*VZW, agrāk — *Stichting Seas at Risk Federation*, WWF — *World Wide Fund for Nature*, *Stichting Greenpeace Council*

(Lieta C-444/08) (¹)

(Apelācija — Reglamenta 119. pants — Regula (EK) Nr. 1954/2003 — Prasība atcelt tiesību aktu — Nepieņemamība — Reģionālā vai vietējā iestāde — Akti, kas šo iestādi skar tieši un individuāli — Apelācijas sūdzība, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un acīmredzami nepamatota)

(2010/C 63/26)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Região autónoma dos Açores* (pārstāvji — M. Renouf un C. Bryant, Solicitors)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — J. Monteiro un F. Florindo Gijón), Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvis — K. Banks), Spānijas Karaliste (pārstāvji — N. Díaz Abad), *Seas at Risk* VZW, agrāk — *Stichting Seas at Risk Federation*, WWF — *World Wide Fund for Nature*, *Stichting Greenpeace Council*

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2008. gada 1. jūlija spriedumu lietā T-37/04 *Região autónoma dos Açores*/Padome, ar kuru Pirmās instances tiesa kā nepieņemamu noraidīja prasību daļēji atcelt Padomes 2003. gada 4. novembra Regulu (EK) Nr. 1954/2003, kura attiecas uz zvejas intensitātes pārvaldību saistībā ar dažiem Kopienas zvejas apgabaliem un resursiem un ar kuru groza Regulu (EEK) Nr. 2847/93 un atceļ Regulas (EK) Nr. 685/95 un (EK) Nr. 2027/95 (OV L 289, 1. lpp.) — Nosacījums par to, ka apstrīdētajam aktam personu ir jāskar individuāli

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) *Região autónoma dos Açores* atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Spānijas Karaliste un Eiropas Kopienų Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

(¹) OV C 327, 20.12.2008.

Tiesas (sestā palāta) 2009. gada 4. decembra rīkojums — *Matthias Rath*/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), *Dr. Grandel GmbH*

(Apvienotās lietas C-488/08 P un C-489/08 P) (¹)

(Apelācija — Kopienas preču zīme — Regula (EK) Nr. 40/94 — 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Vārdiskas preču zīmes "Epican" un "Epican Forte" — Kopienas vārdiskas preču zīmes "EPIGRAN" īpašnieka iebildumi — Sajaukšanas iespēja — Daļējs reģistrācijas atteikums — Acīmredzami nepieņemama apelācijas sūdzība)

(2010/C 63/27)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Matthias Rath* (pārstāvji — S. Ziegler, C. Kleiner un F. Dehn, Rechtsanwälte)

Pretējās puses procesā: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — G. Schneider), *Dr. Grandel GmbH*

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (septītā palāta) 2008. gada 8. septembra rīkojumu lietā T-373/06 *Rath/ITSB* un *Grandel*, ar ko Pirmās instances tiesa kā acīmredzami tiesiski pilnīgi nepamatotu noraidīja prasību atcelt ITSB Apelāciju pirmās padomes 2006. gada 5. oktobra lēmumu, ar ko ir daļēji noraidīta apelācijas sūdzība par Iebildumu nodaļas lēmumu, ar ko, apmierinot Kopienas agrākas vārdiskas preču zīmes "EPIGRAN" īpašnieka iesniegtos iebildumus, tā atteica vārdiskas preču zīmes "EPICAN FORTE" reģistrāciju attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 5. klasē — Divu preču zīmju sajaukšanas iespēja

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzības noraidīt;
- 2) M. Rath atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 82, 04.04.2009.

Tiesas (piektā palāta) 2009. gada 9. decembra rīkojums — Prana Haus GmbH/Iekšēja tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

(Lieta C-494/08 P) (¹)

(Apelācija — Reglamenta 119. pants — Kopienas preču zīme — Vārdiska preču zīme “PRANAHAUS” — Regula (EK) Nr. 40/94 — Absolūts atteikuma pamatojums — Aprakstošs raksturs — Apelācijas sūdzība, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota)

(2010/C 63/28)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Prana Haus GmbH (pārstāvis — N. Hebeis, Rechtsanwalt)

Pretējā puse procesā: Iekšēja tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — J. Weberndörfer)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (astotā palāta) 2008. gada 17. septembra spriedumu lietā T-226/07 Prana Haus GmbH/ITSB, ar kuru Pirmās instances tiesa ir noraidījusi prasību atcelt ITSB Apelāciju pirmās padomes 2007. gada 18. aprīļa lēmumu, ar kuru noraidīta apelācijas sūdzība par pārbaudītāja lēmumu atteikt reģistrēt vārdisko preču zīmi “PRANAHAUS” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 16. un 35. klasē — Preču zīmes aprakstošais raksturs

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Prana Haus GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 32, 07.02.2009.

Tiesas (trešā palāta) 2010. gada 12. janvāra rīkojums (Amtsgericht Charlottenburg (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Amiraike Berlin GmbH

(Lieta C-497/08) (¹)

(Brīvprātīgā piekritība — Sabiedrības likvidatora iecelšana — Tiesas kompetences neesamība)

(2010/C 63/29)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Charlottenburg

Lietas dalībnieki

Amiraike Berlin GmbH

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Amtsgericht Charlottenburg — EK līguma 10., 43. un 48. panta interpretācija — Citas dalībvalsts tiesību aktos paredzēta atsavināšanas pasākuma iedarbības savā teritorijā atzīšana dalībvalstī — Saskaņā ar Lielbritānijas tiesībām dibinātas sabiedrības ar ierobežotu atbildību izslēgšana no komercreģistra “Companies House” par publicēšanas pienākuma neizpildi, kā rezultātā par labu Lielbritānijai tiek atsavināts tās īpašums, tostarp nekustamais īpašums Vācijā

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Savienības Tiesai acīmredzami nav kompetences atbildēt uz jautājumu, ko Amtsgericht Charlottenburg uzdevusi ar 2008. gada 7. novembra lēmumu.

(¹) OV C 113, 16.05.2009.

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instance tiesas (septītā palāta) 2009. gada 13. janvāra spriedumu lietā T-456/08 Sociedad General de Autores y Editores de España/Eiropas Kopienų Komisija 2009. gada 24. martā iesniedza Sociedad General de Autores y Editores de España

(Lieta C-112/09 P)

(2010/C 63/30)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: General de Autores y Editores (SGAE) (pārstāvji — R. Allendesalazar Corcho un R. Vallina Hoset, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Ar 2010. gada 14. janvāra rīkojumu Tiesa (astotā palāta) apelācijas sūdzību noraidīja.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 25. novembrī iesniedza Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha (Spānija) — CLECE, S.A./María Socorro Martín Valor un Ayuntamiento de Cobisa

(Lieta C-463/09)

(2010/C 63/31)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: CLECE, S.A

Pārējie lietas dalībnieki: María Socorro Martín Valor un Ayuntamiento de Cobisa

Prejudiciālais jautājums

Vai uzskatāms, ka situācija, kad pilsētas dome pārņem atpakaļ vai pārņem savā ziņā savu telpu uzkopšanas darbību, ko iepriekš veica līgumslēdzējs uzņēmums un kuras veikšanai pilsētas dome pieņem darbā jaunus darbiniekus, ietilpst Direktīvas 2001/23/EK⁽¹⁾ piemērošanas jomā, kā tā definēta tās 1. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā?

⁽¹⁾ Padomes 2001. gada 12. marta Direktīva 2001/23/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmēj sabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmēj sabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā (OV L 82, 16. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 30. novembrī iesniedza Tribunal Supremo (Spānija) — INMOGOLF SA/Administración General del Estado

(Lieta C-487/09)

(2010/C 63/32)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: INMOGOLF SA

Atbildētāja: Administración General del Estado

Prejudiciālie jautājumi

Ievērojot, ka Padomes 1969. gada 17. jūlija Direktīvas 69/335/EEK⁽¹⁾ par netiešajiem nodokļiem, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai (tagad Direktīva 2008/7/EK)⁽²⁾ 11. panta a) punktā tika aizliegts ar nodokli aplikt akciju, kapitāla daļu un citu tamlīdzīgu vērtspapīru tirgošanu, un direktīvas 12. panta 1. punkta a) apakšpunktā dalībvalstīm bija atļauts vienīgi iekasēt vērtspapīru pārvedumu nodokļus neatkarīgi no tā, vai nodokļi ir uzlikti saskaņā ar nemainīgu likmi vai ne, un ievērojot, ka [Spānijas 1988. gada] 28. jūlija Likuma Nr. 24/1988 par vērtspapīru tirgu 108. pantā (redakcijā, kas izriet no 1991. gada 6. jūnija Likuma Nr. 18/1991 12. papildnoteikuma), lai arī paredzot, ka vērtspapīru atsavināšana ir vispārīgi atbrīvota gan no pievienotās vērtības nodokļa, gan no īpašuma atsavināšanas nodokļa, šie darījumi tomēr tiek aplikti ar īpašuma atsavināšanas nodokli kā īpašuma atsavināšana pret atlīdzību, ja tie attiecas uz tādu uzņēmēj sabiedrību kapitāla daļām, kuru aktīvi vismaz 50 % apmērā ir nekustama manta, un pircējs attiecīgās atsavināšanas iznākumā iegūst stāvokli, kurš tam ļauj īstenot kontroli pār uzņēmumu, līdzekļu pārvaldības uzņēmēj sabiedrības nenošķirot no uzņēmēj sabiedrībām, kuras veic saimniecisko darbību:

- 1) Vai Padomes 1969. gada 17. jūlija Direktīvā 69/335/EEK tiek liegts automātiski piemērot tādas dalībvalstu tiesību normas kā [Spānijas] Likuma Nr. 24/1988 par vērtspapīru tirgu 108. panta 2. punkts, saskaņā ar kuru ar nodokli tiek aplikta noteikta vērtspapīru atsavināšana, kurā ir apslēpta nekustamas mantas atsavināšana, pat ja nav bijis nolūka izvairīties no aplikšanas ar nodokli?

Gadījumā, ja izvairīšanās nolūka esamība nav obligāta:

- 2) Vai Padomes 1969. gada 17. jūlija Direktīvā 69/335/EEK liedz tādas tiesību aktus kā Spānijas Likums Nr. 24/1988, kurā paredzēts ar nodokli aplikt līdzdalības vairākuma iegādi tādu uzņēmēj sabiedrību kapitālā, kuru aktīvi galvenokārt ir nekustama manta, pat ja šīs uzņēmēj sabiedrības pilnībā darbojas un pat ja nekustamo mantu nevar nodalīt no uzņēmēj sabiedrības veiktās saimnieciskās darbības?

⁽¹⁾ OV L 249, 25. lpp. — OV Īpašais izdevums latviešu valodā 09/1. sēj., 11. lpp.

⁽²⁾ OV L 46, 11. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 30. novembrī iesniedza Tribunal Supremo (Spānija) — Asociación de Transporte por Carretera/Administración General del Estado

(Lieta C-488/09)

(2010/C 63/33)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Lietas dalībnieki pamata procesā

Kasācijas sūdzības iesniedzēja: Asociación de Transporte por Carretera

Atbildētāja: Administración General del Estado

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Ja TIR pārvadājuma muitas režīma pārkāpuma reālā izdarīšanas vieta tiek noteikta vēlāk, nekā dalībvalsts atklāj šo pārkāpumu un izdod tās teritorijā esošai galvotāju apvienībai attiecīgās summas maksājuma pieprasījumu, vai tas, ka dalībvalsts, kurā pārkāpums ir izdarīts, ierosina jaunu procesu, lai pieprasītu attiecīgās nodevas no galvenajiem parādniekiem un pārkāpuma reālās izdarīšanas vietas galvotāju apvienības tās atbildības apmērā, kad pārkāpuma vietas noteikšana ir notikusi pēc Kopienas tiesību normās noteiktā termiņa beigām, ir saderīgi ar Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93 ⁽¹⁾ 454. panta 3. punktu un 455. pantu?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai tās dalībvalsts galvotāju apvienība, kurā pārkāpums reāli ir izdarīts, var, pamatojoties uz Regulas (EEK) Nr. 2454/93 454. panta 3. punktu un 455. pantu vai Kopienas Muitas kodeksa 221. panta 3. punktu, apgalvot, ka tiesības pieprasīt summu galvojuma apmērā ir noiļgušas, jo ir pagājis paredzētais termiņš, bet pirms tā beigšanās tai fakti nav bijuši zināmi?
- 3) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai maksājuma pieprasījums, ko valsts, kurā atklāts pārkāpums, muitas iestādes adresē galvotāju apvienībai šajā valstī saskaņā ar TIR konvencijas 11. panta 2. punktu, pārtrauc procesu,

kas ierosināts pret galvotāju apvienību vietā, kur pārkāpums ir izdarīts?

- 4) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai TIR konvencijas 11. panta 2. punkta pēdējo teikumu var interpretēt tā, ka tajā noteiktais termiņš ir piemērojams valstij, kurā ir noticis pārkāpums, arī tad, ja valsts, kas atklājusi pārkāpumu, nav atsaukusi galvotāju apvienībai adresētu maksājuma pieprasījumu, kaut gan par konstatētajiem faktiem ir ierosināta krimināllieta?

⁽¹⁾ 1993. gada 2. jūlija Regula (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 253, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 3. decembrī iesniedza Bundesfinanzhof (Vācija) — Finanzamt Burgdorf/Manfred Bog

(Lieta C-497/09)

(2010/C 63/34)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Finanzamt Burgdorf

Atbildētāja: Manfred Bog

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai runa ir par piegādi Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem [...] ⁽¹⁾, 5. panta izpratnē, ja tiek tirgoti ēdieni vai maltītes, kas pagatavotas tūlītējam patēriņam?
- 2) Vai atbilde uz pirmo jautājumu ir atkarīga no tā, vai tiek sniegti papildus pakalpojumu elementi (patēriņa iespēju nodrošināšana)?

3) Ja atbilde uz pirmo jautājumu būtu apstiprinoša, vai Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem [...], H pielikuma 1. kategorijā ietvertais jēdziens “pārtikas produkti” ir interpretējams tādējādi, ka tajā ietilpst tikai pārtikas produkti “līdzņemšanai”, kā tie parasti tiek pārdoti pārtikas tirdzniecības vietās, vai arī tajā ietilpst arī ēdieni vai maltītes, kuras, vārot, cepot, gatavojot cepeškrāsnī vai kā citādi, ir pagatavotas tūlītējam patēriņam?

(¹) OV L 145, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 3. decembrī iesniedza Bundesfinanzhof (Vācija) — Hans-Joachim Flebbe Filmtheater GmbH & Co. KG/Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

(Lieta C-499/09)

(2010/C 63/35)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Hans-Joachim Flebbe Filmtheater GmbH & Co. KG

Atbildētāja: Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai runa ir par piegādi Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem (¹) [...], 5. panta izpratnē, ja tiek tirgoti ēdieni vai ēdienreizes, kas pagatavotas tūlītējam patēriņam?
- 2) Vai atbilde uz pirmo jautājumu ir atkarīga no tā, vai tiek sniegti papildus pakalpojumu elementi (galdu, krēslu, citu ēšanas piederumu nodošana izmantošanai, izklaidējoša kino rādīšana)?
- 3) Ja atbilde uz pirmo jautājumu būtu apstiprinoša, vai Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem [...], H pielikuma 1. kategorijā ietvertais jēdziens “pārtikas produkti” ir interpretējams tādējādi,

ka tajā ietilpst tikai pārtikas produkti “līdzņemšanai”, kā tie parasti tiek pārdoti pārtikas tirdzniecības vietās, vai arī tajā ietilpst arī ēdieni vai ēdienreizes, kuras, vārot, cepot, gatavojot cepeškrāsnī vai kā citādi, ir pagatavotas tūlītējam patēriņam?

(¹) OV L 145, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 3. decembrī iesniedza Bundesfinanzhof (Vācija) — Lothar Lohmeyer/Finanzamt Minden

(Lieta C-501/09)

(2010/C 63/36)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Lothar Lohmeyer

Atbildētāja: Finanzamt Minden

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem (¹) [...], H pielikuma 1. kategorijā ietvertais jēdziens “pārtikas produkts” ir interpretējams tādējādi, ka tajā ietilpst tikai pārtikas produkti “līdzņemšanai”, kā tie parasti tiek tirgoti pārtikas produktu tirdzniecības vietās, vai arī tajā ietilpst arī ēdieni vai ēdienreizes, kuras, vārot, cepot, gatavojot cepeškrāsnī vai kā citādi, ir pagatavotas tūlītējam patēriņam?
- 2) Ja Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem [...], H pielikuma 1. kategorijas izpratnē “pārtikas produkts” ir arī ēdieni vai ēdienreizes tūlītējam patēriņam, vai Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem [...], 6. panta 1. punkta pirmais teikums ir interpretējams tādējādi, ka tas ir piemērojams svaigi pagatavotu ēdienu vai ēdienreizu, kuras

pircējs, izmantojot patēriņa iekārtas, piemēram, virsmas novietošanai, stāvgaldus vai tamlīdzīgas [iekārtas], patērē uz vietas, nevis ņem līdzī, tirdzniecībai?

(¹) OV L 145, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 3. decembrī iesniedza Bundesfinanzhof (Vācija) — Fleischerei Nier GmbH & Co. KG/Finanzamt Detmold

(Lieta C-502/09)

(2010/C 63/37)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Fleischerei Nier GmbH & Co. KG

Atbildētāja: Finanzamt Detmold

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem [...] (¹), H pielikuma 1. kategorijā ietvertais jēdziens “pārtikas produkti” ir interpretējams tādējādi, ka tajā ietilpst tikai pārtikas produkti “līdzņemšanai”, kā tie parasti tiek pārdoti pārtikas produktu tirdzniecības vietās, vai arī tajā ietilpst arī ēdieni vai maltītes, kuras, vārot, cepot, gatavojot cepeškrāsnī vai kā citādi, ir pagatavotas tūlītējam patēriņam?
- 2) Ja Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem [...], H pielikuma 1. kategorijas izpratnē “pārtikas produkti” ir arī ēdieni vai maltītes tūlītējam patēriņam:

vai ēdienu vai maltīšu pagatavošanas process ir uzskatāms par pakalpojumu sniegšanas elementu, izvērtējot, vai banketu un svinību apkalpošanas uzņēmuma vienotais darījums (tūlītējam patēriņam gatavu ēdienu vai maltīšu tirdzniecība kopā ar piegādi un, ja nepieciešams, galda piederumu un trauku un/vai stāvgaldu nodrošināšana, kā arī lieto-

šanai nodoto priekšmetu atpakaļsavākšana) ir kvalificējams kā pārtikas produktu piegāde, kam piemērojama samazināta nodokļa likme (šīs direktīvas H pielikuma 1. kategorija), vai arī kā pakalpojumu sniegšana, kam nav piemērojama samazināta nodokļa likme (šīs direktīvas 6. panta 1. punkts)?

- 3) Ja atbilde uz otro jautājumu būtu noliedzīga:

vai tas, ka kvalificējot banketu un svinību apkalpošanas uzņēmuma vienoto darījumu kā preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu sui generis, šīs kvalificēšanas nolūkā tiek ņemts vērā tikai pakalpojumu sniegšanai raksturīgo elementu skaits (divi vai vairāk) salīdzinājumā ar preču piegādēm raksturīgo elementu skaitu, ir saderīgi ar Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem [...], 2. panta 1. punktu, skatot to kopā ar 5. panta 1. punktu un 6. panta 1. punktu, vai arī pakalpojumu sniegšanai raksturīgie elementi ir izvērtējami neatkarīgi no to skaita un, ja tā — saskaņā ar kādiem kritērijiem?

(¹) OV L 145, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (septītā palāta) 2009. gada 23. septembra spriedumu lietā T-263/07 Igaunija/Komisija 2009. gada 4. decembrī iesniedza Eiropas Komisija

(Lieta C-505/09 P)

(2010/C 63/38)

Tiesvedības valoda — igauņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji — E. Kružiková, E. White un E. Randvere)

Pārējie lietas dalībnieki: Igaunijas Republika, Lietuvas Republika, Slovērijas Republika un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt pārsūdzēto spriedumu;

— piespriest Igaunijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (turpmāk tekstā — “Pirmās instances tiesa”) spriedums ir jāatceļ turpmāk minēto iemeslu dēļ.

1) Pirmās instances tiesa esot pārkāpusi Eiropas Kopienu Tiesas Statūtu 21. pantu un Pirmās instances tiesas Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktu, jo tā ir uzskatījusi par pieņemamu prasību attiecībā uz Komisijas 2007. gada 4. maija Lēmuma (par siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu valsts sadales plānu, ko Igaunija iesniegusi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK ⁽¹⁾) 1. punkta 3. un 4. apakšpunktu, 2. punkta 3. un 4. apakšpunktu, kā arī 3. punkta 2. un 3. apakšpunktu. Pirmās instances tiesa prasību par šo lēmumu kļūdaini esot atzinusi par pieņemamu pilnā apmērā, lai gan prasītāja atcelšanas pamatus ir izvirzījusi tikai attiecībā uz 1. punkta 1. un 2. apakšpunktu, 2. punkta 1. un 2. apakšpunktu, kā arī 3. punkta 1. apakšpunktu.

2) Pirmās instances tiesa esot pieļāvusi kļūdu attiecībā uz direktīvas 9. panta 1. un 3. punktu, jo tā, nosakot Komisijas pārbaudes pilnvaru apjomu un tās kompetenci direktīvas 9. panta 3. punkta piemērošanā, ir kļūdaini interpretējusi vienlīdzīgas attieksmes principu un direktīvas mērķi. Sadales plāni neesot klasiskie direktīvas transponēšanas pasākumi, kuri tiek novērtēti *a posteriori*. Ja pieļautu, ka katra dalībvalsts izmanto pati savus datus, kuri nav pārbaudīti, rastos risks, ka pret dalībvalstīm netiktu izrādīta vienlīdzīga attieksme. Direktīvas mērķus varot sasniegt tikai tad, ja kvotu pieprasījums pārsniedz to piedāvājumu. Kopējais piešķiramo kvotu maksimālais daudzums esot jānošķir no piešķiramo kvotu maksimālā daudzuma.

3) Pirmās instances tiesa esot kļūdaini interpretējusi labas pārvaldības principa piemērošanas jomu. Sadales plāna izstrāde esot bijusi dalībvalsts uzdevums, un Komisijas kompetencē neesot bijis novērst tā nepilnības, bet gan pienākums novērtēt sadales plāna saderību ar direktīvu.

4) Pirmās instances tiesa esot veikusi kļūdainu Komisijas lēmuma noteikumu juridisko vērtējumu, jo tā uzskatīja, ka 1. punkta 1. un 2. apakšpunkts, 2. punkta 1. un 2. apakšpunkts, kā arī 3. punkta 1. apakšpunkts nav nodalāmi no citiem Komisijas lēmuma noteikumiem, un atcēla lēmumu pilnā apmērā. Patiesībā šāda nedalāmība nepastāvot, jo no Komisijas lēmuma struktūras un pamatojuma skaidri izrietot, ka katrs 2. punkta apakšpunkts ir saistīts ar 1.

punkta attiecīgo apakšpunktu, nevis ar citiem 2. punkta apakšpunktiem. Tas pats attiecoties uz 1. punkta apakšpunktiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīvas 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV L 275, 32. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (septītā palāta) 2009. gada 23. septembra spriedumu lietā T-385/05 *Transnautica* — *Transportes e Navegação SA*/Komisija 2009. gada 7. decembrī iesniedza Portugāles Republika

(Lieta C-506/09 P)

(2010/C 63/39)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Portugāles Republika (pārstāvji — L. Fernandes, C. Guerra Santos, J. Gomes, P. Rocha)

Pārējie lietas dalībnieki: *Transnautica* — *Transportes e Navegação*, SA, Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— pieņemt Portugāles valsts iestāžu iesniegto apelācijas sūdzību, apturot tiesvedību šajā lietā līdz *General Court* sprieduma pasludināšanai, tiktāl, ciktāl trešās personas tiesvedībā ir nepieciešams balstīties ne tikai uz tiesisko regulējumu, bet arī uz lietas faktiskajiem apstākļiem;

— atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 23. septembra spriedumu lietā T-385/05 *Transnautica* — *Transportes e Navegação SA*/Komisija, ar kuru šī tiesa atcēla Komisijas 2005. gada 6. jūlija lēmumu REM 05/2004, ar kuru noraidīts *Transnautica* pieteikums par muitas nodevas atmaksāšanu un atlaišanu;

— piespriest *Transnautica* — *Transportes e Navegação SA* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu, nospriežot, ka Portugāles muitas iestādes bija pieļāvušas kļūdu, nosakot un uzraugot kopējo garantiju, kas izmantota tranzīta operācijās šajā lietā.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja arī apgalvo, ka nav iespējams noteikt jebkādu cēloņsakarību starp Portugāles valsts iestāžu šķietami pieļautajām kļūdām un vēlāku preču izņemšanu no muitas uzraudzības un uzsver, ka, nospriežot pretēji, Pirmās instances tiesa ir pārkāpusi Eiropas Savienības tiesības.

Prasība, kas celta 2009. gada 11. decembrī — Eiropas Komisija/Igaunijas Republika

(Lieta C-515/09)

(2010/C 63/40)

Tiesvedības valoda — igauņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — A. Marghelis un K. Saaremäel-Stoilov)

Atbildētāja: Igaunijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Direktīvas 2006/21/EK par ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanu un par grozījumiem Direktīvā 2004/35/EK ⁽¹⁾ prasības, vai katrā ziņā nepaziņojot Komisijai par šo aktu pieņemšanu, Igaunijas Republika nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

— piespriest Igaunijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš direktīvas transponēšanai valsts tiesību sistēmā beidzās 2008. gada 1. maijā.

⁽¹⁾ OV L 102, 15. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 11. decembrī iesniedza Obersten Gerichtshofs (Austrija) — Tanja Borger/Tiroler Gebietskrankenkasse

(Lieta C-516/09)

(2010/C 63/41)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Tanja Borger

Atbildētāja: Tiroler Gebietskrankenkasse

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā ⁽¹⁾, 1. panta a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas — uz pusgadu — ir arī attiecināms uz personu, kas, likumiski izbeidzoties tās divu gadu darba attiecību pārtraukumam uz laiku, pēc bērna piedzimšanas ar darba devēju vienojas par darba tiesisko attiecību pārtraukšanu uz laiku vēl uz pusgadu, lai iespējami ilgāk saņemtu bērna kopšanas pabalstu, proti, atbilstošu kompensāciju, un tad darba attiecības izbeidz?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša:

Vai Regulas (EEK) Nr. 1408/71 1. panta a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas — uz pusgadu — ir arī attiecināms uz personu, kas, likumiski izbeidzoties tās divu gadu darba attiecību pārtraukumam uz laiku, ar darba devēju vienojas par darba tiesisko attiecību pārtraukšanu uz laiku vēl uz pusgadu, ja tā šajā laikā saņem bērna kopšanas pabalstu, proti, atbilstošu kompensāciju?

⁽¹⁾ OV L 149, 2. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 15. decembrī iesniedza Tartu Ringkonnakohus (Igaunijas Republika) — AS Rakvere Piim, AS Maag Piimatööstus/Veterinaar- ja Toiduamet

(Lieta C-523/09)

(2010/C 63/42)

Tiesvedības valoda — igauņu

Iesniedzējtiesa

Tartu Ringkonnakohus

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājas: AS Rakvere Piim, AS Maag Piimatööstus

Atbildētājs: Veterinaar- ja Toiduamet

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulas (EK) Nr. 882/2004 ⁽¹⁾ par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem, 27. panta 4. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas par šīs regulas IV pielikuma A iedaļā paredzētajām darbībām neaizliedz no uzņēmēja iekasēt nodevu pēc šīs regulas IV pielikuma B iedaļā paredzētajām minimālajām likmēm, pat ja izmaksas, kas kompetentajām iestādēm radušās saskaņā ar šīs regulas VI pielikumā uzskaitītajiem kritērijiem, ir mazākas nekā šīs minimālās likmes?
- 2) Vai iepriekš minētajos apstākļos dalībvalstij ir tiesības par iepriekš minētās regulas IV pielikuma A iedaļā paredzētajām darbībām noteikt nodevas, kas ir mazākas par šīs regulas IV pielikuma B iedaļā paredzētajām minimālajām likmēm, ja izmaksas, kas kompetentajām iestādēm radušās saskaņā ar šīs regulas VI pielikumā uzskaitītajiem kritērijiem, ir mazākas nekā iepriekš minētās minimālās likmes, ja nav izpildīti šīs regulas 27. panta 6. punktā paredzētie nosacījumi?

⁽¹⁾ OV L 165, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 17. decembrī — Eiropas Kopienų Komisija/Igaunijas Republika

(Lieta C-527/09)

(2010/C 63/43)

Tiesvedības valoda — igauņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — G. Braun un E. Randvere)

Atbildētāja: Igaunijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 17. maija Direktīvas 2006/43/EK, ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas, groza Padomes Direktīvu 78/660/EEK un Padomes Direktīvu 83/349/EEK un atceļ Padomes Direktīvu 84/253/EEK ⁽¹⁾ prasības, vai katrā ziņā nepaziņojot Komisijai par šo aktu pieņemšanu, Igaunijas Republika nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

— piespriest Igaunijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš direktīvas transponēšanai valsts tiesību sistēmā beidzās 2008. gada 29. jūnijā.

⁽¹⁾ OV L 157, 87. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 17. decembrī — Eiropas Komisija/Igaunijas Republika

(Lieta C-528/09)

(2010/C 63/44)

Tiesvedības valoda — igauņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — A. Marghelis un K. Saaremael-Stoilov)

Atbildētāja: Igaunijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, valsts tiesībās pienācīgi netransponējot Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 27. janvāra Direktīvas 2002/96/EK par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (EEIA) ⁽¹⁾ 3. panta i) punkta iii) daļu, 8. panta 2. punkta trešo daļu un 8. panta 3. punkta otro daļu, Igaunijas Republika nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

— piespriest Igaunijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 27. janvāra Direktīvā 2002/96/EK ir reglamentēta elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumu apsaimniekošana. Izanalizējot pasākumus, ar kuriem šī direktīva ir transponēta Igaunijas tiesībās, Komisija ir nonākusi pie secinājuma, ka Igaunijas Republika nav pienācīgi transponējusi šīs direktīvas 3. panta i) punkta iii) daļu, 8. panta 2. punkta trešo daļu un 8. panta 3. punkta otro daļu.

Direktīvas 3. panta i) punkta iii) daļā ir sniegta elektrisko un elektronisko iekārtu ražotāja definīcija. Igaunijas tiesību akti par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem ietver divas dažādas ražotāja definīcijas un tādējādi apgrūtina tiesību normu par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumu apsaimniekošanu izpratni un piemērošanu.

Direktīvas 8. panta 2. punkta trešajā daļā ir paredzēts, ka, pārdodot jaunus izstrādājumus, vākšanas, apstrādes un videi nekaitīgas glabāšanas izmaksas pircējiem nav jānorāda atsevišķi. Šo prasību Igaunijas Republika savās valsts tiesībās neesot transponējusi.

Direktīvas 8. panta 3. punkta otrajā daļā ir paredzēts dalībvalstu pienākums nodrošināt, ka 8 gadu pārejas laikā pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā, ražotāji, pārdodot jaunus izstrādājumus pircējiem, norāda vākšanas, apstrādes un videi nekaitīgas glabāšanas izmaksas, un ir noteikts, ka minētās izmaksas nedrīkst pārsniegt faktiskās izmaksas. Igaunija šo pienākumu savās valsts tiesībās neesot transponējusi.

Igaunijas Republika ir piekritusi izvirzītajiem iebildumiem un, atbildot uz Komisijas argumentēto atzinumu, ir apņēmusies novērst Direktīvas 3. panta i) punkta iii) daļas, 8. panta 2. punkta trešās daļas un 8. panta 3. punkta otrās daļas pārkāpumu, pieņemot likumu par atkritumu apsaimniekošanu reglamentējošā likuma grozīšanu. Tā kā pēc Komisijas rīcībā esošās informācijas Igaunijas Republika šo iepriekš minēto likumu par atkritumu apsaimniekošanu reglamentējošā likuma grozīšanu līdz šim brīdim vēl nav pieņēmusi vai katrā ziņā nav informējusi par tā pieņemšanu Komisiju, Komisija uzskata, ka Igaunijas Republika līdz šim brīdim nav pienācīgi transponējusi savās tiesībās Direktīvas 3. panta i) punkta iii) daļu, 8. panta 2. punkta trešo daļu un 8. panta 3. punkta otro daļu un līdz ar to nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus.

⁽¹⁾ OV L 37, 24. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 18. decembrī iesniedza *Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu* (Polijas Republika) — *Inter-Mark Group Sp. z o.o., Sp. komandytowa/Minister Finansów*

(Lieta C-530/09)

(2010/C 63/45)

Tiesvedības valoda — poļu

Iesniedzējtiesa

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Inter-Mark Group Sp. z o.o., Sp. komandytowa*

Atbildētājs: *Minister Finansów*

Prejudiciālie jautājumi

a) Vai Padomes Direktīvas 2006/112/EK ⁽¹⁾ 52. panta a) punkta normas ir jāinterpretē tādējādi, ka pakalpojumi, piedāvājot uz noteiktu laiku izstāžu un gadatirgu standus klientiem, kas prezentē savu piedāvājumu gadatirgos un izstādēs, ir jāuzskata par šajās tiesību normas minētajiem pamatpakalpojumiem, kuri ir saistīti ar gadatirgu un izstāžu rīkošanu, tas ir, kultūras, mākslas, sporta, zinātnes, izglītības, izklaides vai tamlīdzīgi pasākumiem, kuri tiek aplikti ar nodokli vietā, kur šie pakalpojumi tiek faktiski sniegti,

b) vai ir jāuzskata, ka ir runa par pakalpojumiem reklāmas jomā, kas atbilstoši Direktīvas 2006/112 56. panta 1. punkta b) apakšpunktam ir jāapliek ar nodokli vietā, kur ir pakalpojumu saņēmēja saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta vai kur tam ir pastāvīga iestāde, kurai ir sniegts pakalpojums, vai, ja nav šādas saimnieciskās darbības pastāvīgās vietas vai šādas pastāvīgas iestādes, viņa dzīvesvietā vai parastā uzturēšanās vietā,

— ja šie pakalpojumi ir saistīti ar stendu piedāvāšanu uz noteiktu laiku klientiem, kuri prezentē savu piedāvājumu gadatirgos un izstādēs, kas parasti ietver projekta sagatavošanu un stenda vizualizāciju, kā arī, vajadzības gadījumā, stenda sastāvdaļu pārvadāšanu un to montāžu gadatirgos vai izstādēs norises vietā, un pakalpojuma sniedzēja klienti, kas izstāda savas preces vai pakalpojumus, atsevišķi maksā atlīdzību attiecīgā pasākuma organizatoram tikai par iespēju piedalīties gadatirgū vai izstādē, kas ietver it īpaši apgādes, gadatirgus infrastruktūras, mediju dienesta u.c. pakalpojumus,

katrs izstādes dalībnieks ir pats atbildīgs par sava stenda noformēšanu un ierīkošanu un šajā sakarā izmanto aplūkojamos pakalpojumus, kuri ir jāinterpretē,

gadatirgu un izstāžu rīkotājs prasa no apmeklētājiem atsevišķas ieejas maksas, ko saņem rīkotājs un nevis pakalpojuma sniedzējs?

⁽¹⁾ Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.)

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 2. oktobra spriedumu lietā T-324/05 Igaunija/Komisija 2009. gada 18. decembrī iesniedza Igaunijas Republika

(Lieta C-535/09 P)

(2010/C 63/46)

Tiesvedības valoda — igauņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Igaunijas Republika (pārstāvis — L. Uibo)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, Latvijas Republika

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— pilnībā atcelt iepriekš minēto spriedumu;

— apmierināt pirmajā instancē izklāstītos prasījumus.

Pamati un galvenie argumenti

Igaunija uzskata, ka Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas (turpmāk tekstā — “Pirmās instances tiesa”) spriedumu būtu jāatceļ šādu iemeslu dēļ:

1) Pirmās instances tiesa ir sagrozījusi pierādījumus un kļūdaini piemērojusi EKL 219. pantā paredzēto koleģialitātes principu.

2) Pirmās instances tiesa ir nepareizi interpretējusi Pievienošanās aktu un Regulu Nr. 60/2004 ⁽¹⁾.

a) Pirmās instances tiesa ir nepareizi interpretējusi 6. pantu Regulā Nr. 60/2004, uzskatot, ka tajā esošais jēdziens “krājumi” ietver arī mājsaimniecības rezerves.

— Pirmās instances tiesa ļoti šauri ir definējusi Regulas Nr. 60/2004 un Pievienošanās akta IV pielikuma 4. punkta 2. apakšpunkta mērķi, ierobežojot to, izņemot “visus” traucējumus;

— Pirmās instances tiesa ir nepareizi interpretējusi Regulas Nr. 60/2004 7. panta 1. un 6. punktu, nosakot dalībvalstīm tiesiski nepamatotu pienākumu izņemt lieko cukura daudzumu.

b) Pirmās instances tiesa ir nepareizi interpretējusi Regulas Nr. 60/2004 6. panta 1. punkta c) apakšpunktu, jo tā ir kļūdaini ierobežojusi šī noteikuma piemērošanas apjomu un no tā ir izslēgusi apstākļus, kādos Igaunijā izveidojās cukura krājumi.

— Pirmās instances tiesa ir kļūdušies pierādījumu vērtējumā un ir sagrozījusi pierādījumus, analizējot Igaunijas argumentu par mājsaimniecības rezervju būtisko lomu Igaunijas patēriņā un kultūrā.

— Pirmās instances tiesa nav pareizi novērtējusi Igaunijas tiesisko palāvēību, kas izriet no Komisijas sniegtajiem solījumiem pievienošanās sarunās.

— Pirmās instances tiesa nav pareizi novērtējusi Eiropas Savienības ieguldījumu krājumu izveidē.

3) Pirmās instances tiesa ir kļūdaini secinājusi, ka Komisija nepārkāpa pienākumu norādīt pamatojumu.

4) Pirmās instances tiesa kļūdaini secināja, ka Komisija nepārkāpa labticības principu.

⁽¹⁾ Komisijas 2004. gada 14. janvāra Regula (EK) Nr. 60/2004, ar ko nosaka pārejas posma pasākumus cukura nozarē sakarā ar Čehijas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltas, Polijas, Slovēnijas un Slovākijas pievienošanās (OV L 9, 8. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 21. decembrī iesniedza Upravno sodišče Republike Slovenije (Slovēnijas Republika) — Marija Omejc/Republika Slovenija

(Lieta C-536/09)

(2010/C 63/47)

Tiesvedības valoda — slovēņu

Iesniedzējtiesa

Upravno sodišče Republike Slovenije

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Marija Omejc

Atbildētāja: Republika Slovenija

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai izteiciens "ja [...] liedz izdarīt pārbaudi uz vietas" ir jāinterpretē, piemērojot valsts tiesību noteikumus, saskaņā ar kuriem jēdziens "liedz" ir saistīts ar noteiktas personas tīšu rīcību vai aiz neuzmanības izdarītu rīcību?
- 2) Ja uz pirmo jautājumu tiek atbildēts noraidoši, vai izteiciens "ja [...] liedz izdarīt pārbaudi uz vietas" ir jāinterpretē tādā nozīmē, ka tas papildus darbībām, kuras tiek veiktas ar nodomu, vai apstākļiem, kuri tiek radīti ar nodomu, kuru dēļ nevar izdarīt pārbaudi uz vietas, ir piemērojams arī uz jebkādu citu darbību vai bezdarbību, kurā var tika vainota lauksaimnieka vai tā pārstāvja nolaidība, ja to rezultātā pārbaudi uz vietas nevar izdarīt pilnībā?
- 3) Ja uz otro jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši, vai Regulas Nr. 796/2004/EK ⁽¹⁾ 23. panta 2. punktā paredzētā soda piemērošana ir atkarīga no tā, vai pārbaudes veicējs, kuram ir vajadzīga lauksaimnieka sadarbība, ir atbilstīgi informējis lauksaimnieku?
- 4) Vai gadījumā, ja lauksaimniecības uzņēmuma īpašnieks nedzīvo uzņēmuma atrašanās vietā, problēmu, kas rodas saistībā ar tās personas noteikšanu, kura ir uzskatāma par lauksaimnieka pārstāvi saskaņā ar Regulas Nr. 796/2004/EK 23. panta 2. punktu, ir jāizskata saskaņā ar valsts vai Kopienas/Savienības tiesisko regulējumu?
- 5) Vai gadījumā, ja minētā problēma ir jāizskata saskaņā ar Kopienas/Savienības tiesisko regulējumu, Regulas Nr. 796/2004/EK 23. panta 2. punkts ir interpretējams tādā nozīmē, ka par tādu personu, kuru var uzskatīt par lauksaimnieka pārstāvi pārbaudes uz vietas laikā, var uzskatīt katru rīcībspējīgu pilngadīgu personu, kura dzīvo lauksaimniecības uzņēmuma atrašanās vietā un kurai ir uzticēts veikt vismaz daļēju lauksaimniecības uzņēmuma pārvaldi?
- 6) Vai gadījumā, ja ceturtajā jautājumā norādītā problēma ir jāizskata saskaņā ar Kopienas/Savienības tiesisko regulējumu un atbilde uz piekto jautājumu ir noraidoša, lauksaimniecības uzņēmuma īpašniekam (lauksaimnieks Regulas Nr. 796/2004/EK 23. panta 2. punkta izpratnē), kurš nedzīvo lauksaimniecības uzņēmuma atrašanās vietā, ir pienākums pilnvarot personu, kura to pārstāv un kurai praktiski vienmēr jāatrodas lauksaimniecības uzņēmuma atrašanās vietā?

⁽¹⁾ Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regula (EK) Nr. 796 ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai ieviestu savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu, kura paredzēta Padomes Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko ievieš kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 21. decembrī iesniedza Upper Tribunal (Apvienotā Karaliste) — Ralph James Bartlett, Natalio Gonzalez Ramos, Jason Michael Taylor/Secretary of State for Work and Pensions

(Lieta C-537/09)

(2010/C 63/48)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Upper Tribunal

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prašītāji: Ralph James Bartlett, Natalio Gonzalez Ramos, Jason Michael Taylor

Atbildētājs: Secretary of State for Work and Pensions

Prejudiciālie jautājumi

- 1) a) Vai *Social Security Contributions and Benefits Act 1992* 71.-76. pantā paredzētais iztikas pabalsta invalīdiem mobilitātes elements — laika periodā, kad bija piemērojama Padomes 1971. gada 14. jūnija Regula (EEK) Nr. 1408/71 ⁽¹⁾ versija, kas bija spēkā neilgi pirms 2005. gada 5. maija — var tikt kvalificēts atsevišķi no iztikas pabalsta invalīdiem, skatot to kopumā, kā sociālā nodrošinājuma pabalsts minētās regulas 4. panta 1. punkta izpratnē, vai kā speciāls no iemaksām neatkarīgs pabalsts šīs pašas regulas 4. panta 2. a punkta izpratnē, vai arī tas jākvalificē citādi?
- b) Apstiprinošas atbildes uz a) jautājumu gadījumā, kāda ir precīza kvalifikācija?
- c) Noliedzošas atbildes uz a) jautājumu gadījumā, kāda ir precīza kvalifikācija iztikas pabalstam invalīdiem?
- d) Ja uz b) un c) jautājumu ir jāatbild tādējādi, ka mobilitātes elements ir jākvalificē kā sociālā nodrošinājuma pabalsts, tad vai attiecīgais pabalsts ir uzskatāms par slimības pabalstu 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē vai invaliditātes pabalstu 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē?

- e) Vai atbildes uz jebkuru no iepriekš minētajiem jautājumiem ietekmē īslaicīgs ierobežojums, kas paredzēts Tiesas 2007. gada 18. oktobra sprieduma lietā C-299/05 Eiropas Kopienų Komisija/Eiropas Parlaments un Padome (Krājums, I-8695. lpp.) rezolutīvās daļas 2. punktā?
- 2) a) Vai *Social Security Contributions and Benefits Act 1992* 71.-76. pantā paredzētais iztikas pabalsta invalīdiem mobilitātes elements — laika periodā, kad bija piemērojama Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 versija, kas bija spēkā no 2005. gada 5. maija saskaņā ar Padomes 2005. gada 13. aprīļa Regulu (EK) Nr. 647/2005 ⁽¹⁾— var tikt kvalificēts atsevišķi no iztikas pabalsta invalīdiem, skatot to kopumā, kā sociālā nodrošinājuma pabalsts minētās regulas 4. panta 1. punkta izpratnē, vai kā speciāls no iemaksām neatkarīgs pabalsts šīs pašas regulas 4. panta 2. a punkta izpratnē, vai arī tas jākvalificē citādi?
- b) Apstiprinošas atbildes uz a) jautājumu gadījumā, kāda ir precīza kvalifikācija?
- c) Noliedzošas atbildes uz a) jautājumu gadījumā, kāda ir precīza kvalifikācija iztikas pabalstam invalīdiem?
- d) Ja uz b) un c) jautājumu ir jāatbild tādējādi, ka mobilitātes elements ir jākvalificē kā sociālā nodrošinājuma pabalsts, tad vai attiecīgais pabalsts ir uzskatāms par slimības pabalstu 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē vai invaliditātes pabalstu 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē?
3. Vai, ja, atbildot uz iepriekš minētajiem jautājumiem, Tiesai bija jāuzskata, ka mobilitātes kritērijs ir pamatoti jākvalificē kā speciāls no iemaksām neatkarīgs pabalsts, pastāv cits noteikums vai cits Kopienų tiesību princips, kas ļauj uzskatīt, ka Apvienotajai Karalistei ir tiesības atsaukties uz vienu no dzīvesvietas un uzturēšanās nosacījumiem, kas izklāstīti *Social Security (Disability Living Allowance) Regulations 1991* 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā, tādos apstākļos, kādi ir šajās lietās?

⁽¹⁾ Padomes 1971. gada 14. jūnija Regula (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV L 149. 2. lpp.)

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 13. aprīļa Regula (EK) Nr. 647/2005, ar ko groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma shēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenes locekļiem, kas pārvietojas Kopienā, un Padomes Regulu (EEK) Nr. 574/72, ar kuru nosaka izpildes kārtību Regulai (EEK) Nr. 1408/71 (OV L 117, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2009. gada 17. decembrī iesniedza *Giudice di pace di Varese* (Itālija) — *Siddiquee Mohammed Mohiuddin/Azienda Sanitaria Locale Provincia di Varese*

(Lieta C-541/09)

(2010/C 63/49)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Giudice di pace di Varese

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Siddiquee Mohammed Mohiuddin*

Atbildētājs: *Azienda Sanitaria Locale Provincia di Varese*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Kopienų Regulas (EK) Nr. 882/2004 ⁽¹⁾ 4. un 6. pants ikvienai atbildīgajai personai piešķir subjektīvas tiesības būt pakļautai tikai tādai pārtikas produktu un dzērienu kontrolei, kuru ir veicis šajā regulā noteiktajām prasībām atbilstošs personāls, kas ir aizsargājamas tiesā un izmantojamas aizstāvībai attiecībā uz dalībvalstu prasībām par soda piemērošanu?
- 2) Noliedzošas atbildes gadījumā, vai, ņemot vērā Kopienų tiesību aktus, kas attiecas uz pārtikas produktu un dzērienu marķēšanas regulējumu, Direktīva 2000/13/EK ⁽²⁾ attiecas uz sanitāro jomu?
- 3) Vai Direktīva 1976/768/EEK ⁽³⁾ ar vēlākiem grozījumiem vai citas attiecīgās Kopienų tiesību normas liedz dalībvalstij noteikt atšķirīgu atbildības pakāpi subjektiem, kas darbojas dažādos vienas rūpniecības nozares posmos, tādējādi atbrīvojot no atbildības pārdevēju, ņemot vērā viņa darbības specifiku?

- 4) Noliedzošas atbildes gadījumā, vai direktīvas ar vēlākiem grozījumiem 6. pants ir interpretējams tādējādi, kas tas nosaka solidāru atbildību kosmētikas produkta ražotājam un personai, kas ir tikai pārdevējs un kas nav iesaistīts kosmētikas produkta ražošanas, iepakojšanas un marķēšanas procesā?

⁽¹⁾ OV L 165, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 109, 29. lpp.

⁽³⁾ OV L 262, 169. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 18. decembrī — Eiropas Komisija/Nīderlandes Karaliste

(Lieta C-542/09)

(2010/C 63/50)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — G. Rozet un M. van Beek)

Atbildētāja: Nīderlandes Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, pieprasot, lai migrējošie darba ņēmēji un viņu ģimenes locekļi, kurus tie vēl arvien apgādā, izpilda prasību par dzīvesvietu, tā saukto “3 no 6 noteikumu”, lai saskaņā ar WSF ⁽¹⁾ varētu pretendēt uz studiju finansējumu izglītībai ārvalstīs, Nīderlandes Karaliste nav izpildījusi LESD 45. pantā un Regulas (EEK) Nr. 1612/68 ⁽²⁾ 7. panta 2. punktā paredzētos pienākumus;

- piespriest Nīderlandes Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Tā kā Nīderlande vēl arvien nav noteikusi visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai izbeigtu piemērot dzīvesvietas nosacījumu, tā saukto “3 no 6 noteikumu”, kas migrējošiem darba ņēmējiem un to ģimenes locekļiem, kurus tie vēl arvien apgādā, ir jāizpilda, lai tie saskaņā ar WSF varētu pretendēt uz studiju finansējumu izglītībai ārvalstīs, Komisija secina, ka Nīderlande nav

izpildījusi LESD 45. pantā un Regulas (EEK) Nr. 1612/68 7. panta 2. punktā paredzētos pienākumus.

⁽¹⁾ *Wet Studiefinanciering 2000* (Likums par studiju finansējumu).

⁽²⁾ Padomes 1968. gada 15. oktobra Regula par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Kopienā (OV L 257, 2. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 22. decembrī — Eiropas Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

(Lieta C-545/09)

(2010/C 63/51)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — J. Currall un B. Eggers)

Atbildētāja: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka Konvencijas, ar ko nosaka Eiropas skolu statūtus, ⁽¹⁾ 12. panta 4. punkta a) apakšpunkts ir interpretējams un piemērojams tā, lai nodrošinātu, ka dalībvalsts norīkotajiem skolotājiem to norīkojuma laikā ir pieejama tāda pati statusa un atalgojuma paaugstināšana kā skolotājiem, kurus nodarbina šī dalībvalsts, un atzīt, ka dažu Apvienotās Karalistes norīkoto skolotāju izslēgšana viņu norīkojuma laikā no piekļuves uzlabotām atalgojuma shēmām (kas ir zināmas kā “atalgojuma sliekšnis” “sistēma izciliem skolotājiem” “skolotājiem ar īpašām iemaņām”) un citām papildu piemaksām (tādām kā “prēmijas par atbildību par apmācību”), kā arī esošo atalgojuma līmeņu paaugstināšanai, kuri ir pieejami skolotājiem, kurus turpina nodarbināt Anglijas un Velsas skolas, nav saderīga ar konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunktu un 25. panta 1. punktu;

- piespriest Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir iesniegta saskaņā ar Konvencijas, ar ko nosaka Eiropas skolu statūtus (turpmāk tekstā — “konvencija”), 26. pantu, lai Tiesa sniegtu nolēmumu par konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta un 25. panta 1. punkta interpretāciju un piemērošanu.

Atbilstoši konvencijai Eiropas skolu skolotājus norīko viņu izcelsmes dalībvalsts. Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts, ka norīkotie skolotāji "saglabā tiesības uz paaugstināšanu un vecuma pensiju, kas garantētas to valsts tiesību aktos". Neskatoties uz to, Apvienotās Karalistes norīkoto skolotāju atalgojums norīkojuma laikā ir "iesaldēts". Tādējādi Eiropas skolās norīkotajiem skolotājiem ir liegta piekļuve uzlabotām atalgojuma shēmām (kas ir zināmas kā "atalgojuma sliekšnis" "sistēma izciliem skolotājiem" "skolotājiem ar īpašām iemaņām") un citām papildu piemaksām (tādām kā "prēmijas par atbildību par apmācību"), kā arī esošo atalgojuma līmeņu paaugstināšanai, kuri ir pieejami skolotājiem, kurus turpina nodarbināt Anglijas un Velsas skolas.

Šāda politika ir pretēja konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta tekstam un mērķim. Tā samazina attiecīgo skolotāju tiesības uz vecuma pensiju un viņu karjeras perspektīvas, atgriežoties Apvienotajā Karalistē. Turklāt tā negatīvi ietekmē Eiropas Savienības budžetu, no kura tiek atlīdzināta starpība starp valsts atalgojumu, kurš ir zemāks, un Kopienas atalgojumu norīkotajiem skolotājiem, kurš ir augstāks.

Tādējādi konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkts un līdz ar to konvencijas 25. panta 1. punkts ir jāinterpretē un jāpiemēro tā, lai norīkotajiem skolotājiem nodrošinātu pilnu piekļuvi uzlabotām atalgojuma shēmām, pašreizējā atalgojuma līmeņa paaugstināšanai un citiem atlīdzības veidiem.

(¹) OV L 212, 17.08.1994., 3. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 23. decembrī — Eiropas Komisija/Austrijas Republika

(Lieta C-551/09)

(2010/C 63/52)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — K. Gross un M. Adam)

Atbildētāja: Austrijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, neveicot atbalsta atgūšanai vajadzīgos pasākumus, Austrijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas pare-

dzēti LESD 288. pantā, kā arī 1.–3. pantā Komisijas 2008. gada 30. aprīļa Lēmumā par valsts atbalstu C 56/06 (ex NN 77/06), ko īsteno Austrija *Bank Burgenland* privatizācijai (2008/719/EK);

— atzīt, ka, savlaicīgi nepaziņojot Komisijai atbalsta summas aprēķināšanai nepieciešamo informāciju, Austrijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas paredzēti LESD 288. pantā, kā arī 4. pantā Komisijas 2008. gada 30. aprīļa Lēmumā par valsts atbalstu C 56/06 (ex NN 77/06), ko īsteno Austrija *Bank Burgenland* privatizācijai (2008/719/EK);

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka termiņš, kas Austrijas Republikai attiecībā uz atbalsta summas aprēķināšanai nepieciešamās informācijas sniegšanu bija paredzēts Komisijas 2008. gada 30. aprīļa Lēmumā par valsts atbalstu C 56/06 (ex NN 77/06), ko īsteno Austrija *Bank Burgenland* privatizācijai (2008/719/EK), ir izbeidzies.

Vienošanos, ko Komisija un Austrijas Republika par atgūstamās summas apmēru panāca pēc minētā termiņa izbeigšanās, Austrijas Republika atsauc, norādot, ka attiecīgā sabiedrība ir iecerējusi atteikties no *Bank Burgenland* iegādes gadījumā, ja tai minētā summa būtu jāatmaksā. Tam, atbilstoši Austrijas Republikas apgalvotajam, būtu smagas sekas uz *Burgenland* federālās zemes ekonomiku. Tomēr Komisija uzskata, ka tas tomēr neatbilstoši atteikšanos atgūt atbalstu.

Tāpat arī iepriekš minētā lēmuma apstrīdēšana tiesā neietekmējoš tā izpildes pienākumu.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 4. janvāris iesniedza Audiencia provincial de Tarragona (Spānija) — Kriminālprocess pret Valentín Salmerón Sánchez

(Lieta C-1/10)

(2010/C 63/53)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Audiencia provincial de Tarragona

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Valentín Salmerón Sánchez

Pārējie lietas dalībnieki: Ministerio Fiscal un Dorotea López León

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Pamatlēmuma ⁽¹⁾ preambulas astotajā apsvērumā minētās cietušā tiesības *tikt saprastam* jāinterpretē kā par kriminālvajāšanu un sodīšanu par noziegumiem atbildīgo valsts iestāžu pozitīvs pienākums atļaut cietušajam izteikt savu vērtējumu, pārdomas un viedokli par tiešo ietekmi, kāda uz viņa dzīvi var būt soda piespriešanai agresoram, ar kuru cietušajam ir ģimenes attiecības vai spēcīgas emocionālas saiknes?
- 2) Vai Pamatlēmuma 2001/220/TI 2. pants jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstu pienākums *atzīt cietušā tiesības un likumīgās intereses* tām uzliek pienākumu ņemt vērā cietušā viedokli, ja procesa rezultātā piespriests sods var būtiski un tieši apdraudēt viņa tiesību uz brīvu personas attīstību un privāto un ģimenes īstenošanu?
- 3) Vai Pamatlēmuma 2001/220/TI 2. pants jāinterpretē tādējādi, ka valsts iestādes nevar atteikties ņemt vērā cietušā brīvu gribu, ja viņš iestājas pret to, ka tiek noteikts vai atstāts spēkā aizliegums tuvoties, ja agresors ir cietušā ģimenes loceklis, netiek konstatēts, ka pastāvētu objektīvs atkārtota nodarījuma risks un tiek atzīts, ka pastāv personiskās, sociālās, kulturālās un emocionālās kompetences līmenis, kas izslēdz pakļaušanās agresoram iespēju, vai, gluži pretēji, šāda pasākuma piemērotība jāatzīst visos gadījumos, ņemot vērā šī noziegumu veida īpašās iezīmes?
- 4) Vai Pamatlēmuma 2001/220/TI 8. pants, kurā noteikts, ka valstis nodrošina cietušajiem *atbilstošu aizsardzības līmeni*, jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj, ka visos gadījumos, kad persona ir cietusi no ģimenē pastrādātiem noziegumiem, kā papildsods jānosaka vispārējs un obligāts aizliegums tuvoties vai aizliegums sazināties, ņemot vērā šī pārkāpumu veida īpašās iezīmes, vai arī, gluži pretēji, 8. pantā pieprasīts, lai tiktu veikta individuāla novērtēšana, kas katrā atsevišķā gadījumā ļauj noteikt *atbilstošu aizsardzības līmeni*, ņemot vērā iesaistītās intereses?
- 5) Vai Pamatlēmuma 2001/220/TI 10. pants jāinterpretē tādējādi, ka tas vispārīgi ļauj izslēgt izlīgumu kriminālprocesos

par ģimenē pastrādātiem noziegumiem, ņemot vērā šī noziegumu veida īpašās iezīmes, vai arī, gluži pretēji, arī šāda veida procesos jāpieļauj izlīgums, katrā atsevišķā gadījumā ņemot vērā iesaistītās intereses?

⁽¹⁾ Padomes 2001. gada 15. marta Pamatlēmums 2001/220/TI par cietušo statusu kriminālprocesā (OV L 82, 1. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 4. janvārī iesniedza Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Itālija) — Azienda Agro-Zootecnica Franchini s.a.r.l. un Eolica di Altamura s.r.l./Regione Puglia

(Lieta C-2/10)

(2010/C 63/54)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājas: Azienda Agro-Zootecnica Franchini s.a.r.l. un Eolica di Altamura s.r.l.

Atbildētāja: Regione Puglia

Prejudiciālais jautājums

Vai 2006. gada 27. decembra Likuma Nr. 296 1. panta 1226. punkts, to lasot kopā ar 2007. gada 17. oktobra *Ministero dell'ambiente e della tutela del territorio e del mare* dekrētu 5. panta pirmo punktu un 2008. gada 21. oktobra *legge regionale della Puglia* Nr. 31 2. panta sestajā punktā paredzēto, ir saderīgs ar Kopienas tiesībām un it īpaši ar principiem, kas izriet no Direktīvām 2001/77/EK ⁽¹⁾ un 2009/28/EK ⁽²⁾ (par atjaunojamiem energoresursiem) un Direktīvām 1979/409/EK ⁽³⁾ un 1992/43/EK ⁽⁴⁾ (par putnu un dabisko dzīvotņu aizsardzību), tiktāl, ciktāl saskaņā ar attiecīgajiem pantiem absolūtā veidā un bez izšķirības ir aizliegts uzstādīt visu veida vēja ģeneratorus, kas nav domāti pašu patēriņam, Kopienas nozīmes teritorijā un īpaši aizsargājamās teritorijās, kas veido ekoloģisko tīklu Natura 2000, un nav paredzēta atbilstoša katra projekta, kas ir saistīts ar attiecīgo teritoriju, ietekmes uz vidi izvērtējumu?

⁽¹⁾ OV L 283, 33. lpp.

⁽²⁾ OV L 140, 16. lpp.

⁽³⁾ OV L 103, 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 206, 7. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 5. janvārī iesniedza Tribunale di Rossano (Itālija) — *Franco Affatato/Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza, Azienda Sanitaria n. 3 di Rossano*

(Lieta C-3/10)

(2010/C 63/55)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Rossano

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Franco Affatato*

Atbildētāja: *Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza, Azienda Sanitaria Nr. 3 di Rossano*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai pamatnolīguma, kas ieviests ar Direktīvu 1999/70/EK ⁽¹⁾, 2. klauzulas 1. punkts nepieļauj tādas valsts tiesību normas kā Likumdošanas dekrēta Nr. 468/97 8. panta 1. punktu un [Likumdošanas dekrēta] Nr. 81/00 4. panta 1. punktu, kuras attiecas uz darbiniekiem, kuri nodarbināti sabiedrībai derīgos darbos (*LSU — lavoratori socialmente utili*)/darbiniekiem, kuri nodarbināti valstij derīgos darbos (*LPU — lavoratori di pubblica utilità*) un ar kurām, neparedzot, ka darbinieki, uz kuriem attiecas šīs normas, nodibina darba attiecības, tiek liegta tiesiskā regulējuma, kurā transponēta Direktīva 1999/70/EK, par darba attiecībām uz noteiktu laiku piemērošana?
- 2) Vai pamatnolīguma, kas ieviests ar Direktīvu 1999/70/EK, 2. klauzulas 2. punkts paredz to, ka attiecībā uz tādiem darbiniekiem kā *LSU/LPU*, kuri nodarbināti ar Likumdošanas dekrētu Nr. 468/97 un Likumu Nr. 81/00, nav piemērojama Direktīva 1999/70/EK?
- 3) Vai uz otrajā jautājumā minētajiem darbiniekiem attiecas pamatnolīguma, kas ieviests ar Direktīvu 1999/70/EK, 3. klauzulas 1. punktā noteiktais?
- 4) Vai pamatnolīguma, kas ieviests ar Direktīvu 1999/70/EK, 5. klauzula un vienlīdzīgas attieksmes [un] nediskriminācijas princips pieļauj tādu skolas sektorā strādājošo darbinieku nodarbinātības kārtību (it īpaši skat. Likuma Nr.

124/99 4. panta 1. punktu un Ministrijas dekrēta Nr. 430/00 1. panta 1. punkta a) apakšpunktu), ar kuru pusēm ir atļauts nenorādīt pamatojumu, kāpēc tiek noslēgts pirmais līgums uz noteiktu laiku, kas kā galvenā prasība valsts tiesībās ir noteikta attiecībā uz jebkādu citu uz noteiktu laiku noslēgtu līgumu, kā arī tiek atļauts pagarināt līgumus neatkarīgi no tā, vai pastāv noteiktas un pastāvīgas prasības, un ar kuru nav paredzēts līgumu vai darba attiecību uz noteiktu laiku kopējais maksimālais ilgums, iepriekš minēto līgumu vai attiecību pagarināšanas skaits, kā arī parastos apstākļos nekāda laika starpība starp atjaunotajiem līgumiem vai attiecībām uz ikgadējo apmācību sniegšanu vasaras brīvlaikā, kad mācību aktivitātes tiek pārtrauktas vai ļoti samazinātas?

- 5) Vai iepriekš minētais skolas sektorā piemērojamais tiesiskais regulējums var tikt uzskatīts par tiesību normu kopumu, kuru mērķis ir nepieļaut patvaļīgu rīcību?
- 6) Vai Direktīvas 1999/70/EK 2. panta izpratnē Likumdošanas dekrēts Nr. 368/01 un Likumdošanas dekrēta Nr. 165/01 36. pants var tikt uzskatīti par tiesību normām, kurām ir tiesību normu, ar kurām tika pārņemta Direktīva 1999/70/EK, raksturs saistībā ar skolas sektorā nodibinātajām darba attiecībām uz noteiktu laiku?
- 7) Vai tāds subjekts kā *Poste Italiane S.p.a.*, kura raksturiezīmes ir šādas:
 - pieder valstij;
 - valsts to kontrolē;
 - Sabiedrisko attiecību ministrija izvēlas universālā pakalpojuma sniedzēju un vispārīgi pārbauda attiecīgo subjektu pēc būtības un veic tā grāmatvedības pārbaudes, nosakot sniegtā universālā pakalpojuma mērķus;
 - īsteno publisku pakalpojumu, kas ir vispārējās interesēs;
 - subjekta budžets tiek pievienots valsts budžetam;
 - sniegtā pakalpojuma izmaksas nosaka valsts, kura subjektam pārskaita naudas summas, lai segtu lielākas pakalpojuma izmaksas,ir jāuzskata par valsts iestādi saskaņā ar Kopienas tiesībām?

- 8) Apstiprinošas atbildes uz septīto jautājumu gadījumā, vai šis uzņēmums saskaņā ar 5. klauzulu var veidot sektoru, proti, vai tās nodarbinātie darbinieki vispārīgi var tikt uzskatīti par īpašas kategorijas darbiniekiem ar mērķi īpaši noteikt piemērojamus ierobežojumus?

- 9) Apstiprinošas atbildes uz septīto jautājumu gadījumā, vai Direktīvas 1999/70/EK 5. klauzula pati par sevi vai kopā ar 2. un 4. klauzulu un vienlīdzīgas attieksmes [un] nediskriminācijas principu pieļauj tādu tiesību noteikumu kā Likumdošanas dekrēta Nr. 368/01 2. panta 1.a punktu, ar kuru darba līgumā saistībā ar attiecīgu darbinieku tiek atļauts bez jebkāda pamatojuma iekļaut nosacījumu, tādējādi atbrīvojot šo subjektu — pretēji ierobežojumiem, kuri parasti noteikti valsts tiesības (Likumdošanas dekrēta Nr. 68/01 1. pants), — no pienākuma rakstveidā norādīt un strīda gadījumā konstatēt tehniska rakstura iemeslus vai iemeslus, kuri ir saistīti ar darbinieku pieņemšanu darbā, organizēšanu vai aizvietošanu, kas pamatoja attiecīgā nosacījuma iekļaušanu darba līgumā, ņemot vērā, ka ir iespējams pagarināt pirmo noslēgto līgumu, ja to pamato objektīvi iemesli un ja runa ir par to pašu darbu, par kuru bija noslēgts līgums uz noteiktu laiku?
- 10) Vai Likumdošanas dekrēts Nr. 368/01 un Likumdošanas dekrēta Nr. 165/01 36. panta 5. punkts ir vispārīgs tiesiskais regulējums, ar kuru pārņemta Direktīva 1999/70/EK, attiecībā uz no valsts budžeta apmaksātajiem darbiniekiem, ņemot vērā šo vispārīgo noteikumu izņēmumus, kuri minēti 1.–9. jautājumā?
- 11) Vai gadījumā, ja nav noteikuma, kurā paredzētas sankcijas attiecībā uz LSU/LPU darbinieku kategoriju un skolās, kā tas minēts iepriekš, Direktīva 1999/70/EK un it īpaši 5. klauzulas 2. punkta b) apakšpunkts pieļauj tādu noteikumu par kompensācijām piemērošanu pēc analogijas kā Likumdošanas dekrēta Nr. 165/01 36. panta 5. punktā paredzētie noteikumi, vai arī 5. klauzulas 2. punkta b) apakšpunktā ir iedibināts priekšrocības princips, lai līgumus vai attiecības uzskatītu par līgumiem vai attiecībām uz nenoteiktu laiku?
- 12) Vai [Eiropas Savienības] vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas princips, 4. klauzula un 5. klauzulas 1. punkts pieļauj atšķirīgus sankciju noteikumus “valsts iestādēs nodarbināto darbinieku” sektorā, ņemot vērā darba attiecību vai darba devēja iestādes izcelsmi vai arī skolas sektoru?
- 13) Vai, konstatējot Direktīvas 1999/70/EK transponēšanas iekšējo apjomu jautājumā par valsti un tai pielīdzināmām iestādēm, ņemot vērā sniegtās atbildes uz iepriekš uzdotajiem jautājumiem, 5. klauzula pieļauj tādu tiesisko regulējumu, kāds ir ietverts Likumdošanas dekrēta Nr. 165/01 36. panta 5. punktā, ar kuru principā valstij ir aizliegts pārveidot darba attiecības; kādas turpmākas darbības ir jāveic valsts tiesai, lai atceltu aizliegumu par darba attiecību uz nenoteiktu laiku izveidošanu ar valsts iestādēm?
- 14) Vai Direktīva 1999/70/EK Itālijai ir piemērojama visā pilnībā, proti, vai tādu darba attiecību pārveidošana, kurā runa ir par valsts administrāciju, var būt pretrunā valsts tiesību pamatprincipiem un tādējādi vai 5. klauzula nav piemērojama tiktāl, ciktāl runa ir par attiecīgajiem noteikumiem, jo tās piemērošana novestu pie Lisabonas līguma 1.–5. pantam pretēja rezultāta tiktāl, ciktāl šāda darba attiecību pārveidošana neievērotu *politiskās un konstitucionālās pamatstruktūras*, kuras ir būtiskas Itālijas valsts funkcijas?
- 15) Vai Direktīvas 1999/70/EK 5. klauzula, attiecībā uz gadījumiem, kad pastāv aizliegums pārkvalificēt darba attiecības, paredzot prasību, lai tiktu veikts pasākums, kas nodrošina efektīvu un vienlīdzīgu darbinieku aizsardzību salīdzinājumā ar līdzīgām situācijām saskaņā ar valsts tiesībām, lai pienācīgi sodītu ļaunprātīgu izmantošanu, kas rodas, pārkāpjot to pašu 5. klauzulu, un lai atceltu ar ES tiesību pārkāpumu radītās sekas, prasa, lai ar valsti nodibinātās darba attiecības uz nenoteiktu laiku, uz kurām darbiniekam būtu tiesības, ja nebūtu 36. panta, un ar tādu darba devēju nodibinātās darba attiecības uz nenoteiktu laiku, kas nav valsts un attiecībā uz kuru darba attiecības raksturo stabilitāte līdzīgi kā darba attiecības ar valsti, tiktu uzskatītas par līdzīgām situācijām saskaņā ar valsts tiesībām?
- 16) Vai Direktīvas 1999/70/EK 5. klauzula, attiecībā uz gadījumiem, kad pastāv aizliegums pārkvalificēt darba attiecības, paredzot prasību, lai tiktu veikts pasākums, kas nodrošina efektīvu un vienlīdzīgu darbinieku aizsardzību salīdzinājumā ar līdzīgām situācijām saskaņā ar valsts tiesībām, lai pienācīgi sodītu patvaļību, kas rodas, pārkāpjot to pašu 5. klauzulu, un lai atceltu ar ES tiesību pārkāpumu radītās sekas, prasa, nosakot sodus, ņemt vērā:
- a) laiku, kas vajadzīgs jauna darba atrašanai un nespēju uzsākt darba attiecības, kurām ir 15. jautājumā minētās raksturiezīmes;
- b) vai, tieši pretēji, darba samaksas apmērs, kas tiktu saņemts, ja darba attiecības būtu pārkvalificētas no darba attiecībām uz noteiktu laiku uz darba attiecībām uz nenoteiktu laiku?

(¹) OV L 175, 43. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 5. janvārī iesniedza Korkein hallinto-oikeus (Somija) — Bureau National Interprofessionnel du Cognac

(Lieta C-4/10)

(2010/C 63/56)

Tiesvedības valoda — somu

Iesniedzējtiesa

Korkein hallinto-oikeus

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Bureau National Interprofessionnel du Cognac

Atbildētājs: Oy Gust. Ranin, Patentti- ja rekisterihallituksen valituslautakunta

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai novērtējot preču zīmes, kurā ir ar šo regulu aizsargāta ģeogrāfiskas izcelsmes norāde un kuras reģistrācijas pieteikums tika iesniegts 2001. gada 19. decembrī, un kura tika reģistrēta 2003. gada 31. janvārī, reģistrācijas nosacījumus, ir piemērojama Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 15. janvāra Regula (EK) Nr. 110/2008⁽¹⁾ par stipro alkoholisko dzērienu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1576/89 (turpmāk tekstā — “Regula Nr. 110/2008”)?
- 2) Ja atbilde uz 1. jautājumu apstiprinoša, vai preču zīme, kurā cita starpā ir ar Regulu Nr. 110/2008 aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde vai šāda norāde sugas vārda vai tulkojuma formā un kura ir reģistrēta alkoholiskiem dzērieniem, kuri tostarp attiecībā uz to ražošanas metodi un alkohola daudzumu neatbilst prasībām, kas noteiktas attiecīgās ģeogrāfiskās izcelsmes norādes izmantošanai, ir jānoraida kā pretrunā esoša Regulas Nr. 110/2008 16. un 23. pantam?
- 3) Neatkarīgi no tā, vai atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai noraidoša, vai 2. jautājumā aprakstītā veida preču zīme ir uzskatāma par tādu, kas var maldināt sabiedrību, piemēram, attiecībā uz preču vai pakalpojumu īpašībām, kvalitāti vai ģeogrāfisko izcelsmi, kā tas norādīts 3. panta 1. punkta g) apakšpunktā Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmajā direktīvā 89/104/EEK⁽²⁾, ar ko tuvinā dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, šobrīd

Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Direktīva 2008/95/EEK⁽³⁾, ar ko tuvinā dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (Kodificēta versija) (turpmāk tekstā — “Direktīva 89/104/EEK”)?

- 4) Neatkarīgi no atbildes uz 1. jautājumu, vai, ja, pamatojoties uz Direktīvas 89/104/EEK 3. panta 2. punkta a) apakšpunktu, dalībvalsts ir noteikusi, ka preču zīme netiek reģistrēta vai, ja tā ir reģistrēta, tiek atzīta par spēkā neesošu, ja preču zīmes izmantošana var tikt aizliegta saskaņā ar citu tiesisko regulējumu, kas nav attiecīgās dalībvalsts preču zīmju tiesiskais regulējums, vai saskaņā ar Kopienas tiesībām, ir jāuzskata, ka, ja preču zīmē ir elementi, ar ko pārkāpj Regulu Nr. 110/2008, pamatojoties uz kuriem preču zīmes izmantošana var tikt aizliegta, šāda preču zīme netiek reģistrēta?

⁽¹⁾ OV L 39, 16. lpp.

⁽²⁾ OV L 40, 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 299, 25. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2009. gada 19. novembra spriedumu lietā T-234/06 *Torresan/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)* (ITSB) un *Klosterbrauerei Weissenhohe GmbH & Co. KG* 2010. gada 6. janvārī iesniedza Giampietro Torresan

(Lieta C-5/10 P)

(2010/C 63/57)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Giampietro Torresan (pārstāvji — G. Recher un R. Munarini, avvocati)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un Klosterbrauerei Weissenhohe GmbH & Co. KG

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt spriedumu lietā T-234/06, kas reģistrēts ar Nr. 414968 un paziņots pa faksu 2009. gada 19. novembrī;
- pilnībā apmierināt apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumus, kas izvirzīti Pirmās instances tiesā lietā T-234/06,

— katrā ziņā piespīest atbildētājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas radušies procesos abās instancēs ITSB un saistībā ar tiesvedību Pirmās instances tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

- 1) Kopienas tiesību normu lauksaimniecības un pārtikas jomā pārkāpums un/vai kļūdaina piemērošana;
- 2) tiesību normu, kas attiecas uz patērētāju aizsardzību, pārkāpums un/vai kļūdaina piemērošana saistībā ar vidusmēra patērētāja jēdzienu;
- 3) tiesību normu, kas attiecas uz valodu lietojumu tiesvedībās, pārkāpums;
- 4) to faktu un pierādījumu sagrozīšana, kuri norādīja uz vienīgo iespējamo un galīgo secinājumu, ka preču zīmei "Cannabis" katrā ziņā piemīt atšķirtspēja un tā nav apsarkstoša, lai pierādītu KPZR (¹) 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpumu vai kļūdainu piemērošanu, un pretrunas Pirmās instances tiesas norādītajā pamatojumā, apgalvojot, ka preču zīme "Cannabis" esot aprakstoša. Līdz ar to pārsūdzētais spriedums lietā T-234/06 ir pilnībā jāatceļ.

(¹) Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 8. janvārī iesniedza Raad van State (Nīderlande) — Staatssecretaris van Justitie/T. Kahveci

(Lieta C-7/10)

(2010/C 63/58)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Staatssecretaris van Justitie

Atbildētājs: T. Kahveci

Prejudiciālie jautājumi:

- 1) vai ar Nolīgumu par asociācijas izveidi starp Eiropas Ekonomikas Kopienas un Turciju izveidotās Asociācijas padomes

1980. gada 19. septembra Lēmuma Nr. 1/80 par Asociācijas attīstību 7. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka darba ņēmēja, kurš ir Turcijas pilsonis un kurš ir likumīgi nodarbināts dalībvalsts darba tirgū, ģimenes loceklis uz šo normu nevar atsaukties pēc tam, kad darba ņēmējs, saglabājot Turcijas pilsonību, ir ieguvis uzņemšanās dalībvalsts pilsonību?

- 2) Vai, lai atbildētu uz pirmo jautājumu, ir nozīme tam, kurā brīdī attiecīgais darba ņēmējs, kurš ir Turcijas pilsonis, ir ieguvis uzņemšanās dalībvalsts pilsonību?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 8. janvārī iesniedza Raad van State (Nīderlande) — Staatssecretaris van Justitie/O. Inan

(Lieta C-9/10)

(2010/C 63/59)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Lietas dalībnieki pamata procesā

Staatssecretaris van Justitie

O. Inan

Prejudiciālie jautājumi

- 1) vai ar Nolīgumu par asociācijas izveidi starp Eiropas Ekonomikas Kopienas un Turciju izveidotās Asociācijas padomes 1980. gada 19. septembra Lēmuma Nr. 1/80 par Asociācijas attīstību 7. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka darba ņēmēja, kurš ir Turcijas pilsonis un kurš ir likumīgi nodarbināts dalībvalsts darba tirgū, ģimenes loceklis uz šo normu nevar atsaukties pēc tam, kad darba ņēmējs, saglabājot Turcijas pilsonību, ir ieguvis uzņemšanās dalībvalsts pilsonību?

- 2) Vai, lai atbildētu uz pirmo jautājumu, ir nozīme tam, kurā brīdī attiecīgais darba ņēmējs, kurš ir Turcijas pilsonis, ir ieguvis uzņemšanās dalībvalsts pilsonību?

Prasība, kas celta 2010. gada 8. janvārī — Eiropas Komisija/Austrijas Republika**(Lieta C-10/10)**

(2010/C 63/60)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — R. Lyal un W. Mölls)

Atbildētāja: Austrijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, ļaujot atskaitīt no nodokļiem ziedojumus organizācijām, kas veic pētniecības un mācību funkcijas, tikai tad, ja tās reģistrētas Austrijā, Austrijas Republika nav izpildījusi tai EKL 56. pantā, kā arī EEZ līguma 40. pantā paredzētos pienākumus;

— piespriest Austrijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka ziedojumiem bezpeļņas pētniecības un mācību organizācijām ir piemērojami noteikumi par kapitāla brīvu apriti saskaņā ar EKL 56. pantu. Austrijas valdība atļaujot no nodokļiem atskaitīt ziedojumus tikai šāda veida organizācijām, kuras atrodas tās teritorijā, bet ne līdzīgām organizācijām citās dalībvalstīs vai citās Eiropas Ekonomikas zonas valstīs. Tādējādi esot pārkāpts EKL 56. pants un EEZ līguma 40. pants.

Austrijas Republika šo tiesisko regulējumu pamato ar to, ka tas esot pieļaujams ar ziedojumiem saistītu nodokļu atvieglojumu ierobežojums speciālā jomā, saskaņā ar kuru valsts ir atbrīvota no pienākuma pretējā gadījumā nodrošināt finansējumu. Tas it īpaši izrietot no Tiesas sprieduma lietā C-396/04 *Centro di Musicologia Walter Stauffer* ⁽¹⁾.

Komisija apstrīd šo pamatojumu. Apstrīdētajās tiesību normās esot paredzētas atšķirības tikai pēc ģeogrāfiskiem kritērijiem un neatkarīgi no ar tām veicināto organizāciju mērķiem. Turklāt Austrijas Republikas apgalvojums, ka tiešais valsts finansējums tiek aizstāts ar privātpersonu veiktiem nodokļu atvieglojumu stimulētiem ziedojumiem, neesot pierādīts. Pat ja šis Austrijas Republikas apgalvojums būtu patiess, pēc Komisijas domām, tas nepamato kapitāla brīvas aprites ierobežojumu, jo nepastāvēt

kvalificētas, ar nodokļu sistēmu saistītas intereses Tiesas sprieduma lietā C-204/90 *Bachmann* ⁽²⁾ izpratnē.

⁽¹⁾ 2006. gada 14. septembra spriedums lietā C-386/04 *Centro di Musicologia Walter Stauffer*, Krājums, I-8203. lpp.

⁽²⁾ 1992. gada 28. janvāra spriedums lietā C-204/90 *Bachmann*, Recueil, I-249. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 11. janvārī iesniedza High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Nickel Institute/Secretary of State for Work and Pensions

(Lieta C-14/10)

(2010/C 63/61)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa*High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)***Lietas dalībnieki pamata procesā**

Prasītājs: Nickel Institute

Atbildētājs: Secretary of State for Work and Pensions

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Komisijas Direktīva 2008/58/EK ⁽¹⁾ un/vai Komisijas Regula (EK) Nr. 790/2009 ⁽²⁾ tiktāl, ciktāl to mērķis ir klasificēt vai pārklasificēt niķeļa karbonātus attiecīgajam galarezultātam, nav spēkā, jo:

a) klasifikācijas tika veiktas bez atbilstoša niķeļa karbonātu būtisko īpašību novērtējuma saskaņā ar kritērijiem un prasībām, kas ir noteiktas Direktīvas 67/548/EEK ⁽³⁾ VI pielikumā;

b) netika atbilstoši izvērtēts, vai niķeļa karbonātu būtiskās īpašības var radīt risku, normāli rīkojoties vai lietojot, kā to pieprasa Direktīvas 67/548/EEK VI pielikuma 1.1. un 1.2. sadaļa;

c) nebija izpildīti nosacījumi, lai izmantotu Direktīvas 67/548/EEK 28. pantā noteikto procedūru;

- d) klasifikācija bija nepieļaujama pamatota ar paziņojumu par atkāpi, kurš tika sagatavots kompetentas iestādes veiktās riska novērtēšanas nolūkam saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 793/93 ⁽⁴⁾, un/vai
- e) netika sniegta klasifikāciju pamatojums, kā tas ir noteikts EKL 253. pantā?
- 2) Vai Komisijas Direktīva 2009/2/EK ⁽⁵⁾ un/vai Komisijas Regula (EK) Nr. 790/2009 nav spēkā tiktāl, ciktāl to mērķis ir klasificēt vai pārklasificēt niķeļa hidroksīdus un sagrupētās niķeļa vielas (kopā tekstā — “apstrīdētās niķeļa vielas”) iepriekš minētajā nolūkā, jo:
- a) klasifikācijas tika veiktas nevis pēc atbilstoša apstrīdēto niķeļa vielu būtisko īpašību novērtējuma saskaņā ar kritērijiem un prasībām, kas ir noteiktas Direktīvas 67/548/EEK VI pielikumā, bet pēc konkrētām analogijas metodēm;
- b) netika atbilstoši izvērtēti, vai apstrīdēto niķeļa vielu būtiskās īpašības var radīt risku, normāli rīkojoties vai lietojot, kā to pieprasa Direktīvas 67/548/EEK VI pielikuma 1.1. un 1.2. sadaļa, un/vai
- c) nebija izpildīti nosacījumi, lai izmantotu Direktīvas 67/548/EEK 28. pantā noteikto procedūru?
- 3) Vai Komisijas Regula (EK) Nr. 790/2009 nav spēkā tiktāl, ciktāl tā attiecas uz niķeļa karbonātiem un apstrīdētajām niķeļa vielām, jo:
- a) nebija izpildīti nosacījumi, lai izmantotu Regulas (EK) Nr. 1278/2008 ⁽⁶⁾ 53. pantā noteikto procedūru, un/vai
- b) klasifikācija Regulas (EK) Nr. 1278/2008 VI pielikuma tabulā 3.2. tika veikta, nevis atbilstoši izvērtējot niķeļa karbonātu un apstrīdēto niķeļa vielu būtiskās īpašības saskaņā ar kritērijiem un datu prasībām, kas ir noteiktas Regulas (EK) Nr. 1278/2008 I pielikumā, bet gan piemērojot Regulas (EK) Nr. 1278/2008 VII pielikumu?

⁽¹⁾ Komisijas 2008. gada 21. augusta Direktīva 2008/58/EK, ar ko 30. reizi groza Padomes Direktīvu 67/548/EEK par normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz bīstamu vielu klasifikāciju, iepakojšanu un marķēšanu, lai to pielāgotu tehnikas attīstībai (Dokuments attiecas uz EEZ)
OV L 246, 1. lpp.

⁽²⁾ Komisijas 2009. gada 10. augusta Regula (EK) Nr. 790/2009 par grozījumiem, pielāgojot zinātnes un tehnikas attīstībai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1272/2008 par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakojšanu (Dokuments attiecas uz EEZ)
OV L 235, 1. lpp.

⁽³⁾ Padomes 1967. gada 27. jūnija Direktīva 67/548/EEK par normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz bīstamu vielu klasifikāciju, iepakojšanu un marķēšanu
OV 196, 1. lpp.

⁽⁴⁾ Padomes 1993. gada 23. marta Regula (EEK) Nr. 793/93 par esošo vielu riska faktoru novērtējumu un kontroli
OV L 84, 1. lpp.

⁽⁵⁾ Komisijas 2009. gada 15. janvāra Direktīva 2009/2/EK, ar ko, pielāgojot tehnikas attīstībai, 31. reizi groza Padomes Direktīvu 67/548/EEK par normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz bīstamu vielu klasifikāciju, iepakojšanu un marķēšanu (Dokuments attiecas uz EEZ)
OV L 11, 16.01.2009., 6. lpp.

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1272/2008 par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakojšanu un ar ko groza un atceļ Direktīvas 67/548/EEK un 1999/45/EK un groza Regulu (EK) Nr. 1907/2006 (Dokuments attiecas uz EEZ)
OV L 353, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 11. janvārī iesniedza High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Etimine SA/Secretary of State for Work and Pensions

(Lieta C-15/10)

(2010/C 63/62)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Etimine SA

Atbildētājs: Secretary of State for Work and Pensions

Prejudiciālie jautājumi

1) vai apstrīdētās borāta klasifikācijas Komisijas Direktīvā 2008/58/EK ⁽¹⁾ un/vai Komisijas Regulā (EK) Nr. 790/2009 ⁽²⁾ nav spēkā viena vai vairāku šādu iemeslu dēļ:

- i) klasifikācijas tika iekļautas Direktīvā 2008/58/EK, pārkaļķojot būtiskās procesuālās prasības?
- ii) klasifikācijas tika iekļautas Direktīvā 2008/58/EK, pārkaļķojot Direktīvu 67/548/EEK ⁽³⁾ un/vai acīmredzamas kļūdas vērtējuma rezultātā, jo:

- a) Komisija nepiemēroja, vai nav to darījusi pienācīgi, “normālas rīkošanās vai lietošanas” principu, kas ir iekļauts Direktīvas 67/548/EEK VI pielikumā?

b) tika nelikumīgi piemērots riska novērtēšanas kritērijs?

c) Komisija nepiemēroja, vai to nedarīja pienācīgi, "atbilstības" kritēriju, pārkāpjot Direktīvas 67/548/EEK VI pielikuma 4.2.3.3. punktu?

d) Komisija nav pienācīgi ņēmusi vērā vajadzību iegūt epidemioloģiskus/uz cilvēkiem attiecīgos datus; un/vai

e) Komisija nelikumīgi ekstrapolēja datus par vienu no borāta vielām, lai klasificētu citas borāta vielas un/vai neatbilstoši pamatoja šo ekstrapolāciju, pārkāpjot EKL 253. pantu?

iii) klasifikācijas tika iekļautas Direktīvā 2008/58/EK, pārkāpjot Kopienas tiesību pamatprincipu — samērīguma principu?

2) Vai apstrīdētās borāta klasifikācijas Regulā (EK) Nr. 790/2009 nav spēkā, jo:

i) Regula (EK) Nr. 790/2009 tika pieņemta nepareizi, izmantojot par tās juridisko pamatu 53. pantā noteikto procedūru?

ii) netika piemēroti jaunās harmonizētās klasifikācijas kritēriji saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1278/2008 ⁽⁴⁾ I pielikumu un tā vietā tika nepareizi piemērots Regulas (EK) Nr. 1278/2008 VII pielikums?

⁽¹⁾ Komisijas 2008. gada 21. augusta Direktīva 2008/58/EK, ar ko 30. reizi groza Padomes Direktīvu 67/548/EEK par normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz bīstamu vielu klasifikāciju, iepakojšanu un marķēšanu, lai to pielāgotu tehnikas attīstībai (Dokuments attiecas uz EEZ)
OV L 246, 1. lpp.

⁽²⁾ Komisijas 2009. gada 10. augusta Regula (EK) Nr. 790/2009 par grozījumiem, pielāgojot zinātnes un tehnikas attīstībai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1272/2008 par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakojšanu (Dokuments attiecas uz EEZ)
OV L 235, 1. lpp.

⁽³⁾ Padomes 1967. gada 27. jūnija Direktīva 67/548/EEK par normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz bīstamu vielu klasifikāciju, iepakojšanu un marķēšanu
OV 196, 1. lpp.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1272/2008 par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakojšanu un ar ko groza un atceļ Direktīvas 67/548/EEK un 1999/45/EK un groza Regulu (EK) Nr. 1907/2006 (Dokuments attiecas uz EEZ)
OV L 353, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 11. janvārī iesniedza Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — The Number Ltd, Conduit Enterprises Ltd/Office of Communications and British Telecommunications PLC

(Lieta C-16/10)

(2010/C 63/63)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: The Number Ltd un Conduit Enterprises Ltd

Atbildētājs: Office of Communications and British Telecommunications PLC

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai pilnvaras, kas dalībvalstīm piešķirtas Direktīvas 2002/22/EK ⁽¹⁾ (turpmāk tekstā — "Universālā pakalpojuma direktīva") 8. panta 1. punktā kopsakarā ar Direktīvas 2002/21/EK ⁽²⁾ (turpmāk tekstā — "Pamatdirektīva") 8. pantu, Direktīvas 2002/20/EK ⁽³⁾ (turpmāk tekstā — "Atļauju izsniegšanas direktīva") 3. panta 2. punktu un 6. panta 2. punktu un Universālā pakalpojuma direktīvas 3. panta 2. punktu, kā arī citām būtiskām EK tiesību normām par viena vai vairāku uzņēmumu izraudzīšanos, lai garantētu universālā pakalpojuma vai dažādu Universālā pakalpojuma direktīvas 4., 5., 6., 7. pantā un 9. panta 2. punktā minēto universālā pakalpojuma elementu sniegšanu, ir interpretējamas tā, ka:

a) dalībvalstij, kas saskaņā ar šo tiesību normu ir nolēmusi izraudzīties uzņēmumu, tās ļauj šādam uzņēmumam uzlikt tikai tādus specifiskus pienākumus, kas paredz, ka uzņēmums pats galalietotājiem sniedz universālo pakalpojumu vai tā elementu, kura sniegšanai tas ir ticis izraudzīts, vai

b) dalībvalstij, kas saskaņā ar šo tiesību normu ir nolēmusi izraudzīties uzņēmumu, tās ļauj izraudzītajam uzņēmumam uzlikt tādus specifiskus pienākumus, kādus dalībvalsts uzskata par visefektīvākajiem, piemērotākajiem un samērīgākajiem, lai garantētu universālā pakalpojuma vai tā elementa sniegšanu galalietotājiem — neatkarīgi no tā, vai šādi pienākumi paredz, ka universālo pakalpojumu vai tā elementu galalietotājiem sniedz pats izraudzītais komersants?

2) Vai iepriekš minētās tiesību normas, ņemot vērā arī Universālā pakalpojuma direktīvas 3. panta 2. punktu, apstākļos, kad uzņēmums ir izraudzīts saskaņā ar Universālā pakalpojuma direktīvas 8. panta 1. punktu saistībā ar šīs direktīvas 5. panta 1. punkta b) apakšpunktu (visaptverošs telefona uzzīņu dienests) — bez pienākuma sniegt šādu pakalpojumu tieši galalietotājiem, dalībvalstīm ļauj uzlikt šādam izraudzītam uzņēmumam specifiskus pienākumus:

a) uzturēt un atjaunināt visaptverošu datubāzi ar abonentu informāciju un

b) padarīt pieejamu mašīnlasāmā formā visaptverošas un regulāri atjauninātas abonentu informācijas datubāzes saturu jebkurai personai, kas vēlas sniegt publiski pieejamus telefona uzzīņu dienesta pakalpojumus vai abonentu sarakstus (neatkarīgi no tā, vai šādai personai ir nodoms sniegt visaptverošu telefona uzzīņu dienesta pakalpojumus galalietotājiem), un

c) sniegt šādai personai [piekļuvi] datubāzei ar noteikumiem, kas ir taisnīgi, objektīvi, izmaksām tuvināti un nediskriminējoši?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (universālā pakalpojuma direktīva) (OV L 108, 51. lpp.).

(2) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) (OV L 108, 33. lpp.).

(3) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva) (OV L 108, 21. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 14. janvārī — Eiropas Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-24/10)

(2010/C 63/64)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — M. Karanasou-Apostolopoulou un G. Braun)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Direktīvu 2006/46/EK (¹), ar ko groza Padomes Direktīvas 78/660/EEK attiecībā uz noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem, 83/349/EEK attiecībā uz konsolidētajiem pārskatiem, 86/635/EEK par banku un citu finanšu iestāžu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem un 91/674/EEK par apdrošināšanas uzņēmumu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem, vai, jebkurā gadījumā, nepaziņojot par šo aktu pieņemšanu Komisijai, Grieķijas Republika nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

— piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš Direktīvas 2006/46 transponēšanai valsts tiesiskajā regulējumā beidzās 2008. gada 5. septembrī.

(¹) OV L 224, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 18. janvārī iesniedza Korkein hallinto-oikeus (Somija) — Bureau National Interprofessionnel du Cognac/Oy Gust. Ranin, Patentti- ja rekisterihallituksen valituslautakunta

(Lieta C-27/10)

(2010/C 63/65)

Tiesvedības valoda — somu

Iesniedzējtiesa

Korkein hallinto-oikeus

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Bureau National Interprofessionnel du Cognac

Atbildētājas: Oy Gust. Ranin, Patentti- ja rekisterihallituksen valituslautakunta

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai novērtējot preču zīmes, kurā ir ar šo regulu aizsargāta ģeogrāfiskas izcelsmes norāde un kuras reģistrācijas pieteikums tika iesniegts 2001. gada 19. decembrī, un kura tika reģistrēta 2003. gada 31. janvārī, reģistrācijas nosacījumus, ir piemērojama Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 15. janvāra Regula (EK) Nr. 110/2008 ⁽¹⁾ par stipro alkoholisko dzērienu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1576/89 (turpmāk tekstā — “Regula Nr. 110/2008”)?
- 2) Ja atbilde uz 1. jautājumu apstiprinoša, vai preču zīme, kurā cita starpā ir ar Regulu Nr. 110/2008 aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde vai šāda norāde sugas vārda vai tulkojuma formā un kura ir reģistrēta alkoholiskiem dzērieniem, kuri tostarp attiecībā uz to ražošanas metodi un alkohola daudzumu neatbilst prasībām, kas noteiktas attiecīgās ģeogrāfiskās izcelsmes norādes izmantošanai, ir jānoraida kā pretrunā esoša Regulas Nr. 110/2008 16. un 23. pantam?
- 3) Neatkarīgi no tā, vai atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai noraidoša, vai 2. jautājumā aprakstītā veida preču zīme ir uzskatāma par tādu, kas var maldināt sabiedrību, piemēram, attiecībā uz preču vai pakalpojumu īpašībām, kvalitāti vai ģeogrāfisko izcelsmi, kā tas norādīts 3. panta 1. punkta g) apakšpunktā Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmajā direktīvā 89/104/EEK ⁽²⁾, ar ko tuvinā dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, šobrīd Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Direktīva 2008/95/EEK ⁽³⁾, ar ko tuvinā dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (Kodificēta versija) (turpmāk tekstā — “Direktīva 89/104/EEK”)?
- 4) Neatkarīgi no atbildes uz 1. jautājumu, vai, ja, pamatojoties uz Direktīvas 89/104/EEK 3. panta 2. punkta a) apakšpunktu, dalībvalsts ir noteikusi, ka preču zīme netiek reģistrēta vai, ja tā ir reģistrēta, tiek atzīta par spēkā neesošu, ja preču zīmes izmantošana var tikt aizliegta saskaņā ar citu tiesisko regulējumu, kas nav attiecīgās dalībvalsts preču zīmju tiesiskais regulējums, vai saskaņā ar Kopienas tiesībām, ir jāuzskata, ka, ja preču zīmē ir elementi, ar ko pārkāpj Regulu Nr. 110/2008, pamatojoties uz kuriem preču zīmes izmantošana var tikt aizliegta, šāda preču zīme netiek reģistrēta?

Prasība, kas celta 2010. gada 22. janvārī — Eiropas Komisija/Igaunijas Republika

(Lieta C-39/10)

(2010/C 63/66)

Tiesvedības valoda — igauņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — R. Lyal un K. Saaremäel-Stoilov)

Atbildētāja: Igaunijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, savos tiesību aktos neparedzot, ka atbrīvojums no ienākuma nodokļa ir piemērojams tādiem nerezidentiem, kuru kopējie ienākumi ir tik zemi, ka tie būtu atbrīvoti no ienākuma nodokļa, ja tie būtu rezidenti, kas ir nodokļu maksātāji, Igaunijas Republika nav izpildījusi Līguma par Eiropas Savienības darbību 45. pantā un Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu 28. pantā paredzētos pienākumus;
- piespriest Igaunijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija saņēma sūdzību no Somijas Republikā dzīvojoša Igaunijas Republikas pilsoņa par Igaunijas Republikas izmaksātās pensijas aplikšanu ar ienākuma nodokli. Šis pilsonis apgalvoja, ka attiecībā uz viņa pensiju Igaunijas Republika nav piemērojusi nedz parasto rezidentiem paredzēto ar nodokli neapliekamo summu, nedz arī rezidentiem-pensionāriem paredzēto papildus ar nodokli neapliekamo summu.

Sūdzības iesniedzējs pusi savu ienākumu gūst kā pensiju no Igaunijas Republikas, bet otru pusi — kā pensiju no Somijas Republikas. Viņa ienākumi esot ļoti zemi un, ja viņš visus ienākumus gūtu vienā un tajā pašā dalībvalstī, tie ar nodokli tiktu aplikti zemākā apmērā, vai vispār nemaz.

No Tiesas pastāvīgās judikatūras izrietot, ka tiešo nodokļu piemērošana gan ir dalībvalstu kompetencē, tomēr dalībvalstīm šī kompetence ir jāīsteno saskaņā ar Eiropas Savienības tiesībām un jānovērš diskriminācija pilsonības dēļ.

⁽¹⁾ OV L 39, 16. lpp.

⁽²⁾ OV L 40, 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 299, 25. lpp.

Ja nodokļu maksātājam-nerezidentam, kurš ir izmantojis darba ņēmēju pārvietošanās brīvību, netiek piemērots atbrīvojums no nodokļa, kādu piemēro nodokļu maksātājiem-rezidentiem, rezidentiem un nerezidentiem netiek piemērota vienlīdzīga attieksme un tiek radīts šķērslis pārvietošanās brīvībai.

Vai un, ja jā, tad ciktāl šādu nevienlīdzīgu attieksmi atšķirīgās dzīvesvietas dēļ var atzīt par samērīgu un attaisnot?

Situācijā, kad nodokļu maksātāja kopumā gūtie ienākumi ir tik zemi, ka ienākumu gūšanas valsts tos vispār neapliktu ar nodokli vai darītu to ļoti nelielā apmērā, ja runa būtu par rezidentu, dalībvalstīm, kā uzskata Komisija, iekasējot ienākuma nodokli no nerezidentiem, ir jāņem vērā to personīgie un ģimenes apstākļi, lai nodrošinātu tiem vienlīdzīgu attieksmi salīdzinājumā ar nodokļu maksātājiem-rezidentiem.

Ja dalībvalsts tiesību aktos ir paredzēta robeža, zem kuras nodokļu maksātāja ienākumi ir uzskatāmi par pārāk zemiem, lai tas varētu atļauties segt publiskus izdevumus, tad nav pamata šādus nodokļu maksātājus, kuru ienākumi ir zem minētās robežas, nodalīt atkarībā no to dzīvesvietas.

Komisija uzskata, ka Igaunijas Republikas Iedzīvotāju ienākumu un sabiedrību ienākumu nodokļa likuma normas, kuras izslēdz, ka atbrīvojumu no ienākumu nodokļa varētu piemērot nerezidentiem, kuri pusi savu ienākumu gūst Igaunijas Republikā, bet otru pusi — citā dalībvalstī, un kuru kopējie ienākumi ir tik zemi, ka tiem pienāktos atbrīvojums no nodokļa, ja tie būtu rezidenti, ir pretrunā Līguma par Eiropas Savienības darbību 45. pantam un Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu 28. pantam.

Tiesas ceturtais palātas priekšsēdētāja 2009. gada 10. decembra rīkojums — Eiropas Komisija/Austrijas Republika

(Lieta C-110/08) ⁽¹⁾

(2010/C 63/67)

Tiesvedības valoda — vācu

Ceturtais palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 158, 21.06.2008.

Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 21. oktobra rīkojums (Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Emilia Flores Fanega/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS), Bolumburu S.A.

(Lieta C-452/08) ⁽¹⁾

(2010/C 63/68)

Tiesvedības valoda — spāņu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 6, 10.01.2009.

Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 17. decembra rīkojums — Eiropas Komisija/Polijas Republika

(Lieta C-516/08) ⁽¹⁾

(2010/C 63/69)

Tiesvedības valoda — poļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 32, 07.02.2009.

Tiesas sestās palātas priekšsēdētāja 2009. gada 12. novembra rīkojums — Eiropas Kopienų Komisija/Ungārijas Republika

(Lieta C-530/08) ⁽¹⁾

(2010/C 63/70)

Tiesvedības valoda — ungāru

Sestās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 19, 24.01.2009.

Tiesas astotās palātas priekšsēdētāja 2009. gada 12. novembra rīkojums — Eiropas Kopienų Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-44/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/71)

Tiesvedības valoda — grieķu

Astotās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 69, 21.03.2009.

Tiesas septītās palātas priekšsēdētāja 2009. gada 4. decembra rīkojums — Eiropas Komisija/Igaunijas Republika

(Lieta C-46/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/72)

Tiesvedības valoda — igauņu

Septītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 90, 18.04.2009.

Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 24. novembra rīkojums — Eiropas Kopienų Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-121/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/73)

Tiesvedības valoda — itāļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 141, 20.06.2009.

Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 12. novembra rīkojums — Eiropas Kopienų Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste

(Lieta C-126/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/74)

Tiesvedības valoda — franču

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 141, 20.06.2009.

Tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 11. janvāra rīkojums — Eiropas Komisija/Belģijas Karaliste

(Lieta C-139/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/75)

Tiesvedības valoda — franču

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 141, 20.06.2009.

Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 15. decembra rīkojums — Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste

(Lieta C-141/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/76)

Tiesvedības valoda — franču

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 141, 20.06.2009

Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 17. decembra rīkojums — Eiropas Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste

(Lieta C-149/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/77)

Tiesvedības valoda — franču

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 141, 20.06.2009.

**Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 15. decembra rīkojums —
Eiropas Komisija/Portugāles Republika**

(Lieta C-280/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/78)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 256, 24.10.2009.

**Tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 5. novembra rīkojums
(*Gerechtshof te Amsterdam* (Nīderlande) lūgums sniegt
prejudiciālu nolēmumu) — kriminālprocess pret X**

(Lieta C-297/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/79)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 11, 16.01.2010.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2010. gada 21. janvāra spriedums —
Goncharov/ITSB — DSB (“DSBW”)

(Lieta T-34/07) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “DSBW” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme “DSB” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2010/C 63/80)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Karen Goncharov (Maskava, Krievija) (pārstāvji — G. Hasselblatt un A. Späth, avocats)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji — sākotnēji A. Poch, vēlāk B. Schmidt)

Cita procesa ITS B Apelāciju padomē dalībiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: DSB (Kopenhāgena, Dānija) (pārstāvji — F. González Díaz un T. Graf, avocats)

Priekšmets

Prasība par ITS B Apelāciju otrās padomes 2006. gada 4. decembra lēmumu lietā R 1330/2005-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp DSB un K. Goncharov

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) Karen Goncharov atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 82, 14.04.2007.

Vispārējās tiesas 2010. gada 21. janvāra spriedums —
G-Star Raw Denim/ITSB — ESGW (“G Stor”)

(Lieta T-309/08) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskās preču zīmes “G Stor” reģistrācijas pieteikums — Valsts un Kopienas agrākas vārdiskas un grafiskas preču zīmes “G-STAR” un “G-STAR RAW DENIM” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Preču zīmju līdzības neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 5. punkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 5. punkts))

(2010/C 63/81)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: G-Star Raw Denim kft (Budapešta, Ungārija) (pārstāvis — G. Vos, avocat)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji — D. Botis un J. Novais Gonçalves)

Otra procesa ITS B Apelāciju padomē dalībiece: ESGW Holdings Ltd (Road Town, Britu Virdžīniju salas, Apvienotā Karaliste)

Priekšmets

Prasība par ITS B Apelāciju pirmās padomes 2008. gada 14. aprīļa lēmumu (R 1232/2007-1) par iebildumu procesu starp G-Star Raw Denim kft un ESGW Holdings Ltd

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) G-Star Raw Denim kft atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 260, 11.10.2008.

Vispārējās tiesas 2010. gada 27. janvāra spriedums — REWE-Zentral/ITSB — Grupo Corporativo Teype (“Solfrutta”)

(Lieta T-331/08) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiska preču zīmes “Solfrutta” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme “FRUTISOL” — Relatīvi atteikuma pamatojumi — Sajaukšanas iespēja — Daļējs reģistrācijas atteikums — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2010/C 63/82)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: REWE-Zentral AG (Ķelne, Vācija) (pārstāvji — M. Kinkeldey un A. Bognár, avocats)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — A. Folliard-Monguiral)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Grupo Corporativo Teype, SL (Madride, Spānija)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2008. gada 21. maija lēmumu (lieta R 1679/2007-2) par iebildumu procesu starp Grupo Corporativo Teype, SL un REWE-Zentral AG

Rezolutīvā daļa:

- 1) ITSB Apelāciju otrās padomes 2008. gada 21. maija lēmumu (lieta R 1679/2007-2) atcelt;
- 2) ITSB atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 260, 11.10.2008.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 20. janvāra rīkojums — Agriconsulting Europe/Komisija

(Lieta T-443/09 R)

(Pagaidu noregulējums — Publiskā iepirkuma līgumi — Uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu procedūra — Piedāvājuma noraidīšana — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu un pagaidu pasākumu noteikšanu — Iespējas zaudējums — Būtiska un neatgriezeniska kaitējuma neesamība — Steidzamības neesamība)

(2010/C 63/83)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Agriconsulting Europe SA (Brisele, Beļģija) (pārstāvji — F. Sciaudone, R. Sciaudone un A. Neri, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — A. Bordes un L. Prete)

Priekšmets

Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu saistībā ar uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu procedūru EuropAid/127054/C/SER/Multi, kas attiecas uz īstermiņa pakalpojumu sniegšanu tikai trešo valstu labā, kas saņem Komisijas ārējo palīdzību

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par pagaidu pasākumu noteikšanu noraidīt;
- 2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Prasība, kas celta 2009. gada 30. novembrī — Fercal — Consultadoria e Serviços/ITSB — Jacson of Scandinavia (“JACKSON SHOES”)

(Lieta T-474/09)

(2010/C 63/84)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Fercal — Consultadoria e Serviços, L^{da} (Lisabona, Portugāle) (pārstāvis — A. Rodrigues, abogado)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSAB Apelāciju padomē dalībniece: Jacson of Scandinavia AB (Vollsjö, Zviedrija)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2009. gada 18. augusta lēmumu lietā R 1253/2008-2 un līdz ar to atstāt spēkā Kopienas preču zīmes "JACKSON SHOES" reģistrāciju Nr. 1 077 858.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīme, kuru lūdz atzīt par spēkā neesošu: "JACKSON SHOES"

Kopienas preču zīmes īpašniece: prasītāja

Lietas dalībnieks, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: otra procesa ITSAB Apelāciju padomē dalībniece

Personas, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu, preču zīmes tiesības: Zviedrijas vārdiska preču zīme "JACSON OF SCANDINAVIA AB"

Anulēšanas nodaļas lēmums: pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi 8. panta 4. punkta un 52. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums, jo nav sajaukšanas iespējas starp preču zīmēm "JACKSON SHOES" un "JACSON OF SCANDINAVIA AB".

Lai gan ir grafiska un fonētiska līdzība starp vārdiem "JACKSON" un "JACSON", salīdzinājums ir jāveic, ņemot vērā apzīmējumus kopumā: "JACKSON SHOES"/"JACSON OF SCANDINAVIA AB".

Nevar atzīt (pamatojoties uz parasto Zviedrijas firmas nosaukumu) tiesības ekskluzīvi izmantot visas Eiropas Savienības valstīs nosaukumu, kuru parasti izmanto vairākās citā Savienības valstīs tūkstoši cilvēku, kā arī citi uzņēmumi un kas līdz ar to ir apzīmējums ar vāju atšķirtspēju. Tātad nevar liegt trešām personām no jaunā izmantot šo pašu apzīmējumu — vai kādu citu, līdzīgu apzīmējumu — savienojumā ar citiem elementiem.

Turklāt vidusmēra patērētājs viegli saprastu, ka tie ir atšķirīgie dažādu veidu apzīmējumi: viens ir vārdiska preču zīme un otrais ir firmas nosaukums, šajā gadījumā ņemot vērā akronīma AB iekļaušanu.

Prasība, kas celta 2010. gada 4. janvārī — PPG un SNF/ECHA

(Lieta T-1/10)

(2010/C 63/85)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) (Brisele, Beļģija), SNF SAS (Andrézieux, Francija) (pārstāvji — K. Van Maldegem, P. Sellar un R. Cana, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Ķīmikāliju aģentūra (ECHA)

Prasītāju prasījumi:

— atzīt prasību par pieņemamu un pamatotu;

— atcelt apstrīdēto aktu;

— piespriest ECHA atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;

— veikt citus vai turpmākus pasākumus, kurus Vispārējā tiesa uzskatītu par nepieciešamiem.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāji lūdz atcelt Eiropas Ķīmikāliju aģentūras (turpmāk tekstā — "ECHA") 2009. gada 7. decembra lēmumu par akrilamīda (EK Nr. 201-173-7) atzīšanu par tādu vielu, kas atbilst Regulas (EK) Nr. 1907/2006 ⁽¹⁾ (turpmāk tekstā — "REACH") 57. pantā noteiktajiem kritērijiem, kas tika pieņemts saskaņā ar REACH 59. pantu.

Pamatojoties uz apstrīdēto lēmumu, par kuru prasītāji uzzināja Nr. ECHA 2009. gada 7. decembra paziņojuma preseī, akrilamīda viela tika iekļauta sarakstā "15 jaunas ķīmiskas vielas, ko ar laiku iekļauj to vielu sarakstā, kas rada ļoti lielas bažas". Prasītāji norāda, ka tā rezultātā viņiem būs jāsniedz noteikta informācija par akrilamīda līmeni produktos, kurus viņi tirgo klientiem, lai šie klienti izpildītu paziņošanas un informēšanas prasības, kuras tiem nosaka REACH. Turklāt viņiem var nākties atjaunot drošības datu lapas un/vai paziņot to klientiem informāciju par akrilamīda atzīšanu par tādu vielu, kas rada ļoti lielas bažas.

Prasītāji norāda, ka apstrīdētais akts ir pretlikumīgs, jo tas ir pamatots ar tādu akrilamīda novērtējumu, kurš ir zinātniski un juridiski kļūdains. Saskaņā ar prasītāju iebildumiem atbildētāja, pieņemot apstrīdēto aktu, ir pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā. Prasītāji īpaši norāda, ka apstrīdētais akts pārkāpj piemērojamos noteikumus vielu, kas rada ļoti lielas bažas, noteikšanai saskaņā ar REACH.

Kopumā prasītāji apgalvo, ka apstrīdētajā aktā patiesībā akrilamīds tiek atzīts par vielu, kas rada ļoti lielas bažas, pamatojoties uz to, ka akrilamīds ir ķīmiska viela. Tomēr prasītāji uzskata, ka akrilamīds tiek izmantots vienīgi kā starpprodukts un tādējādi uz to neattiecas REACH VII sadaļa par licencēšanu saskaņā ar minētās regulas 2. panta 8. punktu un 59. pantu.

Turklāt prasītāji norāda, ka apstrīdētais akts tika pieņemts bez pienācīgiem pierādījumiem un tādējādi atbildētāja ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

Visbeidzot prasītāji apgalvo, ka apstrīdētais akts bez REACH prasībām pārkāpj arī samērīguma principu un vienlīdzīgas attieksmes principu.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH), un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV L 396, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2009. gada 29. oktobra rīkojumu lietā F-94/08 Marcuccio/Komisija 2010. gada 15. janvārī iesniedza Luigi Marcuccio

(Lieta T-12/10 P)

(2010/C 63/86)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Luigi Marcuccio (Tricase, Itālija) (pārstāvis — G. Cipressa, avvocato)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi

- katrā ziņā pilnībā un bez jebkādiem izņēmumiem atcelt pārsūdzēto rīkojumu;
- atzīt, ka pirmajā instancē iesniegtā prasība, attiecībā uz kuru tika taisīts pārsūdzētais rīkojums, noteikti bija pilnībā un bez jebkādiem izņēmumiem pieņemama;
- galvenokārt, pilnībā un bez jebkādiem izņēmumiem apmierināt apelācijas sūdzības iesniedzēja lūgumu, kas ietverts pirmajā instancē iesniegtajā prasībā;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt visus apelācijas sūdzības iesniedzējam radušos tiesāšanās izdevumus, kas attiecas gan uz tiesvedību pirmajā instancē, gan arī uz tiesvedību šajā lietā apelācijas instancē;
- pakārtoti, nosūtīt šo lietu atpakaļ Civildienesta tiesai atkārtotai izskatīšanai pēc būtības citā iztiesāšanas sastāvā.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo apelācijas sūdzību tiek apstrīdēts Civildienesta tiesas 2009. gada 29. oktobra rīkojums lietā F-94/08. Ar šo rīkojumu kā acīmredzami nepieņemama ir noraidīta prasība atcelt 2008. gada 28. marta paziņojumu, ar kuru Eiropas Komisija ir informējusi apelācijas sūdzības iesniedzēju par tās nodomu no viņa invaliditātes pabalsta veikt ieturējumu, lai nodrošinātu iepriekšējās tiesvedībās radušo tiesāšanās izdevumu apmaksu.

Savu prasījumu pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka ir sagrozīti un nepareizi interpretēti pārsūdzētajā rīkojumā konstatētie fakti, pilnībā nav norādīts pamatojums un nav piemērots un nepareizi interpretēts *tempus regit actum* princips un nelabvēlīga lēmuma jēdziens.

Prasība, kas celta 2010. gada 22. janvārī — Alisei/Komisija

(Lieta T-16/10)

(2010/C 63/87)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Alisei (Roma, Itālija) (pārstāvji — F. Sciaudone, R. Sciaudone un A. Neri, avvocatos)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt noraidošo lēmumu;
- atcelt lēmumu par subsīdiju piešķiršanu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt kaitējumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Alisei ar šo prasību lūdz:

- atcelt Komisijas 2009. gada 29. oktobra lēmumu, ar kuru, pirmkārt, nav pieņemts prasītājas iesniegtais pieteikums par subsīdiju piešķiršanu uzaicinājuma iesniegt priekšlikumus programmas “Facility for rapid response to soaring food prices in developing countries” (EuropeAid/128608/C/ACT/Multi) ietvaros un, otrkārt, šis pieteikums ir iekļauts rezerves sarakstā;
- atcelt Komisijas 2009. gada 29. oktobra lēmumu, ar kuru ir pieņemts kādas citas organizācijas iesniegtais pieteikums par subsīdiju piešķiršanu;
- atlīdzināt nodarīto kaitējumu

Šajā sakarā prasītāja ir norādījusi, ka saskaņā ar uzaicinājumā iesniegt priekšlikumus ietvertajām norādēm prasītāja ieteica rīkoties tādējādi, ka tiek uzlabota lauksaimniecības ražošanas spēja *Sao Tomé* un *Príncipe*, un tā šajā nolūkā kā vietējo partnerorganizāciju minēja lauksaimniecības jomā specializējušos organizāciju.

Tā kā prasītājas priekšlikums tika iekļauts pirmo atlasīto izturējušo pretendentu sarakstā, tā bija uzaicināta līdz 2009. gada 15. septembrim iesniegt pilnu pieteikumu.

Prasītāja, nesāņemot nekādu informāciju par tās iesniegtā piedāvājuma izvērtēšanas iznākumu — pretēji citām organizācijām, kuras bija atbildējušas uz uzaicinājumu iesniegt priekšlikumus —, vērsās Komisijā, nosūtot 2009. gada 17. novembra elektroniskā pasta vēstuli. Komisija tajā pašā dienā atbildēja, norādot, ka atbilde visiem dalībniekiem jau ir tikusi nosūtīta, un visādam gadījumam pievienojot šīs atbildes kopiju. Ar apstrīdēto lēmumu Eiropas Komisija prasītājai darīja zināmu, ka novērtēšanas komiteja nav izvēlējusies tās priekšlikumu attiecībā uz subsīdiju piešķiršanu un ka šī komiteja ir nolēmusi iekļaut to rezerves sarakstā, kurš ir spēkā līdz 2009. gada 31. decembrim. Komisija turklāt norādīja, ka, ja līdz šai dienai neviens nesazinās ar Alisei, tā vairs netiks ņemta vērā attiecībā uz subsīdiju piešķiršanu attiecīgā uzaicinājuma iesniegt priekšlikumus ietvaros.

Pamatojot prasību atcelt lēmumu, ar kuru noraidīts prasītājas iesniegtais pieteikums par subsīdiju piešķiršanu, prasītāja uzskata, ka:

- ir pārkāpts pienākums norādīt pamatojumu, jo Komisija nav norādījusi — un tīši un *expressis verbis* ir atteikusies atbildēt uz lūgumu sniegt informāciju šajā sakarā — pamatojumu (pat kopsavilkuma veidā), kāpēc prasītājas pieteikums netika pieņemts un kāpēc tas tika iekļauts rezerves sarakstā;
- ir pārkāpts administratīvas rīcības pārskatāmības princips, vienlīdzīgas attieksmes princips un tiesības uz aizstāvību, jo Komisija bija informējusi citus nepieņemtos pretendentes par iemesliem, kāpēc tie netika pieņemti, savukārt prasītājai tā paredzēja sniegt informāciju tikai tad, kad būs izbeidzies termiņš, līdz kuram bija spēkā rezerves saraksts

Pamatojot prasību atcelt lēmumu, ar kuru subsīdijas ir piešķirtas organizācijai, kuras priekšlikums tika pieņemts, prasītāja uzskata, ka:

- lēmumā ir iekļauts kļūdainais vērtējums un tajā nav norādīts pamatojums, jo Komisija subsīdiju piešķiršanai ir izvēlējusies pieņemt pieteikumu, kuru iesniegusi organizācija, kuras profesionālā darba pieredze ir ierobežota un tehniskā spēja nav pietiekama, un kurš nav autonomi salīdzinājumā ar citu organizāciju iesniegtajiem pieteikumiem, it īpaši salīdzinot ar prasītājas iesniegto pieteikumu.

Visbeidzot prasītāja lūdz atlīdzināt nodarīto kaitējumu.

Vispārējās tiesas 2010. gada 7. janvāra rīkojums — *van Hest/Padome un Komisija*

(Lieta T-11/98) ⁽¹⁾

(2010/C 63/88)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Astotās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 72, 07.03.1998.

Vispārējās tiesas 2010. gada 14. janvāra rīkojums —
Koninklijke Friesland Campina/Komisija

(Lieta T-348/03) ⁽¹⁾

(2010/C 63/89)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Septītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 21, 24.01.2004.

Vispārējās tiesas 2010. gada 11. janvāra rīkojums — *Reno Schuhcentrum/ITSB — Payless ShoeSource Worldwide*
("Payless ShoeSource")

(Lieta T-173/07) ⁽¹⁾

(2010/C 63/90)

Tiesvedības valoda — angļu

Otrās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 170, 21.07.2007.

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENTESTA TIESA

Prasība, kas celta 2009. gada 15. decembrī — Michail/Komisija

(Lieta F-100/09)

(2010/C 63/91)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Christos Michail (Brisele, Beļģija) (pārstāvis — C. Meidani, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Atbildētājas lēmuma, ar kuru ir noraidīts lūgums sniegt palīdzību, kas tika iesniegts saskaņā ar Civildienesta noteikumu 24. pantu saistībā ar psiholoģisko vardarbību, no kuras, iespējams, ir cietis prasītājs, atcelšana

Prasītāja prasījumi:

— atcelt 2009. gada 9. marta lēmumu, ar kuru ir noraidīts lūgums sniegt palīdzību, kas tika iesniegts saskaņā ar Civildienesta noteikumu 24. pantu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt morālo kaitējumu EUR 30 000 apmērā;

— piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2009. gada 15. decembrī — AA/Komisija

(Lieta F-101/09)

(2010/C 63/92)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: AA (Brisele, Beļģija) (pārstāvji — K. Van Maldegem un C. Mereu, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Galvenokārt, daļēji atcelt lēmumu klasificēt prasītāju AD6 pakāpes 2. līmenī un piespriest atbildētājai atlīdzināt nodarīto morālo un mantisko kaitējumu. Pakārtoti, piespriest atbildētājai atlīdzināt morālo un mantisko kaitējumu, ko radījusi novēlota prasītāja pieņemšana darbā

Prasītāja prasījumi:

— galvenokārt, atcelt 2009. gada 19. februāra lēmumu, ciktāl ar to ir noteikta prasītāja galīgā klasifikācija, kā arī piespriest atbildētājai atlīdzināt zaudējumus EUR 320 854 apmērā un kompensācijas procentus un procentus par termiņa nokavēšanu ar likmi 6,75 % par ciesto morālo un mantisko kaitējumu;

— pakārtoti, piespriest atbildētājai atlīdzināt zaudējumus EUR 2 331 246 apmērā un kompensācijas procentus un procentus par termiņa nokavēšanu ar likmi 6,75 % par ciesto morālo un mantisko kaitējumu, ko radījusi novēlota prasītāja pieņemšana darbā;

— piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2010. gada 4. janvārī — Marcuccio/Komisija

(Lieta F-1/10)

(2010/C 63/93)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Luigi Marcuccio (Tricase, Lecce) (pārstāvis — G. Cipressa, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumus, ar kuriem ir noraidīti prasītāja lūgumi 100 % apmērā atmaksāt atsevišķus medicīniskos izdevumus.

Prasītāja prasījumi:

- atcelt jebkurus lēmumus, ar kuriem tika noraidīti divi 2008. gada 25. decembra lūgumi par izdevumu atmaksu;
- atcelt jebkuru lēmumu, ar kuru tika noraidīts 2008. gada 27. decembra lūgums;
- tiktāl, ciktāl nepieciešams, atcelt jebkuru lēmumu, ar kuru ir noraidīta prasītāja 2009. gada 11. jūlija sūdzība par diviem lēmumiem, ar kuriem ir noraidīti divi 2008. gada 25. decembra lūgumi par izdevumu atmaksu, kā arī par lēmumu, ar kuru ir noraidīts 2008. gada 27. decembra lūgums;
- tiktāl, ciktāl nepieciešams, atcelt 2009. gada 21. septembra ziņojumu, kuru prasītājs 2009. gada 26. oktobrī saņēma citā, nevis itāļu valodā, un 2009. gada 24. decembrī tulkotu itāļu valodā;
- piespriest atbildētājai bez turpmākas apsvēršanas samaksāt prasītājam EUR 2 519,08 saskaņā ar medicīnisko izdevumu, kuri viņam ir radušies un kurus viņš ir lūdzis atmaksāt atbilstoši Kopējai veselības apdrošināšanas sistēmai, atmaksāšanu 100 % apmērā, vai arī tādu mazāku summu, kādu Civildienesta tiesa šajā sakarā uzskatīs par pareizu un taisnīgu, kam pieskaitīti procenti no iepriekš minētās summas, sākot no piektā mēneša, kas seko pēc dienas, kad 2008. gada 27. decembra lūgums, kā arī divi 2008. gada 25. decembra lūgumi par izdevumu atmaksu bija darīti zināmi to adresātam, pirmās dienas, 10 % apmērā gadā un ar ikgadēju kapitalizāciju, vai arī tādā apmērā, ar tādu kapitalizāciju un no dienas, kādu Civildienesta tiesa uzskatīs par pareizu un taisnīgu;
- piespriest Komisijai bez turpmākas apsvēršanas samaksāt prasītājam naudas summu, ko veido starpība starp tiem medicīniskajiem izdevumiem, kuri viņam ir radušies laika posmā no 2000. gada 1. decembra līdz 2008. gada 30. novembrim, ieskaitot, un par kuriem Kopējās veselības apdrošināšanas sistēmas ietvaros laika posmā no 2000. gada 1. decembra līdz 2008. gada 30. novembrim prasītājs ir iesniedzis daudzus lūgumus tos atmaksāt, un tiem izdevumiem, kuri viņam līdz šim ir atmaksāti, vai arī tādu summu, kādu Civildienesta tiesa šajā sakarā uzskatīs par pareizu un taisnīgu, kā arī procentus no iepriekš minētās starpības, vai arī no tādas summas, kādu Civildienesta tiesa uzskatīs par pareizu un taisnīgu, sākot no piektā mēneša, kas seko pēc dienas, kad 2008. gada 27. decembra lūgums bija darīts zināms tā adresātam, pirmās dienas, 10 % apmērā gadā un ar ikgadēju kapitalizāciju, vai arī tādā apmērā, ar tādu kapitalizāciju un no dienas, kādu Civildienesta tiesa uzskatīs par pareizu un taisnīgu;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

**Prasība, kas celta 2010. gada 7. janvārī —
Marcuccio/Komisija**

(Lieta F-2/10)

(2010/C 63/94)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Luigi Marcuccio (Tricase, Lecce) (pārstāvis — G. Cipressa, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumus, ar kuriem ir noraidīti prasītāja lūgumi 100 % apmērā atmaksāt atsevišķus medicīniskos izdevumus

Prasītāja prasījumi:

- atcelt jebkuru lēmumu, ar kuru tika noraidīts 2009. gada 17. marta lūgums;
- tiktāl, ciktāl nepieciešams, atcelt 2009. gada 9. jūnija ziņojumu;
- tiktāl, ciktāl nepieciešams, atcelt jebkuru lēmumu, ar kuru ir noraidīta prasītāja 2009. gada 15. septembra sūdzība par lēmumu, ar kuru ir noraidīts 2009. gada 17. marta lūgums;
- tiktāl, ciktāl nepieciešams, atcelt 2009. gada 22. septembra ziņojumu;
- piespriest Komisijai samaksāt prasītājam naudas summu, ko veido starpība starp tiem medicīniskajiem izdevumiem, kuri viņam ir radušies laika posmā no 2000. gada 1. decembra līdz 2009. gada 17. martam, ieskaitot, un par kuriem laika posmā no 2000. gada 1. decembra līdz 2009. gada 17. martam ir iesniegti daudzi lūgumi tos atmaksāt, un tiem izdevumiem, kuri viņam līdz šim ir atmaksāti no Kopējās veselības apdrošināšanas sistēmas, vai arī tādu summu, kādu Civildienesta tiesa šajā sakarā uzskatīs par pareizu un taisnīgu, kurai pieskaitīti procenti no iepriekš minētās starpības, vai arī no tādas summas, kādu Civildienesta tiesa uzskatīs par pareizu un taisnīgu, sākot no piektā mēneša, kas seko pēc dienas, kad 2009. gada 17. marta lūgums bija darīts zināms tā adresātam, pirmās dienas, 10 % apmērā gadā un ar ikgadēju kapitalizāciju, vai arī tādā apmērā, ar tādu kapitalizāciju un no tādas dienas, kādu Civildienesta tiesa uzskatīs par pareizu un taisnīgu;

— piespriest atbildētājam atbildzināt tiesāšanās izdevumus.

**Prasība, kas celta 2010. gada 18. janvārī — Nastvogel/
Padome**

(Lieta F-4/10)

(2010/C 63/95)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Christiana Nastvogel* (Brisele, Beļģija) (pārstāvji — *S. Orlandi, A. Coolen, H.-N. Louis* un *E. Marchal, avocats*)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Strīda priekšmets un apraksts

Lēmuma, ar kuru apstiprināts prasītājas novērtējuma ziņojums par laika posmu Nr.2006. gada 1. jūlija līdz 2007. gada 31. decembrim, atcelšana

Prasītājas prasījumi:

- atcelt lēmumu, ar kuru apstiprināts prasītājas novērtējuma ziņojums par laika posmu no 2006. gada 1. jūlija līdz 2007. gada 31. decembrim;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atbildzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2010. gada 19. janvārī — Clarke/ITSB

(Lieta F-5/10)

(2010/C 63/96)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Nicole Clarke* (Alikante, Spānija) (pārstāvis — *H. Tettenborn, Rechtsanwalt*)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Strīda priekšmets un apraksts

Pirmkārt, prasītājas līguma klauzulas atcelšana, saskaņā ar kuru paredzēts automātiski izbeigt darba tiesiskās attiecības, ja prasītāja netiktu izvēlēta ārējā, ITSB vajadzībām organizētā atlases procedūrā, un, otrkārt, paziņojuma, ka atlases procedūras OHMI/AD/01/07, OHMI/AD/02/07, OHMI/AST/01/07 un OHMI/AST/02/02 nekādi nav ietekmējušas prasītājas līgumu, atcelšana. Turklāt prasība atbildzināt zaudējumus.

Prasītājas prasījumi:

- atcelt ITSB 2009. gada 12. marta paziņojumu un tajā ietverto ITSB lēmumus, saskaņā ar kuriem izbeidzas prasītājas darba tiesiskās attiecības, piemērojot 8 mēnešu uzteikuma termiņu sākot no 2009. gada 16. marta, atzīstot, ka prasītājas darba tiesiskās attiecības ar ITSB ir spēkā. Ja Tiesa uzskatīs par vajadzīgu, atcelt arī citu ITSB 2009. gada 3. augusta paziņojumu (termiņa apturējums uz 3 mēnešiem) un 2009. gada 9. oktobra paziņojumu (sūdzības noraidījums), kas prasītājas skatījumā nav atsevišķi administratīvi akti;

- atcelt vai atzīt par spēkā neesošu prasītājas darba līguma ar ITSB 5. pantā ietverto darba tiesisko attiecību izbeigšanas klauzulu, pakārtoti,

atzīt, ka arī nākotnē prasītājas darba līguma izbeigšanu nevar balstīt uz šo darba tiesisko attiecību izbeigšanas klauzulu;

vēl pakārtoti atzīt, ka katrā ziņā ITSB 2009. gada 12. marta paziņojumā minētās atlases procedūras nekādi nevar radīt negatīvas sekas saistībā ar darba tiesisko attiecību izbeigšanas klauzulu.

- piespriest ITSB samaksāt prasītājai kompensāciju tādā apmērā, kāds Tiesai šķitis atbilstošs, par morālo kaitējumu un zaudējumiem, ko prasītāja cietusi saistībā 1. prasījumā minēto;
- ja brīdī, kad Tiesa pieņems lēmumu, prasītājas darba tiesiskās attiecības būs izbeigušās un/vai ITSB nesamaksāto summu atmaksa nelikumīgas ITSB rīcības dēļ prasītājai jau būs veikta, neskatoties uz darba tiesisko attiecību turpināšanos,

piespriest ITSB atbildzināt prasītājai — uzliekot ITSB par pienākumu prasītāju nodarbināt ar tādiem pašiem nosacījumiem un atjaunot darbā — zaudējumus, it īpaši izmaksājot viņai nesamaksāto darba algu un citus nelikumīgās ITSB rīcības rezultātā prasītājai radītos izdevumus (atskaitot bezdarbnieka pabalstu),

pakārtoti, ja juridisku vai faktisku iemeslu dēļ iepriekš minētajā situācijā prasītāju nav iespējams atjaunot darbā un/vai turpināt darba tiesiskās attiecības ar līdzšinējiem nosacījumiem, piespriet ITSB atlīdzināt tā nelikumīgās darba tiesisko attiecību izbeigšanas rezultātā radušos zaudējumus, kas atbilst starpībai starp faktiski sagaidāmajiem ienākumiem un tiem, ko viņa būtu saņēmusi, ja darba līgums būtu bijis spēkā, ņemot vērā iemaksas pensiju fondā un citas iemaksas;

— piespriet ITSB atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2010. gada 19. janvārī — Munch/ITSB

(Lieta F-6/10)

(2010/C 63/97)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Yannick Munch (Barselona, Spānija) (pārstāvis — H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Strīda priekšmets un apraksts

Pirmkārt, prasītāja līguma klauzulas atcelšana, saskaņā ar kuru paredzēts automātiski izbeigt darba tiesiskās attiecības, ja prasītājs netiktu izvēlēts ārējā, ITSB vajadzībām organizētā atlases procedūrā, un, otrkārt, atzinums, ka atlases procedūras OHMI/AD/01/07, OHMI/AD/02/07, OHMI/AST/01/07 un OHMI/AST/02/02 nekādi nav ietekmējušas prasītāja līgumu. Turklāt prasība atlīdzināt zaudējumus.

Prasītāja prasījumi:

— atcelt ITSB 2009. gada 12. marta paziņojumu un tajā ietvertos ITSB lēmumus, saskaņā ar kuriem izbeidzas prasītāja darba tiesiskās attiecības, piemērojot 7 mēnešu uzteikuma termiņu sākot no 2009. gada 16. marta, atzīstot, ka prasītāja darba tiesiskās attiecības ar ITSB ir spēkā. Ja Tiesa

uzskatīs par vajadzīgu, atcelt arī ITSB 2009. gada 9. oktobra paziņojumu (sūdzības noraidījums), kas prasītāja skatījumā nav atsevišķs administratīvs akts;

— atcelt vai atzīt par spēkā neesošu prasītāja darba līguma ar ITSB 5. pantā ietverto darba tiesisko attiecību izbeigšanas klauzulu, pakārtoti,

atzīt, ka arī nākotnē prasītāja darba līguma izbeigšanu nevar balstīt uz šo darba tiesisko attiecību izbeigšanas klauzulu;

vēl pakārtoti atzīt, ka katrā ziņā ITSB 2009. gada 12. marta paziņojumā minētās atlases procedūras nekādi nevar radīt negatīvas sekas saistībā ar darba tiesisko attiecību izbeigšanas klauzulu;

— piespriet ITSB samaksāt prasītājam kompensāciju tādā apmērā, kāds Tiesai šķitīs atbilstošs, par morālo kaitējumu un zaudējumiem, ko prasītājs cietis saistībā 1. prasījumā minēto;

— piespriet ITSB atlīdzināt prasītājam — uzliekot ITSB par pienākumu prasītāju nodarbināt ar tādiem pašiem nosacījumiem un atjaunot darbā — zaudējumus, it īpaši izmaksājot viņam nesamaksāto darba algu un citus nelikumīgās ITSB rīcības rezultātā prasītājam radītos izdevumus (atskaitot bezdarbnieka pabalstu),

pakārtoti, ja juridisku vai faktisku iemeslu dēļ iepriekš minētajā situācijā prasītāju nav iespējams atjaunot darbā un/vai turpināt darba tiesiskās attiecības ar līdzšinējiem nosacījumiem, piespriet ITSB atlīdzināt tā nelikumīgās darba tiesisko attiecību izbeigšanas rezultātā radušos zaudējumus, kas atbilst starpībai starp faktiski sagaidāmajiem ienākumiem un tiem, ko viņš būtu saņēmis, ja darba līgums būtu bijis spēkā, ņemot vērā iemaksas pensiju fondā un citas iemaksas;

piespriet vismaz ITSB atlīdzināt prasītājam nelikumīgās darba tiesisko attiecību izbeigšanas rezultātā radušos zaudējumus, kas atbilst starpībai starp prasītāja ienākumiem, ko viņš guvis līdz 2009. gada 15. oktobrim, un ienākumiem, ko viņš būtu guvis, ja līgums būtu bijis spēkā līdz 2009. gada 15. novembrim, ņemot vērā iemaksas pensiju fondā un citas iemaksas;

— piespriet ITSB atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

2010/C 63/90	Lieta T-173/07: Vispārējās tiesas 2010. gada 11. janvāra rīkojums — <i>Reno Schuhcentrum</i> /ITSB — <i>Payless ShoeSource Worldwide</i> ("Payless ShoeSource")	51
--------------	---	----

Eiropas Savienības Civildienesta tiesa

2010/C 63/91	Lieta F-100/09: Prasība, kas celta 2009. gada 15. decembrī — <i>Michail</i> /Komisija	52
2010/C 63/92	Lieta F-101/09: Prasība, kas celta 2009. gada 15. decembrī — <i>AA</i> /Komisija	52
2010/C 63/93	Lieta F-1/10: Prasība, kas celta 2010. gada 4. janvārī — <i>Marcuccio</i> /Komisija	52
2010/C 63/94	Lieta F-2/10: Prasība, kas celta 2010. gada 7. janvārī — <i>Marcuccio</i> /Komisija	53
2010/C 63/95	Lieta F-4/10: Prasība, kas celta 2010. gada 18. janvārī — <i>Nastvogel</i> /Padome	54
2010/C 63/96	Lieta F-5/10: Prasība, kas celta 2010. gada 19. janvārī — <i>Clarke</i> /ITSB	54
2010/C 63/97	Lieta F-6/10: Prasība, kas celta 2010. gada 19. janvārī — <i>Munch</i> /ITSB	55

Abonementa cenas 2010. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + CD-ROM, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, CD-ROM, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, CD-ROM, divi izdevumi nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu CD-ROM formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

CD-ROM formāts 2010. gada laikā tiks aizstāts ar DVD formātu.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV